கழக வெளியீடு : ௨௬௧

அமிதசாகரர் இயற்றிய

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மூலமும்

குணசாகரர் இயற்றிய உரையும்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்
விரிவுரையாளராயிருந்த
நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்
செய்து தந்த திருத்தங்களுடன் கூடியது

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
சென்னை - 1. மதுரை-1. திருநெல்வேலி-6.
1969

Ed 1 1940

Reprints :

1944, 1947, 1958, 1956, 1959
1962, 1965, 1967, 1969.

YAPPARUNGALAKKARIKAI

Appar Achakam, Madras-1. (IV-2)

முகவுரை

தமிழ இலககணம எழுத்து, சொல பொருள என மூனறு பிரிவினையுடையது இம மூனறுககும நிலைககளமாவன வழக்கும செயயுளுமாம அவறறின இலககணஙகளும ஆசிரியா தொலகாபபியனாரால பொருளதிகாரத்திற கூறப படடுள்ளன தொலகாப்பியச் செயயுளியல மிக்க விரி வுடையதே எனினும அதிறகூறபபடட கட்டளையடி' முதலிய சில இலககணஙகள வழககொழிநதன பிறகாலததே பெருவழககாயப பயினறு வரும பாவினஙகட்கு அதில் இலககணம இலலை

தமிழப்புலவாகள செயயுளியறறுவதில மிகக நாட்ட முடையராக இருநதமையானும், செயயுடகள நாடொறும பலகி வநதமையானும செயயுளிலககணம பலவேறு புலவாக ளால் தனித்தனி நூலாக இயறறப்பட்டது அவிநயனார், காக்கைபாடினியார் சிறுகாக்கைபாடினியார [illegible] [illegible]னார், பல்காயனார், பலகாப்பியனார், மயேசுரனார் முதலிய புலவர் பலா யாப்பிலககணம இயறறினர் இறறைக்கு ஏறககுறைய ஆயிரம ஆணடுகளின முன விளஙகிய அமிதசாகரர் எனனும ஆசிரியரால யாபபருஙகலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை எனனும இருநூலகளும இயறறபபடடன / இந்நூலகளே பிற்காலத்தவர்களால் யாப்பிலக்கணப் பயிறசிககுச் சிறந்த கருவிகளாகக் கொள்ளப் பட்டன. இவறறுளளும பினனதே பயிறசி மிககுடையது என்பதனைக் ''காரிகை கற்றுக் கவி பாடுவதில்'' என்னும் வழக்கால் அறியலாகும. யாப்பருஙகல ஆசிரியரே காரிகை யும் இயறறினராவா எனபது, காரிகை உரையாசிரியராகிய குணசாகரரால் ''யாபபருஙகலம் எனனும யாபபிறகு அஙகமாய், அலஙகார முடைததாகச செயயபபட்டமையால் யாப்பருங் கலக்காரிகை எனனும பெயர்த்து'' என்று கூறப்பட்டமை யானும, யாப்பருங்கல விருத்தி யாசிரியா அந்நூற் பதினைந்தாஞ் சூத்திரவுரையில் ''இந்நூலுடையாரும் மாஞ சீா கலியுட்புகா' எனவும்... . . விளஙகக் கூறினர் எனறு

5 அடி (5)

1 குறளடி
2 சிநதடி
3. அளவடி
4. நெடிலடி
5. கழிநெடிலடி

6 தொடை (43)

க. மோனைத்தொடை (8)

1. அடிமோனைததொடை
2. இணைமோனைத்தொடை
3. பொழிபபுமோனைத்தொடை
4 ஒரூஉமோனைததொடை
5. கூழைமோனைத்தொடை
6. மேறகதுவாய மோனைத்தொடை
7 கீழககதுவாய மோனைத்தொடை
8. முறறுமோனைததொடை

உ. இயைபுத்தொடை (8)

1. அடியியைபுததொடை
2. இணையியைபுததொடை
3. பொழிப்பியைபுததொடை
4. ஒரூஉவியைபுததொடை
5 கூழையியைபுத்தொடை
6. மேற்கதுவாயியைபுத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாயியைபுத்தொடை
8. முறறியைபுத்தொடை

ங. எதுகைத்தொடை (8)

1 அடியெதுகைத்தொடை
2 இணையெதுகைத்தொடை
3. பொழிப்பெதுகைத்தொடை
4. ஒரூஉவெதுகைத்தொடை
5. கூழையெதுகைத்தொடை

பக்கம்

பக்கம்

சூத்திரக்காரிகையின் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

உரைச் சூத்திரக்காரிகையின் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

வினாக்கள்

௧ உறுப்பியல்

௧ செய்யுள் உறுப்புக்கள் எத்தனை ?

௨ வெண்டளை, கலித்தளை என்றால் என்ன ?

௩ ஓரசைச்சீர், பொதுச்சீர், இயற்சீர் வெண்டளை எவ்வெச்சீரில் வரும் ?

௪. யாப்பருங்கலக்காரிகைச் சூத்திரங்கள் எத்தனை ?

௫ உரையிற் காட்டப்பட்ட வேறு யாப்பிலக்கண நூல்கள் எவை ?

௬ மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு — விளக்கி உதாரணமும் தருக.

௭. பாரிஜாதியம், குணகாங்கியம் நீதகச்சுலோகம் என்பவை யாவை ? இவற்றை உரைகாரர் ஏற்றுக்கு எடுத்தாண்டனர் ?

௮. தளை என்பது என்ன ? அதன் வகைகளைக் காட்டுக.

௯. மோனை விகற்பம் எதுகை விகற்பம், இயைபு விகற்பம் மூன்றுள் ஏதேனும் ஒன்றற்கு உதாரணம் தருக

௧0 பொதுச்சீர் - பெயர்க்காரணம் என்ன ?

௧௧ யாப்பருங்கலக்காரிகை செய்யப்பட்டதற்குக் காரணம் யாது? அதைக் கற்பதனால் உண்டாகும் பயனும் எவை ?

௧௨ ஒன்றிய தளைகளும் ஒன்றாத்தளைகளும் எவ்வெச்சீர்களின் சந்திப்பால் பிறக்கின்றன ?

௧௩ ஐவகை அடிகள் எங்ஙனம் வருமென்று கூறி ஏதாவது இரண்டடிகட்கு எடுத்துக்காட்டுந் தருக.

௧௪ அசைக்கு உறுப்பாவன எவை ?

௧௫. நேரசை, நிரையசை என்பவற்றை விளக்குக.

௧௬ இயற்சீர் என்றால் என்ன ? அதற்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள் என்ன ?

௧௭. காய்ச்சீர் நான்கு வரும் குறள்வெண்பா ஒன்று எழுதுக

௧௮. நாலசைச்சீர் என்றால் என்ன ? இதற்குள்ள பெயர் யாது ? விளக்குக.

௧௯ நான்கு பாக்களுக்கும் உரிய அடியின் சிறுமையும், பெருமையும் குறிக்க.

௨0. தொடைகள் இவை என்று எழுதி உதாரணந் தந்து விளக்குக.

௨௧. கூழை, மோனை, அடி, இயைபு இவற்றை விளக்கி உதாரணந் தருக

உஉ செந்தொடை, இரட்டைத்தொடை இவற்றை உதாரணத்துடன் விளக்குக

உங பொழிப்பளபெடை கூழையளபெடை, முற்றளபெடை —இவற்றிற்கு உதாரணந் தருக

உச. யாப்பருங்கலக்காரிகை நூலாசிரியர் யார்? இப்பெயர் காரணக்குறியாதலை விளக்குக

உரு. இந் நூலைப்பற்றிய பழமொழி யாது? அதன்பொருள் என்ன?

உசு 'கடையயல் முதலயல், கதுவாய் கீழ்மேல்'' —இதை ஒத்த காரிகைப் பகுதியை எழுதுக

உஎ காரிகைச் செய்யுள் ஒவ்வொன்றும் எத்தனை கிரந்தம் கொண்டது? கிரந்தம் என்றால் என்ன?

உஅ ஆசிரியர் அவையடக்கத்தில் கூறும்பொருளைத் தருக

உகூ. ஆசிரிய உரிச்சீர் எவை? இவற்றோடு எவ்வகை சேர்ந்து வெண்சீர் ஆகும்?

௩0. நேரொன்றாசிரியத்தளை, நிரையொன்றாசிரியத்தளை — விளக்குக

௩க பலவகை மோனைகளையேனும் எதுகைகளையேனும் உதாரணத்துடன் விளக்குக

௩உ அடிமுரண்தொடை அந்தாதித்தொடை இவற்றை விளக்குக

உ செய்யுளியல்

க பாக்களின் வகை எவை? அவற்றின் அடிகளும் ஒலிகளும் என்ன?

உ. துள்ளலோசை, தூங்கலோசை —இவற்றின் விகற்பங்களை எடுத்தெழுதுக

௩. ஒழுகிசையகவல், ஏந்திசைச் செப்பல்—இவற்றை விளக்கி உதாரணமும் தருக

ச வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா—இம் முறைவைப்புக்குக் காரணம் தருக.

ரு நேரிசை வெண்பாவின் இலக்கணம் தந்து அதன் வகைகளையும் விளக்குக.

சு. இன்னிசை வெண்பா என்றால் என்ன? இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்கு உதாரணந் தருக.

எ. குறட்டாழிசை, வெண்செந்துறை—இவற்றை உதாரணங்களுடன் விளக்குக.

அ. வெளி விருத்தம், வெண்டுறை—இவற்றை விளக்குக.

௯. வெளளொத்தாழிசை—இதற்கு உதாரணந் தருக

௧0 ஆசிரிய இனங்கள் எவை? ஆசிரிய விருத்தத்துள் குறைந்த சீர்கள் எத்துணை? மிகுந்த சீர்கள் எத்துணை?

௧௧. கலித்துறைக்கும், கலி விருத்தத்துக்கும் வேறுபாடு என்ன?

௧௨ வஞ்சித்துறைச் செய்யுளொன்று தருக

௧௩ வஞ்சிவிருத்தத்தின் இலக்கணம் என்ன? உதாரணமும் கொடுக்க

௧௪. மருட்பா என்றால் என்ன? அதன் வகைகள் எவை?

௧௫. ஐவகை வெண்பா, அறுவகைப்பா நால்வகையகவல், மூவகைக் கலிப்பா—இவையிவையென்று எழுதுக.

௧௬. கொச்சகக்கலிப்பா—எத்தனை வகைத்து?

௧௭ வண்ணகம், அம்போதரங்கம், நேரடி—இவற்றிற்கு ஒவ்வொரு பரியாயப் பெயர் கூறுக

௧௮ அடிமறி மண்டிலம், கலிவிருத்தம், வெண்செந்துறை—இவற்றை விளக்குக

௧௯ கலிஅடியிலும், கலிப்பாவிலும் எவ்வெச்சீர்கள் வாரா?

௨0. பஃறொடை வெண்பா என்றால் என்ன? இதன் அடிச் சிறுமையும், பெருமையும் யாவை?

௨௧. குறள் வெண்பாவின் இனங்கள் எவை?

௨௨ 'ஆகலி னுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை'

இஃது எவ்வகைப் பாவென்று உணர்ந்ததிக் காரணம் காட்டுக.

௨௩ அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தருக

௨௪ மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவின் உறுப்புகள் எவை?

௨௫ சுரிதகப் பாட்டொன்றின் பொருளைத் தருக.

௩. ஒழிபியல்

௧ சீர் சிதைவுழி குற்றியலிகரம் அலகு பெறுமைக்கு உதாரணம் தருக

௨. 'ஆரும், அறிவர் அலகுபெறுமை' என்று மிகுத்துச் சொல்லியதனால் பெறப்படுவன என்ன?

௩ "குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்."

இதனை அலகிட்டுப் பொருந்துமாற்றை விளக்குக.

ச உயிரளபெடை அலகு பெறுமைக்கு உதாரணந் தந்து விளக்குக.

ரு 'ஓட்டுப்பட்டார்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியதனால் உணரப்படுவன என்ன? விட்டிசை நுதல் எவ்வைந்தன கண்ணும்? இரண்டினுக்கு உதாரணம் தருக.

சு வெண்பாவில் வஞ்சியுரிச்சீர் புகப்பெறுமா? பெறின் என்னாம்?

எ "வளர்கொடியன மணமலிரின மலர்விளையொடுமெளவல்
தளிர்கொடியன தறுவிரையன தருமலரன வகுளம
குளிர்கொடியன குமிழ்முகைதரு குறிஞ்சி முகையன கோங்கம
ஒளிர்கொடியன வுயர்தருவினி லுறுகிளைரன வோடை"

—இஃது என்ன பா? இவற்றுள் எச்சீரும் தளையும் மயங்கி வந்துள்ளன?

அ 'வஞ்சி மருங்கின் எருக நேர் அகவல், கலிப்பாதமும் நண்ணும்'—பொருள் என்ன? 'நேர் அகவல்' என்றதனால் பெறப்படுவது என்ன?

கூ கலிப்பாவிலும் ஆசிரியப்பாவிலும் ஐஞ்சீரடி வருவதற்கு உதாரணம் தருக.

க0 'வருக்க நெடில் இனம் வந்தாலெதுகையு மோனையு மென்றொருகப் பெயரானும் ரைக்கப்படும்' என்பதை நன்கு விளக்குக.

கக தரவு தாழிசைகட்கு அடிவரையறையாமாறு உணர்த்தும் காரிகையை எழுதுக.

கஉ கூன் என்றால் என்ன? நிற்கும் இடங்களைப்பற்றிக் குறிக்க.

கங. வனப்பெட்டு, அடி ஐந்து, தொடைநூற்றுப்பதின்மூன்று ஐந்து, பா, சீர் முப்பது— விளக்குக.

கச கட்டளைக்கலிப்பா, அல்லது கட்டளைக்கலித்துறையின் இலக்கணத்தை எழுதி உதாரணமுந் தருக.

கரு தோல், இயைபு, புலன்—விளக்குக.

கசு பூட்டுவிற் பொருள்கோள் - விளக்கி உதாரணந் தருக.

கஎ அடியினுள் நடப்பன எவை?

கஅ ஆநந்தக் குற்றமென்றால் என்ன? சொல்லாநந்தம்—உதாரணத்துடன் விளக்குக.

ககூ. இணைமோனையின் வகை எவை? இடையாகு எதுகை, ஆசெதுகை—விளக்கி உதாரணந் தருக.

உ0. அணு என்றால் என்ன? எவை அணுவாம்?

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மூலமும் உரையும்

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

கந்தம் மடிவில் கடிமலர்ப் பிண்டிக்கண் ணார்நிழற்கீழ்
எந்தம் அடிகள் இணையடி ஏத்தி எழுத்தசைசீர்
பந்தம் அடிதொடை பாவினங் கூறுவன் பல்லவத்தின்
சந்தம் மடிய அடியார் மருட்டிய தாழ்குழலே (க)

என்பது காரிகை. நூலுரைக்குமிடத்து நூற்பெயரும், காரணமும், ஆக்கியோன் பெயரும், அளவும், பயனும் [1]எடுத்துரைக்கற்பாற்று.

அஃதேல், இந்நூல் என்ன பெயர்த்தோ வெனின், [2]பாளித்தியம் என்னும் பாகத இலக்கணமும், பிங்கலம் என்னும் சந்தோபிசிதமும் போலக் காரிகை யாப்பிற்றாய்க் குணகாங்கியம் என்னும் கருநாடகச் சந்தமேபோல மகடூஉ முன்னிலைத்தாய், அவையடக்கமும் உடையதாய், மயேச்சுரர் யாப்பேபோல உதாரணம் எடுத்தோதி, இசைத்தமிழ்ச் செய்யுள் துறைக் கோவையே போலவும், அருமறையகத் தட்டகவோத்தினை வகுத்த கோவையே போலவும், உருபாவதாரத்திற்கு நீழ்க்ச் சுலோகம் போலவும், முதனினைப

(பாடம்) 1. உரைத்துரைக்கற்பாற்று: 2 பாளித்தியமும் பாகதவிலக்கணமும். பிராகிருதம் என்பதின் திரிபு.

புணர்த்திய இலக்கியத்ததாய், வேதத்திற்கு நிருத்தமும், வியாகரணத்திற்குக் காரிகையும், அவிநயர் யாப்பிற்கு நாலடி நாற்பதும்போல யாப்பருங்கலம் என்னும் யாப்பிற்கு அங்கமாய், அலங்காரம் உடைத்தாகச் செய்யப்பட்டமையால் 'யாப்பருங்கலக்காரிகை' யென்னும் பெயர்த்து.

இந்நூல் யாது காரணமாகச் செய்யப்பட்டதோ எனின், பண்டையோர் உரைத்த தண்டமிழ் யாப்பிற் கொண்டிலாத குறியினோரைக் குறிக்கொளுவுதல் காரணமாகவும், தொல்காப்பிய நுவல் துணிபொருள் உணர்ந்த நல்லவையோரை நகுவிப்பது காரணமாகவும் செய்யப்பட்டது.

இந்நூல் யாவரால் செய்யப்பட்டதோவெனின், ஆரியமென்னும் பாரிரும் பௌவத்தைக் காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அமிதசாகரர் என்னும் ஆசிரியரால் செய்யப்பட்டது.

இந்நூல் எவ்வளவைத்தோ எனின், இயல் வகையால் மூன்றும், காரிகை வகையால் நாற்பத்துநான்கும், கிரந்த வகையால் தொண்ணூறு கிரந்தமும் இருபத்தெட்டெழுத்தும் எனக் கொள்க. அவற்றுள், ஒரு கிரந்தமாவது ஒற்றொழித்து உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய முப்பத்திரண்டெழுத்தாமெனக் கொள்க. அவற்றுள், நேரசை முதலாகிய காரிகை இருபத்தொன்றும், நிரையசை முதலாகிய காரிகை இருபத்துமூன்றுமெனக் கொள்க.

நேரசை முதலாகிய காரிகை ஒன்றினுக்கு எழுத்து அறுபத்துநான்கும், நிரையசை முதலாகிய காரிகை ஒன்றினுக்கு எழுத்து அறுபத்தெட்டுமெனக் கொள்க. இவ்விரு திறமுங் கூட்டி 'உறமு (இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்தெட்டு)எழுத்தாமெனக் கொள்க.

நேரசை முதலாகிய காரிகை ஒற்றொழித்து ஓரடிக்கெழுத்துப் பதினாறும், நிரையசை முதலாகிய காரிகை ஒற்றொழித்து ஓரடிக்கெழுத்துப் பதினேழுமெனக் கொள்க.

என்னை,

"அடியடி தோறும் ஐஞ்சீ ராகி
முதறசீர் நானகும வெணடளை பிழையாக்
கடைஒரு சீரும விளங்காய ஆகி
நோபதி ஞறே நிரைபதி னேழென்
றுரேதினா கலித்துறை ஓரடிக கெழுத்தே"

என்றாராகலின.

இநநூலாற பயன் யாதோ எனின, யாபபாராய்தல் பயன.

யாப்பு ஆராயவே பா, தாழிசை, துறை, விருத்தங் களால் ஆக்கபபட்ட அறம பொருள இனபம வீடு எனனும் அவறறின மெயமமை யறிநது, விழுபப மெயதி, இமமை, மறுமை வழுவாமல் நிகழவாராதலின, இருமைக்கும் உறுதிபயபபது யாபபெனக் கொளக.

யாபபெனினும, பாடடெனினும, தூக்கெனினும், தொடாபெனினும, செயயுளெனினும ஒககும.

"யாப்பும்
தூககும பாட்டும் தொடர்பும் செய்யுளை
நோககிற றெனப 'நுணஙகி யோரே'"

என்றாராகலின்.

இந்நூல உறுபபியலும, செயயுளியலும, ஒழிபியலும என மூவகைப்படும. அவறறுள, இவவியல் எனன பெயர்த்தோ எனின, எழுத்தும அசையும சீரும தளையும் அடியும் தொடையும எனனும ஆறு உறுபபினையும் உணாத்திறறுதலான உறுபபியலெனனும பெயர்த்து.

இவ்வியலுள் இத்தலைக் காரிகை என்னுதலிற்றோ வெனின், தற்சிறப்புப பாயிரம உணர்த்துதல நுதலிற்று.

எனனை,

"வணக்கம் அதிகாரம் என்றிரண்டுஞ் சொல்லச
சிறப்பெனனும பாயிர மாம"

(பாடம்.) 1. நுணஙகிசி ஞேரே.

"தெய்வ வணக்கமும் செயப்படு பொருளும்
எய்த உரைப்பது தற்சிறப் பாகும்"

என்றாராகலின்.

இக்காரிகையின் பொருள்

'கந்தம் மடிவில் கடிமலராப் பிண்டிக்கண் ணார்நிழற்கீழ்
எந்தம் அடிகள் இணையடி ஏத்தி'

கந்தம் என்பது நறு நாற்றம், மடிவு என்பது கேடு, இல் என்பது இல்லாதும், கடி என்பது மிகுதி, மலர் என்பது பூ, பிண்டி என்பது அசோகு, கண் என்பது இடம், ஆர்தல் என்பது நிறைதல், நிழல் என்பது சாயை, கீழ் என்பது பக்கம், [1]எமமும் தமமும் இடைச்சொல், அடிகளாவார் சுவாமிகள், இணை அடி ஏத்தி என்பது துணையான சீர்பாதங்களை வாழ்த்தி என்றவாறு

'எழுத்தசைசீர், பந்தம் அடிதொடை பாவினங் கூறுவன்'

எழுத்தென்பது உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஆளபெடை யும் உள்ள எழுத்துப் பதின்மூன்றினையும், அசை என்பது அவ்வெழுத்துக் கூடின நேரும் நிரையும் ஆகிய அசையிரண் டினையும், சீர் என்பது அவ்வசை கூடின சீர் முப்ப தினையும், பந்தம் என்பது அச்சீர் கூடின தளை ஏழினையும், அடி என்பது அத்தளை கூடின அடி ஐந்தினையும், தொடை என்பது அவ்வடி கூடின தொடை நாற்பத்து மூன்றினை யும், பா என்பது அத்தொடை கூடின பா ஐந்தினையும், இனம் என்பது அப் பாக்கூடின இனம் மூன்றினையும்,— கூறுவன் என்பது இவ் வெட்டினையும் ஆமபடியைச் சொல் லுவன் என்றவாறு

'பல்லவத்தின்,சந்தம்மடிய அடியான் மருட்டிய தாழ்குழலே'

பல்லவம் என்பது தளிர், சந்தம் என்பது நிறம், மடிய என்பது கெட என்றவாறு. அடியால் என்பது

1. எம் அடிகள் என இயைத்து, தம் என்பது இடைச் சொல் என்றல் பொருந்தும்.

பாதத்தால் எனறவாறு மருட்டிய என்பது மயக்கிய எனறவாறு. தாழகுழல எனபது தாழந்த குழலினையுடையாள எனறவாறு.

பொழிப்புரை

முருகு விரியும் மொயமமல ரசோகின கீழிருக்கும அருகனது அடி வணஙகி எழுததும, அசையும், சீரும், தளையும, அடியும, தொடையும, பாவும, பாவினமும ஆமா றுரைபபன, தளிர புரையுஞ சிறு மெலலடித் தகைநெடுங குழறறையலாய் எனறவாறு.

எனனை,

"பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொருளைப்
பிணட மாகக் கொணடுரைப் பதுவே"

எனறுராகலின.

'கநதமடியில் இணையடி யேதத்' என வணக்கஞ சொலலபபட்டது. 'எழுத்து .. இனங கூறுவன' என அதிகாரங கூறபபடடது.

எனனை,

"வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செயது,
மஙகல மொழிமுதல் வகுதது"
"எடுத்துக் கொண்ட இலக்கண இலக்கியம்
இடுக்கண் இன்றி இனிது முடியும்"

எனபவாகலின ஈண்டு வணக்கஞ செய்யபபட்டது.

இனி, எழுதது முதலாகிய எட்டனையும காரணக்குறி யான் வழஙகுமாறு

எனனை,

"எழுதப் படுதலின் எழுத்தே, அவ்வெழுத்
தசைத்திசை கோடலின அசையே; அசையியைந்து
சீர்கொள நிற்றலிற் சீரே; சீரிரண்டு
தட்டு நிற்றலின் தளையே, அததளை

அடுத்து நடத்தலின் அடியே, அடியிரண்டு
[1]தொடுத்தன முதலாயின தொடையே, அத்தொடை
பாவி நடத்தலிற் பாவே பாவொத்து
இனமா நடத்தலின் இனமெனப் படுமே''

என வரும்.

பந்தமெனினும், தளை யெனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

[2]''பகுத்தெதிர் நிற்றலிற் பந்தந் தளையென
வகுத்தனர் மாதோ வண்டமிழ் யோரே''

என்றாராகலின்

'பல்லவத்தின் சந்தம் மடிய அடியால் மருட்டிய தாழ் குழலே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை ஏகாரம் ஈற்றசை.

அவையடக்கம்

தேனார் கமழ்தொங்கல் மீனவன் கேட்பத்தெண் ணீரருவிக்
கானார் மலயத் தருந்தவன் சொன்னகன் னித்தமிழ்நூல்
யானு [3]நடாத்துகின் றேனென் றெனக்கே நகைதருமால்
ஆனா அறிவின் அவாகட்கென் னாங்கொலென்[4] ஆதரவே.
(உ)

இக்காரிகை நூலினது பெருந்தன்மையும், ஆசிரியரது பெருந்தன்மையும், தனதுள்ளக் குறையும் உணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ-தன் பொருள்.) தேன் நிறைந்த மணம் கமழ்கின்ற வேப்பமாலையைத் தரித்த பாண்டியன் கேட்க, தெளிந்த அருவி நீரையுடைய சந்தனச்சோலை சூழ்ந்த பொதிய மலையில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற அரிய தவத்தினையுடைய முதலாசிரியராகிய அகத்திய முனிவரால் அருளிச் செய்யப் பட்ட அழிவின்றி நிலைபெற்ற முத்தமிழுள், இயற்றமி

1. (பாடம்) தொடுத்துமன் சேறலின்.

2. பகுத்தெதிர் நிற்றல் என்பது பந்தம், தளை என்னும் பெயர்கட்குப் பொருந்துவதன்று.

3. யான் நா எனப் பிரித்து, யானும் என உம்மை சேர்க்க.

4. (பாடம்) ஆதரமே.

ழினை கூறுகிய யாப்பிலக்கண நூலை, யானும் அவரவினுல் எனது புல்லிய நாவைக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினேன். இஃது அறிவிலியாகிய எனக்கே நகையினை விளைக்குமாயின் குறைவில்லாத அறிவினை உடையவர்க்கு யாதாகுமோ! எ - று.

ஏ. அசை நிலை. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. 'யாறு நடாத்துகின்றேன' என்பதற்கு வேறு பொருள் கூறுவாருமுளர்.

சுருக்கமில் கேள்வித் துகள்தீர் புலவர்முன் யான்மொழிந்த
பருப்பொருள் தானும் விழுப்பொரு ளாம்பனி மாலிமயப்
பொருப்பகஞ் சேர்ந்தபோல் லாக்கருங் காக்கையும் பொன்னிறமாய்
இருக்குமென் றிவ்வா றுரைக்குமன் றோஇவ் விருநிலமே. (௫)

இ - கை புலவரது சிறப்புணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பனி தோய்ந்த நெடிய இமயவரையிடத்தைச் சேர்ந்த இழிவாகிய கரிய காக்கைப் புளளும் பொன்னிறமுற்றிருக்குமென்று பரந்த இவ்வுலகத்தவர் சொல்வர். இவ்வாறே குற்றந் தீர்ந்த அளவில்லாத நூற்கேள்வியையுடைய புலவருக்குமுன யான் கூறிய சிறப்பில்லாத பிண்டப் பொருளும் சிறந்த நுண்பொருளாம்; எ - று.

அன்று, ஓ, ஏ : அசைநிலை.

தற்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றும்.

க. உறுப்பியல்

1. எழுத்து

அசைக்கு உறுப்பாகும் எழுத்துக்கள்

குறில்நெடில் ஆவி குறுகிய மூவுயிர் ஆய்தமெய்யே
மறுவறு மூவினம் மைதீர் உயிர்மெய் மதிமருட்டும்
சிறுநுதற் பேரமர்க் கட்செய்ய வாயைய நுண்ணிடையாய்
அறிஞர் உரைத்த அளபும் அசைக்குறுப் பாவனவே. (௪)

இ-கை. மேலதிகாரம பாரித்த எட்டனுள் அசைக்குறுப் பாம் எழுத்துக்களது பெயர் வேறுபா டுணர்த்துதல் நுதலிற்று

க. குறில்

(இ-ள்.) குறில் எனபது குறறெழுத்து:—அ,இ,உ, எ, ஒ என விவை.

என்னை,

[1]"அ இ உ, எ ஒ என்னும் அப்பால் ஐநதும
ஓரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப"

எனறூராகலின.

உ நெடில்

நெடிலெனபது நெட்டெழுத்து.—ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ எனவிவை.

என்னை,

[2]"ஆ-ஈ-ஊ, ஏ-ஐ, ஓ-ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்
ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப"

என்றூராகலின்.

ங. ஆவி - உயிர்

ஆவி எனபது உயிரெழுத்து:—அவை அகரமுதல் ஔகார மீறுய்க் கிடந்த பனுஇரண்டெழுத்து மெனக் கொளக.

---

1. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு-௩ 2. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - ௪

என்னை,

[1]"அகர முதல் ஔகார இறுவாய்ப்
பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப"

என்றாராகலின்.

ஆவி எனினும், 'உயிர்' எனினும் ஒக்கும். என்னை?

"ஆவி தானே உயிரெனப் படுமே"

என்றாராகலின்

௪, ௫, ௬ குறுகிய மூவுயிர்

குறுகிய மூவுயிராவன:—குற்றியலிகரமும், குற்றிய லுகரமும், ஐகாரக் குறுக்கமும் என விவை இவை மேலே சொல்லுதும்

௭. ஆய்தம்

ஆய்தம் என்பது அஃகேனம். அஃகேனம் எனினும், ஆய்தம் எனினும், தனிநிலை எனினும், புள்ளி எனினும்; ஒற்றெனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

"அஃகேனம் ஆய்தம் தனிநிலை புள்ளி
ஒற்றிப் பால ஐந்தும் இதற்கே"

என்றாராகலின்.

வரலாறு—எஃகு—கஃசு—கஃடு—கஃது—கஃபு—கஃறு என வரும்.

என்னை,

[2]"குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே"

என்றாராகலின்

௮. மெய்

இனி மெய்யாவன:—ககரமுதல் னகரமீறாய்க் கிடந்த பதினெட்டெழுத்தும் எனக் கொள்க.

---

1. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - ௨.
2 ,, மொழிமரபு - ௨

எனவே,

[1]"னகார இறுவாய்ப்
பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப"

என்றாராகலின்.

மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெனினும் ஒக்கும்.

எனவே,

[1]"மெய்யுடம் புறுப்பொற் றிவைதாம் ஒருபொருட்
செயயும் என்று செப்பினர் புலவர்"

[2]"மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்"

[3]"மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும்"

[4]"மெய்யுயிர் நீங்கின் தன்னுரு ஆகும்"

என்றாராகலின்.

ஏகாரம் எண்ணேகாரம்.

எனவே,

[5]"எண்ணே காரம் இடையிட்டுக் கொளினும்
எண்ணுக்குறித் தியலும் என்மனார் புலவர்"

என்றாராகலின்

௯, ௧0, ௧௧. மூவினம்

மூவினமாவன :—வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என விவை. வல்லினமாவன : க, ச, ட, த, ப, ற. மெல்லினமாவன : ங், ஞ், ண, ந், ம், ன். இடையினமாவன : ய, ர, ல், வ, ழ, ள.

---

1. தொல். எழுத்து நூன்மரபு - ௯. 2 தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - ௧௫ 3. தொல். எழுத்து, மொழி மரபு - ௧௩. 4. தொல். எழுத்து, புணரியல் - ௩௭. 5. தொல். சொல். இடையியல் - ௪0.

எனவே,

"[1]வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற"

"[2]மெல்லெழுத் தென்ப ஙஞண நமன"

"[3]இடையெழுத் தென்ப யரல வழள"

என்றாராகலின்

'மறுவறு மூவினம்' என்று சிறப்பித்த வதனால், அவை உயிர்மெய்யாகிய காலத்தும், அப்பெயராலே வழங்கப்படுமெனக் கொள்க.

எனவே,

"[4]விதப்புக் கிளவி வேண்டுவது விளைக்கும்"

என்றாராகலின்

கஉ. உயிர்மெய்

உயிர்மெய்யாவன. உயிரும் மெய்யுங் கூட்டி உச்சரிக்கப்படாநின்ற பன்னிரு பதினெட் டிருநூற்றொருபத்தா றெழுத்தும் எனக் கொள்க.

எனவே,

"உயிரீ ராறே மெய்ம்மூ வாறே
அம்மூ வாறும் உயிரொ டுயிர்ப்ப
இருநூற் றொருபத் தாறுயிர் மெய்யே"

"[5]புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்
உருவுரு வாகி அகரமொ டுயிர்த்தலும்
ஏனை உயிரோ டுருவுதிரிந் துயிர்த்தலும்
ஆயீ ரியல உயிர்த்த லாறே"

---

1. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - கக. 2 தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - உ0. 3. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - உக. 4. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - கஎ

[1]"மெய்யின் வழிய துயிர்தோன்று நிலையே"

என்றாராகலின்

'மைதீ ருயிர்மெய்' என்று சிறப்பித்தவதனால் ஏறிய உயிரினாலேயே உயிர்மெய்க்கும் அளவெனக் கொள்க.

என்னை,

"உயிர்மெய்க ளளவு முயிரள வென்ப"

என்றாராகலின.

'மதி யருட்டும . நுண்ணிடையாய' என்பது மகரூஉ முன்னிலை.

என்னை,

வெண்பா

[2]"இடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் கற்பினும் என்றும்
அடங்காதார் என்றும அடங்கார் — தடங்கண்ணாய்
உப்பொடு நெய்பால் தயிர்காயம் பெய்தடினும
கைப்பறு பேய்ச்சுரையின் காய்"

என்ப பிறரும், 'தடங்கண்ணாய்' என்று மகரூஉ முன்னிலை சொன்னார் உளரெனக் கொள்க

மதி என்பது ஈண்டுப் பிறை, அஃது,

[3]"இருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிலைச்சினை"

என்றாற்போலக் கொள்க. அல்லதூஉம அறிவினை மயக்குஞ் சிறுநுதல் முதலாகிய உறுப்புக்களை யுடையா யென்றுமாம.

௧௩. அளபெடை

'அறிஞர் உரைத்த அளபும்' என்பது புலவரால் சொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும் எ - று.

அளபெனினும, அளபெடையெனினும, புலுதமெனினும ஒக்கும.

---

1. தொல். எழு. நூன்மரபு - ௧௮. 2. நாலடியார், மெய்ம்மை - ௯. 3. நக்கீரர் திருவெழுகூற்.

எனவே,

"அளபெழுத மாயிரு பெயரும
அளபெடை யென்ப அறிநதிசி னோரே"

என்றாராகலின.

அவை போக்கிச் சொலலுதும.

'அசைக் குறுபபாவன' எனபது இபபதினமூனறு திறத்தெழுத்தும அசைக்குறுபபாம எழுத்து எ - று.

"குறிலநெடில அளபெடை உயிருறுப் புயிர்மெய்
வலிய மெலிய இடைமையோ டாயதம்
இ-உ-ஐ யென மூன்றன குறுககமோ
டப்பதின மூனறும அசைககுறுப் பாகும்"

என்றார காக்கைபாடினியாரும் எனக் கொளக.

ஏகாரம ஈறறசை, தேறறமெனினும அமையும.

எனவே,

[1]"தேற்றம் வினவே பிரிநிலை யெண்ணே
ஈற்றசை யிவவைந் தேகா ரமமே"

என்றாராகலின,

இனி, மூவுயிர்க் குறுக்கமும அளபெடைகளும ஆமாறு சொல்லுதும.

அவறறுள, குறறியலுகரம் வருமாறு :—

1. குற்றியலுகரம

[2]நெடிற கீழும, நெடிலொற்றின கீழும, குறிலிணைக கீழும, குறிலிணை யொறறின கீழும, குறிநெடிற கீழும

---

1 தொல் சொல. இடையியல - க

2. ஈற்றுக்கு அயல அசையை நோக்கி இஙஙனம ஏழிடம கொள்ளப்பட்டன என்றறிக எவவாறெனின, குறில தனித்தும், ஒற்றடுத்தும நெடில தனித்தும், ஒற்றடுத்தும வரும் நேரசை நான்கும், குறில இணைநதும ஒற்றடுத்தும் குறிலநெடில் இணைநதும் ஒற்றடுத்தும் வரும நிரையசை நானகுமாகிய எட்டினுள் குறில் தனித்து வருதலொழிநத மறறை ஏழு அசைகளும் ஈறறுக்கு அயலில் வருதலை நோக்கிக் கொள்ளப்பட்டன எனக.

குறினெடி லொற்றின் கீழும், குற்றொற்றின் கீழும் எனறிவ் வேழிடத்தும் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து உகரம் வந்தால், அது குற்றியலுகர மென்று வழங்கப்படு மெனக் கொள்க.

என்னை,

"நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென்றிவை
ஒற்றொடு வருதலொடு குற்றொற் றிறுதியென்
றேழகுற் றுகரக் கிடனென மொழிப"

"எழுவகை இடத்துங் குற்றிய லுகரம்
வழுவின்றி வரூஉம் வல்லா றூர்ந்தே"[1]

என்றாராகலின்.

வருமாறு: நாகு-காசு-காடு-காது-காபு-காறு என நெடிற்கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

நாக்கு-காச்சு-காட்டு-காத்து-காப்பு-காற்று என நெடிலொற்றின் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

வரகு-முரசு-முருடு-மருது-துரபு-கவறு எனக் குறிலிணைக் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

அரக்கு-பொரிச்சு-தெருட்டு-குருத்து-பொருப்பு-சிரற்று எனக் குறிலிணை ஒற்றின்கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

அசோகு-பலாசு-மலாடு கெடாது-புதாபு விராறு எனக் குறில் நெடிற் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

தமாக்கு தடாச்சு பஞட்டு-கடாத்து-புதாப்பு-விராற்று எனக் குறில் நெடில் ஒற்றின்கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு

அக்கு-கச்சு-கட்டு-கத்து-கப்பு-கற்று எனக் குற்றொற்றின் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு காண்க.

இனிக் குற்றியலுகரம் அறுவகைப்படும் என்பாரு முளர். அவையாவன:—நெடிற்றொடர்மொழி, உயிர்த்தொடர்மொழி, இடைத்தொடர் மொழி, ஆய்தத்தொடர்

1. பல்காயம்.

மொழி, வன்றொடர் மொழி, மென்றொடர் மொழி என்றிவை.

என்னை,

[1]"ஈரெழுத் தொருமொழி உயிர்த்தொடர் இடைத்தொடர்
ஆய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொடர்
ஆயிரு மூன்றே உகரங் குறுகிடன்"

என்றாராகலின்.

2. குற்றியலிகரம்

இனிக் குற்றியலிகரம் வருமாறு.—உகரந் திரிந்தும் திரியாதும் யகரமோ டியைபினணை வந்த இகரம் குற்றியலிகரம் என்று வழங்கப்படும்.

என்னை,

[2]"வல்லெழுத் தாறே டெழுவகை யிடத்தும்
உகரம் அரையாம் யகரமோ டியையின
இகரமுங் குறுகும் என்மனார் புலவர்"

[3]"யகரம் வருவழி இகரங் குறுகும்
உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது"

என்றாராகலின.

வ - று : நாகியாது - காசியாது - காடியாது - காதியாது - காபியாது - காறியாது என வரும்.

ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக் கொள்க.

இனித் திரியாது வந்த குற்றியலிகரம் வருமாறு.

கேண்மியா, சென்மியா எனக் கொள்க.

என்னை,

[4]"குற்றிய லிகரம் நிற்றல் வேண்டும்
யாவென் சினைமிசை உரையசைக் கிளவிக்கு
ஆவயின் வருஉம் மகரம் ஊர்ந்தே"

என்றாராகலின்.

---

1. தொல. எழுத்து, குற்றியலுகரப் புணரியல் - க

2. இஃது அவிநயச் சூத்திரம் என்பது யாப்பருங்கல விருத்தி உஎ ஆம் பக்கத்திற் காண்க. 3. தொல் எழுத்து குற்றியலுகரப் புணரியல்-இ. 4. தொல். எழுத்து, மொழிமரபு-க.

3. ஐகாரக்குறுக்கம்

இனி ஐகாரக் குறுக்கம் வருமாறு:—

அளபெடுத்தற்கண்ணும், தனியே சொல்லுதற்கண்ணும் அன்றி அல்லாதவழி வந்த ஐகாரம் தன்னளவிற் சுருங்கி ஒன்றரை மாத்திரையும், ஒரு மாத்திரையுமாகக் குறுகுமெனக் கொள்க. அவை குறுகுமிடத்து, மொழி முதலிடை கடையென மூன்றிடத்தும் குறுகும்.

என்னை,

[1]"அளபெடை தனியிரண் டலவழி ஐஒள
உளதாம் ஒன்றரை தனிமையும் ஆகும்"

என்றாராகலின்.

வ - று ஐப்பசி-மைப்புறம், மடையன்-இடையன், குவளை-தவளை; இலை-பனை என முதலும் இடையும் கடையும் குறுகியவாறு கண்டுகொள்க.

என்னை,

"மொழிமுதல் இடைகடை எனமூன் றிடத்தும்
அழியா ஐகா ரங்குறு கும்மே"

என்றாராகலின்.

4. அளபெடை

இனி, அளபெடை வருமாறு:—அளபெடை இரண்டு வகைப்படும், உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும் என.

என்னை,

"உயிரள பெடையும் ஒற்றள பெடையுமென்
றுயிரண் டென்ப அளபெடை தானே"

என்றாராகலின்.

உயிரளபெடை

அவற்றுள், உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு.—உயிருள் நெட்டெழுத்தேழும் அளபெடுக்கும். அவை அள

1. இஃது அவிநயச் சூத்திரம் என்பது யாப்பருங்கல விருத்தி உக ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

பெடுக்குமிடத்து ஐகாரம் இகரத்தோடும், ஔகாரம் உகரத்தோடும் அளபெடுக்கும், ஒழிந்தனவுந் தமக்கினமாகிய குற்றெழுத்தோடு அளபெடுக்கும் எனக் கொள்க.

என்னை,

[1]"குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத் திம்பா ஒத்தகுற் றெழுத்தே"

[2]"ஐ ஔ வென்னும் ஆயீ ரெழுத்திற்
கிகர உகரம் இசைநிறை வாகும்"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

அவை நானகிடத்தும் வந்தளபெடுக்கும். நான்கிடமாவன: தனிநிலையும், ஒருசொல் முதனிலையும், இடைநிலையும், இறுதி நிலையும் என இவை.

என்னை,

"தனிநிலை முதனிலை இடைநிலை ஈறென
நால்வகைப் படூஉமள பாயவரும் இடனே"

என்றாராகலின.

வ-று: ஆஅ - ஈஇ - ஊஉ - ஏஎ - ஐஇ - ஓஒ - ஔஉ என இவை ஏழும் தனிநிலை அளபெடை.

ஆஅரிடம - ஈஇரிலை - ஊஉரிடம் - ஏஎரிகள - ஐஇயவி - ஓஒரிகள - ஔஉவியம என இவை ஏழும முதனிலை அளபெடை.

படாஅகை - பரீஇயம - கழூஉமணி - பரேஎரம் - வளைஇயம - புரோஒசை - அவெளஉகம என இவை ஏழும இடைநிலை அளபெடை.

கடாஅ - குரீஇ - கழூஉ - மிலேஎ - கடைஇ - அரோஒ - அவெளஉ என இவை ஏழும இறுதிநிலை அளபெடை.

உயிரளபெடை எழுத்துநோக்க ஏழாம். இடம நோக்க நான்காம். எழுத்தும இடமும உறழ்ந்து நோக்க இருபத்தெட்டாமெனக் கொளக.

1. தொல். எழுத்து, மொழிமரபு - அ. 2. தொல. எழுத்து, மொழிமரபு - க.

ஒற்றளபெடை

இனி ஒற்றளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு: ஒற்றுக்களுள் ங-ஞ-ண-ந-ம-ன-வ-ய-ல-ள ஆய்தமெனனும் பதினொறாறும, குறிறகீழும் குறிலிணைக்கீழும் வந்து அளபெடுக்குமெனக் கொள்க.

என்னை,

"ஙஞண நமன வயலள வாய்தம்
எனுமிவை [1]யீரிடத் தளபெழு மொரோவழி,"

"வனமையொடு ரஃகான் ழஃகான் ஒழிந்தாங்
கனமை ஆய்தமோ டளபெழும் ஒரோவழி"

எனறுராகலின.

வ - று முழங்ங்கலம் - மஞ்ஞுசு - மண்ண்ணு - பந்ந்து - அம்ம்பு - மினன்னு - தெவ்வவர் - வெயய்யா - செல்ல்க - கொள்ள்க - எஃஃகு எனக் குறிறகீழப் பதினொறாறும் அளபெழுந்தவாறு கண்டு கொளக.

அரஙஙகம் - முரஞஞசு - முரண்ண்டு - பருந்ந்து - அரும்ம்பு - முரனன்று - குரவவலை - அரையயயர் - குரல்ல்கள் - திரள்ள்கள - வரஃஃகு எனக் குறிலிணைக்கீழ்ப பதினொறாறும் அளபெழுந்தவாறு கணடுகொள்க.

இவவிருபததிரண்டு புளளியளபெடையுஞ் செய்யுளகத்தல்லது [2]பரவை வழக்கினுள வாரா எனக்கொள்க.

என்னை,

"மாத்திரை வகையால் தளைதம கெடாநிலை
யாப்பழி யாமையென றளபெடை வேண்டும்"

எனறுராகலின.

1 "யாப்பருங்கல விருத்தியில, "ஈரிடத் தளபெழுமொரோ வழி யான" என இருக்கின்றது. யாப்பருங்கல விருத்தி, பக்கம் கஎ.

2. உலக வழக்கு.

5. மாத்திரை

"அறிஞ ருரைத்த வளவும்" என்று சிறப்பித்தவதனால் குற்றெழுத்தும் ஒற்றளபெடையும் ஓரோ ஒன்று ஒரு மாத்திரை, நெட்டெழுத்து இரண்டு மாத்திரை, உயிரளபெடை மூன்று மாத்திரை, ஆய்தமும், மெய்யும், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும் ஓரோ ஒன்று அரை மாத்திரை, ஐகாரக் குறுக்கம் ஒன்றரை மாத்திரை, மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக் குறுக்கமும் ஓரோ ஒன்று கால் மாத்திரை.

எனவே,

"ஒன்றிரண் டொருமூன் றென்றரை யரைகால்
என்றனா பொழுதிவை யிமைநொடி யளவே"

"கண்ணிமை கைந்நொடி யளவே மாத்திரை
நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாறே"

"ஒற்றுக்கு மாத்திரை யொன்றே யளபெழுந்தாற்
றெற்றக் குறியதுவே யாம்"

"உன்னல் காலே யூன்றல் அரையே
முறுக்கல் முக்கால் விடுத்த லொன்றே"

என்றார் பிறருமெனக் கொள்க.

2. அசை

குறிலே நெடிலே குறிலிணை ஏனைக் குறில்நெடிலே
நெறியே வரினும் [1]நிரைந்தோற் றடுப்பினும் நேர்நிரையென்
றறிவேய் புரையுமென் தோளி உதாரணம் ஆழிவெள்வேல்
வெறியே சுறநிறம் விண்டோய் விளாமென்று வேண்டுவரே. (௬)

இ - கை நிரனிறைப் பொருள்கோள் வகையால் நேரசையும் நிரையசையும் ஆமாறும், அவற்றிற்கு உதாரணம் ஆமாறும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(பா - ம) 1. நிறைந்தொற்.

(இ - ள்) [1]'குறிலே நெடிலே குறிலிணை ஏனைக் குறில் நெடிலே நெறியே வரினு நிரைந்தொற் றடுப்பினு நேர்நிரை யென்றறி' என்பது: குற்றெழுத்துத் தனியே வரினும், நெட்டெழுத்துத் தனியே வரினும், குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்து வரினும், நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்து வரினும் நேரசையாம். குறிலிணைந்து வரினும், குறினெடி லிணைந்து வரினும், குறிலிணை தொற்றடுத்து வரினும், குறினெடி லிணைந் தொற்றடுத்து வரினும் நிரையசையாம்.

என்னை,

[2]"நெடில்குறில் தனியாய் நின்றுமொற் றடுத்தும்
நடைபெறும் நேரசை நால்வகை யானே"

[3]"குறிலிணை குறில்நெடில் தனித்துமொற் றடுத்தும்
நெறிமையின் நான்காய் வருநிரை யசையே"

என்றாராகலின.

'வேய்புரையு மென்றோளி' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

உதாரணம் 'ஆழி வெள் வேல் வெறியே சுறு நிறம் விண்டோய் விளாமென்று வேண்டுவரே' என்பது: நேரசைக்கு உதாரணம்—ஆ—ழி—வெள்—வேல் எனவும், நிரையசைக்கு உதாரணம் வெறி—சுறு—நிறம்—விளாம் எனவுஞ் சொல்லுவர் புலவர், எ - று.

அகலம் உரையிற் கொள்க.

அகலமெனினும், விருத்தியுரை யெனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

"அகல மென்ப தாசறக் கிளப்பின
விகல மின்றி விரித்துரைப் பதுவே"

என்றாராகலின.

---

1. குறிலே நெடிலே நெறியே வரினும் நிரைந்தொற் றடுப்பினும் நேரசையாம், குறிலிணை யேனைக் குறினெடிலே நெறியே வரினும் நிரைந்தொற் றடுப்பினும் நிரையசையாம் என்றறி என இயைத்துக்கொள்க. 2. யாப்பருங்கலம்-சு. 3. யாப்பருங்கலம்-அ.

'விண்டோய விளாம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் நேரசை ஓரலகு பெறும், நிரையசை ஈரலகு பெறுமெனக் கொள்க.

வ - று ஆ - எனத் தனிநெடில் நேரசை ஆயினவாறு. ழி - எனத் தனிக்குறில் நேரசை ஆயினவாறு. வெள - எனக் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்து நேரசை ஆயினவாறு வேல் என நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்து நேரசை ஆயினவாறு வெறி எனக் குறிலிணைந்து நிரையசை ஆயினவாறு சுரு எனக் குறில நெடிலிணைந்து நிரையசை ஆயினவாறு நிறம் - எனக் குறிலிணைந்து, ஒற்றடுத்து நிரையசை ஆயினவாறு விளாம் - எனக் குறினெடிலிணைந்து ஒற்றடுத்து நிரையசை ஆயினவாறு காண்க.

இவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

நேரிசை ஆசிரியப்பா

"போது சாந்தம் பொற்ப ஏந்தி
ஆதி நாதற் சேர்வோர்
சோதி வானந் துன்னு வாரே"

இது நேரசை நான்கும் வந்த செய்யுள்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

"அணி நிழ லசோக மர்ந்த அருணெறி நடாத்திய
மணி திகழ் அவிரொளி வரதனைப்
பணிபவர் பவநனி பரிசறுப் பவரே"

இது நிரையசை நான்கும் வந்த செய்யுள்.

'குறிலே நெடிலே' என்னும் இக்காரிகை தனணையே இலக்கியமாக அலகிடினும் இழுக்காது.

[1]என்னை,

[2]"குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடில்
ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரும் நிரையும் என்றிசிற் பெயரே"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

1. இஃது இவ்விடத்திருப்பது பொருத்தமின்று.
2 தொல. பொருள், செய்யுளியல் - ௩.

"கோழி வேந்தன் நேரசை நிரையசை
யாழ்புனல் வாழ்க்கை வெறி குரா நிறங் குரால"

என்று உதாரண மெடுத்தோதினரு முளரெனக்கொள்க.

3. சீர்

ஈரசை நாற்சீ ரகவ லுரிய வெண் பாவினவாம்
நேரசை யாலிற்ற மூவசைச் சீர்நிரை யாலிறுப
வாரசை மென்முலை மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்
ஓரசை யேநின்றுஞ் சீராம் பொதுவொரு நாலசையே. (சு)

இ - கை அவ்வசைகளானாகிய சீர்களது பெயர் வேறுபா டுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'ஈரசை நாற்சீ ரகவலுரிய' என்பது இரண்டசையி னான் ஆகிய நான்கு சீரும் ஆசிரிய உரிச்சீர் எனப்படும் எ - று.

அகவ லெனினும் ஆசிரிய மெனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

[1]"அகவ லென்ப தாசிரியப் பெயரே"

என்றாராகலின்.

'வெண்பாவினவாம் நேரசை யாலிற்ற மூவசைச்சீர்' என்பது: நேரசை இறுதியாகிய மூவசைச்சீர் நான்கும் வெண்பா உரிச்சீர் எனப்படும், எ - று.

'நிரையா லிறுப வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்' என்பது. நிரையசை இறுதியாகிய மூவசைச்சீர் நான்கும் வஞ்சி உரிச்சீர் எனப்படும், எ - று.

'வாரசை மென்முலை மாதே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

---

1. தொல். பொருள், செய்யுளியல் அக. ஆனால் இச்சூத்திரம் தொல்காப்பியத்தில். 'அகவ லென்ப தாசிரி யம்மே' என்றுளது.

'ஓரசையே நின்றுஞ் சீராம்' என்பது: ஓரோவிடத்து நேரசை தானே நின்றுஞ் சீராம், நிரையசை தானே நின்றுஞ் சீராம்; அவை அசைச்சீர் எனப்படும்; எ - று

'பொதுவொரு நாலசையே' என்பது நாலசையினாகிய சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும்; எ - று

நான் கென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி மத்திம தீபமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

என்னை,

[1]" ஈரசை கூடிய சீரியற் சீரவை
ஈரிரண் டென்பர் இயல்புணர்ந் தோரே"

[2]" மூவசைச் சீருரிச் சீரிரு நான்கினுள்
நேரீறு நான்கும் வெண்பா வல்லன
பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட் டனவே"

" நாலசைச் சீர்பொதுச் சீரப தினாறே
ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே"

என்பன யாப்பருங்கலம்.

" நாலசை யானு நடைபெறும் ஓரசை
சீர்நிலை யெய்தலுஞ் சிலவிடத் துளவே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

வாய்பாடு

தேமாப் புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீர்கவற்-
காமாங் கடைகாய் அடையின்வெண் பாவிற்கந் தங்கனியாம்
வாமாண் கலையல்குல் மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்
நாமாண் புரைத்த அசைச்சீர்க் குதாரணம் நாள்மலரே (எ)

இ - கை. முறையானே முதல நான்கு சீருக்கும் உதாரணம் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று

'தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீர்கவற் காம' என்பது. நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரையாகிய தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் எனனும் நான்கு சீரும் ஆசிரிய உரிச்சீருக்கு உதாரணமாம் எ - று.

1. 2. இவ்விரு சூத்திரங்களும் யாப்பருங்கலத்தில் முறையே கக, கஉ ஆம் சூத்திரங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

3. (பா - ம்.) நான்கினும்.

'ஆங் கடைகாய் அடையின் வெண்பாவிற்கு' என்பது: அவை, கடையிற் காய் என்னுஞ் சொற்பெற்றுத் தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய் எனவரும் நான்கு சீரும் வெண்பா உரிச்சீருக்கு உதாரணமாம் எ - று.

'அந்தங் கனியா வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்' என்பது: அவற்றினைக் கனி என்னுஞ் சொற்பெற்றுத் தேமாங் கனி, புளிமாங்கனி, கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி எனவரும் நான்கு சீரும் வஞ்சி உரிச்சீருக்கு உதாரணமாம் எ - று.

'வாமாண கலையல்குல் மாதே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

'நாமாண் புரைத்த அசைச்சீர்க் குதாரண நாள மலரே' என்பது ஒரோவிடத்தாமென் றுரைக்கப்பட்ட ஓரசைச் சீருக்கு உதாரணம் நாள் என்பதூஉம், மலர் என்பதூஉம் ஆம் என்றவாறு.

நாள் என்பது நேரசைச் சீருக்கும் மலர் என்பது நிரையசைச் சீருக்கும் உதாரணமாம்.

ஆம் என்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி மத்திம தீபமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

இன்னிசை வெண்பா

"அம்ம பவள்ள வரிநெடுங்க ணொப்வஞ்சிக்
கொம்ம பவள்ளகொடிமருங்குல் கோங்கின்
அரும்ம பவள்முலை ஒக்குமே ஒக்கும்
கரும்ம பவளவாயிற் சொல்"

என்னும் பொய்கையார் வாக்கினுள், 'ஒக்கும்' என்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிப் பொருளுரைத்துக் கொண்டாற் போலக் கொள்க.

௬௩

தண்ணிழல் தண்பூ நறும்பூ நறுநிழல் தந்துறழ்ந்தால்
எண்ணிரு நாலசைச் சீர்வந் தருதும் இனியவற்றுட்
கண்ணிய பூவினங் காய்ச்சீ ரனைய கனியொடொக்கும்
ஒண்ணிழற் சீரசைச் சீரியற் சீரொக்கும் ஒண்தளைக்கே (ரு)

இ - கை. பொதுச்சீருக்கு உதாரணமாமாறும், அவற்ற தெண்ணும் பொதுச்சீரும் அசைச் சீரும் செய்யுளகத்து வருங்கால் தளைவழங்கும் முறைமையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'தண்ணிழல் அருகும்' என்பது: தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்னும் நான்கனோடும், தண்ணிழல், தண்பூ, நறும்பூ, நறுநிழல் என்னும் நான்கனையும், முறையானே கொணர்ந்து புணர்ந்தாற் பதினாறு நாலசைச் சீருக்கும் உதாரணமாம், (எ - று.)

தேமா, புளிமா கருவிளம், கூவிளம் என்பன அதிகாரத்தால் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

'அருகும்,' என்பதனால் அச்சீர் செய்யுளகத்து அருகியன்றி வாரா வெனக் கொள்க.

வ - று "தேமாந்தண்ணிழல், தேமாந்தண்பூ, தேமாநறும்பூ
புளிமாந்தண்ணிழல்; புளிமாந்தண்பூ, புளிமாநறும்பூ
கருவிளந்தண்ணிழல், கருவிளந்தண்பூ, கருவிளநறும்பூ
கூவிளந்தண்ணிழல், கூவிளந்தண்பூ, கூவிளநறும்பூ

தேமாநறுநிழல் கருவிளநறுநிழல்
புளிமாநறுநிழல் கூவிளநறுநிழல்

எனவுங் கொள்க.

'இனி அவற்றுள் கண்ணிய பூவினம் காய்ச்சீரனைய' என்பது: அந் நாலசைச்சீர் பதினாறனுள்ளும், பூவென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய நேரீற்றுப் பொதுச்சீரெட்டும், காயென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய வெண்பா உரிச்சீரே போலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது வெண்டளையாகவும் ஒன்றாதது கலித்தளையாகவும் வழங்கப்படும், (எ - று.)

'கனியொடொக்கும் ஒண்ணிழற்சீர்' என்பது: நிழலென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய நிரையீற்றுப் பொதுச்சீரெட்டும், கனியென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய வஞ்சி உரிச்சீரேபோலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றினும் ஒன்றுவிடினும் வஞ்சித்தளை யென்று வழங்கப்படும்; (எ - று.)

'அசைச்சீர் இயற்சீ ரொக்கும்' என்பது : ஓரசைச்சீர் ஆசிரிய உரிச்சீரேபோலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது ஆசிரியத்தளையாகவும், ஒன்றாதது இயற்சீர் வெண்டளையாகவும் வழங்கப்படும் ; (எ - று.)

இயற்சீர் எனினும் ஆசிரிய உரிச்சீர் எனினும் ஒக்கும்

என்னை,

"இயற்சீ ரெல்லாம் ஆசிரிய உரிச்சீர்"

என்றாராகலின்.

'ஒண்டளைக்கே' என்பது : ஒள்ளிய தளை வழங்கு மிடத்து, எ - று.

'ஒண்டளை' என்பதனை இறுதி விளக்காகப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. 'கண்ணிய பூவினம்' என்று சிறப்பித்ததனால் வெண்பாவினுள் நாலசைச்சீர் வாரா, ஆசிரியத்துள்ளும் குற்றுகரம் வந்துழி யன்றி வாரா, கலியினுள்ளும் பெரும்பான்மையுங் குற்றுகரம் வந்துழி யன்றி வாரா வஞ்சியுட் குற்றுகரம் வாராதேயும் வரப்பெறும், வஞ்சியுள் இரண்டு நாலசைச்சீர் ஓரடியுள் அருகிக் [1]கண்ணுற்று நிற்கவும் பெறும் ; அல்லனவற்றுள் பெரும்பான்மையும் ஓரடியுளொன்றன்றி வாரா ; இரண்டுவரினுங் கண்ணுற்று நில்லா பாவினத்துள்ளும் பயின்று வாரா வெனக்கொள்க. 'ஒண்ணிழற்சீர்' என்று சிறப்பித்ததனால் நிழல் என்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய நிரையீற்றுப் பொதுச்சீர் எட்டும் வஞ்சியுளல்லது வாரா எனக் கொள்க.

என்னை,

"நாலசை யான்நடை பெற்றன வஞ்சியுள்
ஈரொன் றணைதலு மேனுழி யொன்றுசென்
றாகலும் அந்தம் நிரையசை வந்தன
கூறிய வஞ்சிக் குரியன ஆதலும்
ஆகு மென்ப அறிந்திசி னோரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

---

1. கண்ணுற்று—நெருங்கி, இயைந்து.

இனி, ஒரு சாரார் வெண்பாவினுள் அளபெழுந்தால நாலசைச்சீர் வருமெனபார் உளராயினும், அவவா றல கிட்டு உதாரண வாயபாட்டால ஓசை யூட்டும்பொழுது செப்பலோசை பிழைக்கு மென்பதூஉம, ஆண்டுச் சீரும, தளையுஞ் சிதைய வாராமையான அளபெடுப்பனவு மல்ல, அளபெடுபபினும அளபெடைகள அலகு காரியம பெறு வனவும அல்ல வெணபதூஉம காக்கைபாடினியார் முத லாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு. அதுவே இந்நூலுடையா ருக்கும உடனபாடு.

உதாரண இலக்கிய முதனினைப்புச் செய்யுள

குன்றக் குறவன் அகவல்பொன் ஞரம்வெண் பாட்டுவஞ்சிக்
கோன்று முதாரணம் பூந்தா மரையென்ப ஓரசைச்சீர்
நன்றறி வாரிற் கயவரும் பாலொடு நாலசைச்சீர்க்
கன்றதென் ஞரள்ளற பள்ளத்தி ஞேடங்கண் வானத்துமே
(க)

இ - கை. முறையானே ஐநதுவகைபபட்ட சீரானும் வநத இலக்கியஙகடகு முதனினைப புணாத்துதல் நுதலிறறு.

'குன்றககுறவன அகவல்'

ஆசிரியப்பா

''குனறக் குறவன் காதல் மடமகள
வரையர மகளிர் புரையுஞ சாயலள
ஐயள் அருமபிய முலையள்
செய்ய வாயினள மார்பினள் சுணஙகே.''

இந்நேரிசை யாசிரியப பாட்டினுள ஆசிரிய உரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொளக

'பொன்ஞரம வெண்பாட்டு.'

---

1 அலகிடுதல—அசை கருவியாக அளவிடுதல.

2 ஐவகைச சீராவன க. ஈரசைச்சீர் உ. காய்ச்சீர் ந கனிச்சீர். ச. நாலசைசசீர் ரு. ஓரசைச்சீா என்பன மூவசைச்சீரை இரண்டாகப் பிரித்தார், அவை வெவவேறு பாக்களுக் குரியன வாதலும், தளை வேறுபடுதலுங கருதி.

3. ஐங்குறுநூறு, குன்றக்குறவன பத்து - ரு.

வெண்பா

"பொன்னார் மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபேர்
உன்னேனென் றாமுலக்கை பற்றினேற்—கென்னோ
மன்னொடு வாயெல்லாம் மல்குநீர்க் கோழிப்
புன்னாடன் பேரே வரும்".

இந்நேரிசை வெண்பாவினுள் வெண்பா உரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'வஞ்சிக்கொன்று முதாரணம் பூந்தாமரை யென்ப.

வஞ்சிப்பா

"பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்
நாளும்
மகிழு மகிழ்தூங் கூரன்
புகழ்த லானாப் பெருவண் மையனே"

இக் குறளடி வஞ்சிப்பாட்டினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'ஓரசைச்சீர் நன்றறி வாரிற் கயவரும் பாலொடு'

குறள் வெண்பா

[1]"நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்"

இக்குறள் வெண்பாவினுள், 'இலர்' என நிரையசைச்சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"[2]பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்."

---

1. திருக்குறள், பொருள், கயமை - உ.
2. திருக்குறள், காமம்; காதற்சிறப்புரைத்தல் - க.

இக் குறள் வெண்பாவினுள், 'நீர்' என நேரசை வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'நாலசைச்சீர்க் கன்ற தெனனுர் அள்ளற பள்ளத்தி ஞேடைங்கண் வானத்தும,'

[1]"அள்ளற்பள்ளத் தகனசோனுட்டு
வேங்கைவாயில வியன்குன்றூரன்"

எனனும் பழம்பாட்டினுள ஓரடியுள இரண்டு நாலசைச் சீர் வந்தவாறு கணடுகொள்க.

வஞ்சிப்பா

[2]"அங் கணை வா னத் தமர ரரசரும
வெங் களி யானை வேல வேந்தரும
வடி வார கூந் தன் மங்கையரும
கடி மல ரேந் திக் கதழுந் திறைஞ்சச்
சிங் கஞ் சுமந் த மணியணைமிசைக்
கொங் கவி ரசோ கின் குளிர்நிழற்கீழ்ச்
செழு நீர்ப் பவ ளத் திரள காமபின்
முழு மதி புரை யு முக்குடைநீழல்
வெங் கண் வினைப பகை விளிவெய்தப
பொன புனை நெடு மதில் புடைவளைப்ப
அனந் த சதுட் டய மவைவெய்த
நனந் தலை யுல குடை நவைநீங்க
மந் த மா ருத மருங்கசைபப
அந் தர துந் துபி நினறியமப
இலங் கு சா மரை யெழுந்தலமர
நலங் கிளா பூ மழை நனிசொரிதர
இனிதிருந்
தருணெறி நடாத்திய ஆதிதன
திருவடி பரவுதுஞ் சித்திபெறற் பொருட்டே"

இக் குறளடி வஞ்சிப்பாவினுள நாலசைச்சீர் பதினுறும் அடிதோறும முதறகணணே வநதவாறு கண்டுகொள்க.

---

1. இது, வஞ்சிப்பாவினுள ஓரடிககண இரணடு நாலசைச் சீர் வருதற்கும், கண்ணுற்று நிறறற்கும, குற்றியலுகரம்பெற்றும் பெறுமலும் வருதற்கும் உதாரணமாதல அறிக

2. திருப்பாமாலை.

இதனுள், நேரீற்றுப் பொதுச்சீர் நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டளையாகவும், ஒன்றாதது கலித்தளையாகவும், நிரையீற்றுப் பொதுச் சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றினும், ஒன்றா விடினும் வஞ்சித்தளையாகவும் கொண்டு வழங்கப்படும் எ-று.

இவ்வாறு பிறரும்,

[1]"குன்று கூதிர் பண்பு தோழி
விளியிசை முத்துறழ என்றிவை யெல்லாம்
தெளிய வந்த செந்துறைச் செந்துறை"

என்று உதாரண மெடுத்தோதினா ரெனக் கொள்க.

'அன்றெனோர்' என்பதை அன்ற வென்னு ரெனக் கொள்க.

4. தளை

தன்சீர் தனதோன்றின் தன்தளை யாந்தண வாதவஞ்சி
வண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக் குரித்துவல் லோர்வகுத்த
வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தளை யாய்விடும் வெண்தளையாம்
ஒண்சீர் அகவல் உரிச்சீர் விகற்பமும் ஒண்ணுதலே. (௧0)

இ-கை. நின்ற சீரி னீற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் தம்மு ளொன்றுவதும் ஒன்றாததுமாகிய ஏழ்தளையும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

[2]'தன்சீர் தனதோன்றின் தன் தளையாம்,' என்பது தன் சீர் நின்று தன் வருஞ் சீர் முதலசையோ டொன்றுவது தன் தளையாம்; எ-று.

எனவே, ஆசிரிய உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோடு நேரா யொன்றுவது நேரொன்றாசிரியத் தளை

---

1. இஃது உதாரண முதல் நினைப்புப் போலும்?

2. சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை 'தனசீர்' என்றே பாடங்கொண்டு, 'தன் என்பன இரண்டும் ஆசிரியப்பா முதலிய மூன்றையும் தனித்தனி சுட்டுமாறு நின்றன,' என்பர்.

யாம; நிரையாய் ஒன்றுவது நிரையொன்றாசிரியத் தளையாம. வெண்பா உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ் சீர் முதலசையோ டொன்றுவது வெண்சீர் வெண்தளையாம. வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று தன வருஞ சீர் முதலசையோ டொன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையாம ; எ - று.

'தணவாத' என்று மிகுத்துச சொல்லியவதனால் தன சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்று வதூஉந் தன் தளையே சிறபபினறாயினு மெனக் கொள்க.

'வஞ்சிவண்சீர் விகறபமும் வஞ்சிக்குரித்து,' என்பது ; வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று தனவருஞ்சீர் முதலசையோடொன றுததூஉம ஒன்றாத வஞ்சித்தளையாம ;) எ - று.

'வண்சீர்' என்று சிறப்பித்த வதனால் வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொனறுததூஉம ஒன்றாத வஞ்சித்தளையே சிறபபினறாயினும எனக கொள்க

'வல்லோர் வகுத்த வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தளையாய் விடும' என்பது :(வெண்பா உரிச்சீர் நினறு தனவருஞ சீர முதலசையோ டொனறுதது கலித்தளையாம) எ - று.

'வல்லோர் வகுத்த,' என்று சிறபபித்த வதனால், வெண்பா உரிச்சீர் நினறு பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொனறுததூஉம, கலித்தளையே சிறபபின்றாயினு மெனக் கொள்க.)

'வெண் தளையாம ஒண்சீரகவல் உரிச்சீர் விகற்பமும' எனபது , (ஆசிரிய உரிச்சீர் நினறு தன வருஞ்சீர் ; முத லசையோ டொன்றுதது, இயற்சீர் வெண்தளையாம); எ-று.

'ஒண்சீர்' என்று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரிய உரிச்சீர் நினறு பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுததூஉம, இயறசீர் வெண்தளையே சிறப்பினறாயினும் எனக் கொள்க.

'ஒண்ணுதலே என்பது : மகடூஉ முன்னிலை.

என்னை,

"இயற்சீர் இரண்டு தலைப்பெயல் தம்முள்
விகற்பம் இலவாய் விரவி நடப்பின்
அதற்பெயர் ஆசிரி யத்தளை யாகும்"

"இயற்சீர் இரண்டு தலைப்பெயல் தம்முள்
விகற்ப வகையது வெண்டளை யாகும்"

"உரிச்சீ ரதனுள் உரைத்தமை யன்றிக்
கலக்குந் தளையெனக் கண்டிசி னோரே"

"வெண்சீர் இறுதிக் கிணையசை பின்வரக்
கண்டன எல்லாம் கலித்தளை யாகும்"

"தன்சீர் இரண்டு தலைப்பெயல் தம்மொடு
தோன்றினும் ஒன்று தொழியினும் வஞ்சியின்
பந்தம் எனப்பெயர் பகரப் படுமே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புச் செய்யுள்

திருமழை உள்ளார் அகவல் சிலைவிலங் காகும்வெள்ளை
மருளறு வஞ்சிமந் தாநிலம் வந்துமை தீர்கலியின்
[கண்ணனென்ப
தெரிவுறு பந்தநல் லாய் செல்வப் போர்க்கதக்
துரிமையின் கண்ணின்மை ஓரசைச் சீருக் குதாரணமே.
(௧௧)

இ - கை அத்தளைகளான் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப் புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'திருமழை யுள்ளா ரகவல்'

ஆசிரியப்பா

[1]"திருமழை தலைஇய இருணிற விசும்பின்
விண்ணதிர் இமிழிசை கடுப்பப்
பண்ணமை நல்லாதேர் சென்ற வாறே"

இது நிரையொன்றாசிரியத் தளையான் வந்த செய்யுள்.

---

1. "திருமழை தலைஇய இருணிற விசும்பின், விண்ணதிர் இமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்து" என்பது மலைபடுகடாத்தில் முன் இரண்டடியாக உள்ளது

ஆசிரியப்பா

*"உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை
அலங்குகுலை ஈந்தின் சிலம்பி அம்போழ் செங்காய்
துகில்பொதி பவளம் ஏய்க்கும்
அகில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே"

இது நேரொன்றாசிரியத் தளையான் வந்த செய்யுள்.

'சிலை விலங்காகும் வெள்ளை'

வெண்பா

"சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி
முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள் - மலைவிலங்கு
தாரா மாலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
காரா மாலை கண்கூடும் போது"

இது வெண்சீர் வெண்டளையானும், இயற்சீர் வெண்டளையானும் வந்த செய்யுள்.

'மருளறு வஞ்சிமந் தாங்கிலம் வந்து'

வஞ்சிப்பா

† "மந்தாநிலம் வந்தசைப்ப
வெண்சாமரை [1]புடைபெயர்தரச்
செந்தாமரை நாண்மலர்மிசை
எனவாங்கு
இனிதின் ஒதுங்கிய இறைவனை
மனமொழி மெய்களின் வணங்குதும் மகிழ்ந்தே."

இது மயக்கமற வகுத்த வஞ்சித்தளை ஒன்றாததூஉம் ஒன்றியதூஉமாக வந்த செய்யுள்.

'மைதீர் கலியின் தெரிவுறு பந்தம் செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன்'

(பாடம்) 1. புடையிரட்ட

* இப்பாட்டு ஐங்குறு நூறு அச்சுப் புத்தகத்தில் தனியாகக் குறிப்பிட்டுள்ள பாட்டுக்களில் ௨ஆம் பாட்டாக உளது.

† திருப்பாமாலை.

கலிப்பா

"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கொண்மூ இடைநுழையு மதியம்போல்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே."

இது மயக்கமில்லாக் கலித்தளையான் வந்த செய்யுள்.

'நல்லாய்' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

'உரிமையின் கண்ணின்மை ஓரசைச் சீருக் குதாரணம்'

வஞ்சி விருத்தம்

"உரிமை யின்கண் ணின்மையால்
அரிமதர் மழைக் கண்ணாள்
செருமதி செய்தீமையால்
பெருமை கொன்ற என்பவே."

இம் மூச்சீரடி வஞ்சிவிருத்தத்துள் மழை என்னும் நிரையசைச்சீர் இயற்சீர்போல நின்று வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாமையின் இயற்சீர் வெண்டளை யாயிற்று; செய் என்னும் நேரசைச்சீர் இயற்சீர் போல நின்று வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றினமையின் ஆசிரியத் தளை யாயிற்று.

5. அடி

குறளிரு சீரடி சிந்துமுச் சீரடி நாலொருசீர்
அறைதரு காலை அளவொடு நேரடி ஐயொருசீர்
நிறைதரு பாத நெடிலடி யாநெடு மென்பணைத்தோள்
கறைகெழு வேற்கணல் லாய்மிக்க பாதங் கழிநெடிலே. (கஉ)

இ - கை. அத்தளைகளான் வந்த அடிகளது பெயர் வேறுபாடுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'குறளிரு சீரடி' என்பது: இருசீரான் வந்த அடி குறளடி எனப்படும்; எ - று.

'சிந்துமுச்சீரடி' என்பது: முச்சீரான் வந்த அடி சிந்தடி எனப்படும்; எ - று.

'நாலொருசீர் அறைதருகாலே யளவொடு நேரடி' என்பது: நாற்சீரான் வந்த அடி அளவடி என்றும் நேரடி என்றுஞ் சொல்லப்படும், எ - று.

'ஐயொருசீர் நிறைதரு பாத நெடிலடியாம்' என்பது: ஐஞ்சீரான வந்த அடி நெடிலடி எனப்படும், எ - று.

'நெடுமென பணைதடதோள கறைகெழு வேறகணல்லாய' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'மிக்கபாதங் கழிநெடில்' என்பது ஐஞ்சீரின் மிக்க சீரான வரும் அடியெல்லாங் கழிநெடிலடி எனப்படும் எ-று. அகலம் உரையிற் கொள்க.

என்னை,

*"குறளடி சிந்தடி இருசீர் முச்சீர்
அளவடி நெடிலடி நாற்சீர் ஐஞ்சீர்
நிரனிறை வகையான நிறுத்தனர் கொளலே"

†"கழிநெடில் அடியே கசடறக் கிளப்பின்
அறுசீர் முதலா ஐயிரண் டீறு
வருவன பிறவும வகுத்தனர் கொளலே"

என்றார் யாப்பருங்கலம்.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

திரைத்த இருது குறள்சிந் தளவடி தேம்பழத்து
விரிக்கு நெடிலடி வேண்டுங் கண்ணிவேன் முன்வினையின்
இரைக்குங் கணிகொண்ட முவடிவோர்ட்டங் கொங்குமற்றும்
கரிக்கைக் கவான மருப் போமுலை மாதர் கழிநெடிலே. (௧௫)

இ - கை. அவ்வடிகளான் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதல் நினைப் புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'திரைத்தவிருது குறளசிந்து'

வஞ்சித்துறை

‡"திரைதத சாலிகை
நிரைத்த போனிரந்

* யாப்பருங்கலம் - ௨௪. † யாப்பருங்கலம் - ௨௫.
‡ சூளாமணி. சீய - ௧௭௨.

திரைப்ப தேன்களே
விரைகொள் மாலையாய்.''

இது குறளடியான் வந்த செய்யுள்.

வஞ்சி விருத்தம்

*''இருது வேற்றுமை யின்மையா
சுருதி மேற்றுறக் கத்திளே
டரிது வேற்றுமை யாகவே
கருது வேற்றடங் கையினாய ''

இது சிந்தடியான் வந்த செய்யுள்.

'அளவடி தேம் பழுத்து'

கலி விருத்தம்

†''தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுந் தீப்பலா
மேம்பழுத் தளிந்தன சுளையும் வேரியும்
மாம்பழக் கனிகளும் மதுத்தண் டட்டமும்
தாம்பழுத் துளசில தவள மாடமே.''

இஃது அளவடியான் வந்த செய்யுள்.

'விரிக்கு நெடிலடி யென்றுன வினையின'

கலித்துறை

‡''வென்றுன் வினையின் [1]தொகையாய விரிந்து தன்கண்
ஒன்ருய்ப் பரந்த உணர்வின் ஒழியாது முற்றும்
சென்றுன திகழுஞ் சுடர்சூ ழொளிமூர்த்தி யாகி
நின்றுன அடிக்கீழ்ப் பணிந்தார் வினைநீங்கி நின்றுர் ''

இது நெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

'இரைக்குங் கணிகொண்ட மூவடிவோடிட்ட கொங்கு மற்றும்'

(பாடம்.) 1. தொகையாகி.

* சூளாமணி. சீய - கஎO.

† சூளாமணி, நகர் - கச,

‡ சூளாமணி, காப்பு.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"இரைகுமஞ்சிறைப் பறவைகளெனப்பெயர்
இனவண்டு புடைசூழ
நுரைகக ளென்னுமக *குழமபுகள திகழந்தெழ
நுடங்கிய விலையததால்
திரைக்க ரங்களிற செழுமலைச் சந்தனத்
திரளகளைக் கரைமேலவைத்
தரைக்கு மறறிது குணகடல திரையொடு
பொருதல தவியாதே"

இஃது அறுசீரக கழிநெடிலடியான வந்த செயயுள்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"கணிகொண டலாநத நறவேஙகைக் யோடு
கமழகினற காநத ளிதழால்
அணிகொண் டலர்நத வனமாலை சூடி
அகிலாவி குஞ்சி கமழ
மணிகுண டலஙகள இருபாலும் வந்து
வரையாக மீது திவளத
துணிகொண மூலஙகு சுடாவேலி னோடு
வருவானி தெனகொல துணிவே"

இஃது எழுசீரக கழிநெடிலடியான வநத செயயுள்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"மூவடிவி னிரண்டு சூழசுடரும நாண
முழுதுலக மூடியெழின முளைவயிர நாற்றித்
தூவடிவி னிலங்கு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோயுன அடிபோறறிச் சொலலுவதொன் றுண்டால்
சேவடிகள் தாமரையின சேயிதழ்கள தீணடச
சிவநதனவோ சேவடியின செஙகதிர்கள் பாயப்
பூவடிவு கொணடனவோ பொஙகொலிகள சூழநது
புலஙகொளா வாலெமககெம் புணணியாதங கோவே."

இஃது எண்சீரக் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

---

* சூளாமணி, கல-டுக. † 'குழம்பு கொணடெதிர்ந்தெழ.'
‡ சூளாமணி, அரசி-ககள. § சூளாமணி, துறவு-கூசு.

ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கை வாளியின் எதிர்ந்த தானையை
இலங்கும் ஆழியின் விலங்கியோன்
மடங்கு லாவுளை மடங்கல் மீமிசை முனிந்து சென்றுடன்
முரண்ட ராசனை முருக்கியோன்
வடங்கொண் மென்முலை நுடங்கு நுண்ணிடை மடந்தை சுந்தரி
வணங்கொள் பூண்முலை மகிழ்ந்தகோன்
தடங்கொள் தாமரை யிடங்கொள் சேவடி தலைக்கு வைப்பவர்
தமக்கு வெந்துயர் தவிர்க்குமே."

இஃது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாத ரோடு
கூடு நீடு மோடை நெற்றி
வெங்கண் யானை வேந்தர் போந்து வேத கீத
நாத வென்று நின்று தாழ
அங்க [1]புவ்வ மாதி யாய வாதி நூலி
னீதி யோது மாதி யாய
*செங்கண் மாலைகாலை மாலை சேர்நர் சேர்வர்
சோதி சோந்த சித்தி தானே"

இது பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

'மற்றும்' என்பதனால் பதின்சீரின் மிக்கு வருவனவு முள; அவை யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

'வேனெடுங்கண்ணி' என்பதூஉம், 'சுரிக்கைக் கனங்குழை மருப்பேர் முலைமாதர்' என்பதும் மகடூஉ முன்னிலை.

'கழிநெடிலே' என்பது: அவை யெல்லாங் கழிநெடி லடியாம் எ - று.

'விசிக்கு நெடிலடி' என்று சிறப்பித்தவதனால் எண்சீரின் மிக்க சீரான் வருமடிகள் சிறப்பிலவெனக் கொள்க.

(பாடம்) 1. பூர்வம.

* 'செங்கண் மாலை காலை' ககர வொற்று விகாரத்தாற் றொக்கது.

என்னை,

"இரண்டு முதலா எட்டீ றாகத்
திரண்ட சீரான் அடிமுடி வுடைய
இறந்த வரிது மடிமுடி வுடைய
சிறந்த வல்ல செய்யு ளுளவே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

நான்கு பாக்களுக்கும் உரிய அடியின் சிறுமையும் பெருமையும்

வெள்ளைக் கிரண்டடி வஞ்சிக்கு மூன்றடி மூன்றகவற்
கெள்ளப் படாக்கலிக் கீரண் டாகும் இழிபுரைப்போர்
உள்ளக் கருத்தின் அளவே பெருமையொண் போதலைத்த
கள்ளக் கருநெடுங் கட்கரி மென்குழற் காரிகையே. (௧௪)

இ - கை. அவ்வடி வரையறையான வந்த நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமை பெருமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'வெள்ளைக்கிரண்டடி இழிபு' என்பது: வெண்பாவிற்கு இரண்டடியே சிறுமை எ - று.

'வஞ்சிக்கு மூன்றடி இழிபு' என்பது: வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடியே சிறுமை, எ - று.

'மூன்றகவற்கு இழிபு' என்பது, ஆசிரியப்பாவிற்கு மூன்றடியே சிறுமை; எ - று.

'எள்ளப்படாக் கலிக் கீரிரண்டாகும் இழிபு' என்பது: கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமை எ - று.

'இழிபு' என்பது, நான்கு பாவிற்கும் 'சிறுமை' எ - று.

'உரைப்போர் உள்ளக் கருத்தினளவே பெருமை' என்பது; நான்கு பாவிற்கும் பெருமைக்கெல்லை பாடுவோன் தான் பொருளை முடிவுக் கூறிட்டே, வரையறையில்லை; எ - று.

'ஒண்போதலைத்த... ...காரிகையே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

---

* இழிபு - சிறுமை; சிற்றெல்லை, இதுவெள்ளைக்கு, வஞ்சிக்கு அகவற்கு என்பவற்றோடும் சென்று இயையும்.

'எள்ளப்படாக் கலிக்கு' என்று சிறப்பித்த வதனால் துள்ளலோசையிற் சிறிதும் வழுவாது நாற்சீர் நாலடியான் வருவது தரவு கொச்சகக்கலிப்பா என்றும், துள்ளலோசை யிற் சிறிது வழுவி நாற்சீர் நாலடியான வருவது கலிவிருத்தம் என்றும், தெரிந்துணரப்படும் எனக் கொள்க.

'வெள்ளைக் கிரண்டாம் அகவற்கு மூன்று கலிக்கடி நான கொள்ளப்படாவஞ்சிப் பாவிற்கு மூன்றும் இழிபு' என்று பாக்களை முறையிற் கூறாது தலைதடுமாற்றமாகக் காரிகை சொல்லவேண்டியதென்னையோ வெனின், தலைதடுமாற்றந் தந்து புணர்ந்துரைத்த லென்பது தந்திர வுத்தியாகலின். அன்றியும் மயேச்சுரர் முதலாகிய ஒருசார் ஆசிரியர் வஞ்சிப்பா இரண்டடியானும் வரப்பெறும் என்றாரென்ப தூஉம், ஆசிரியப்பா இரண்டடிச் சுரிதகமாய் வரப்பெறும் என்றார் என்பதூஉம் அறிவித்தற்கு எனக்கொள்க.

என்னை,

"வெண்பா ஆசிரியங் கலியே வஞ்சியென
நுண்பா உணர்ந்தோர் நுவலுங் காலை
இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் இரண்டும்
திரண்ட அடியின் சிறுமைக் கெல்லை"

எனவெடுத்தோதிய மயேச்சுரர் வஞ்சிச் சிறுமைக்குக் காட்டும் பாட்டு.—

வஞ்சிப்பா

"பூந்தண்சினை மலர்மலிகிய பொழிற்பிண்டி
வேந்தன்புகழ் பரவாதவர் வினைவெல்லார்

அதனால்

அறிவன தடியிணை பரவிப்
பெறுகுவர் யாவரும் பிறவியில் நெறியே."

இதனை முச்சீரடி வஞ்சியாக அலகிட்டு இரண்டடி யாமாறு கண்டு கொள்க.

எனவே,

"ஒருதொடை ஈரடி வெண்பாச் சிறுமை
இருதொடை மூன்றும் அடியி னிழிந்து
வருவன ஆசிரியம் இலவென மொழிப
வஞ்சியும் அப்பா வழக்கின ஆகும்"

"நான்காம் அடியினும் மூன்றுந் தொடையினும்
தாழ்ந்து கலிப்பா தழுவுதல் இலவே"

"உரைப்போர் குறிப்பினை [1]நீக்கிப் பெருமை
வரைத்தித் துணையென வைத்துரை யிலவென
றுரைத்தனர் மாதோ உணர்ந்திசி னோரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

அறத்தா றிதுவென வெள்ளைக் கிழிபக வற்கிழிபு
குறித்தாங் குரைப்பின் முதுக்குறைந் தாங்குறை யாக்கலியின்
திறத்தா றிதுசெல்வப் போர்ச்செங்கண் மேதிவஞ் சிச்சிறுமை
புறத்தாழ் கருமென் குழல்திரு வேயன்ன பூங்கொடியே. (௧௭)

இ - கை. அவ்வடி வரையறையான வந்த இலக்கியங்கட்கு முதல்நினைப் புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'அறத்தா றிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு'

குறள் வெண்பா

*"அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை."

இஃது இரண்டடியான வெண்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

'அகவற்கிழிபு குறித்தாங் குரைப்பின் முதுக்குறைந் தாம்'

(பாடம்) 1 யன்றிப்பெருமை (யாப்பருங்கலவிருத்தி, பக்கம்-௧௨௩)

* குறள், அறன்வலி - ௭.

ஆசிரியப்பா

''முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
மலையன் ஒள்வேற் கண்ணி
முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே''

இது மூன்றடியான் ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

'குறையாக் கலியின் இறந்தா றிதுசெல்வப் போர்'

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

*''செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் ..மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே''

இது நான்கடியாற் கலிப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

'செங்கண்மேதி வஞ்சிச் சிறுமை'

வஞ்சிப்பா

''செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி
அங்கணீலத் தலரருந்திப்
பொழிற்காஞ்சி நிழற்றுயிலும்
செழுநீர்,
நல்வயற் கழனி யூரன்
புகழ்த லானாப் பெருவண் மையனே''

இது மூன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

'புறத்தாழ் கருமென் குழல்திரு வேயன்ன பூங்கொடியே' என்பது : மகடூஉ முன்னிலை, ஆங்கு : அசை.

6. தொடை

எழுவா யெழுத்தொன்றின் மோனை இறுதி இயைபிரண்டாம்
வழுவா எழுத்தொன்றின் மாதே யெதுகை மறுதலைத்த
மொழியான் வரினும் முரணடி தோறு முதன்மொழிக்கண்
அழியா அளபெடை தோன்றுவ தாகும் அளபெடையே. (கசு)

---

* இச்செய்யுளை இந்நூல் ௩.௪-ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

1 அடிமோனை — கூழைமோனை
இணைமோனை — மேற்கதுவாய் மோனை
பொழிப்புமோனை — கீழ்க்கதுவாய்மோனை
ஒரூஉமோனை — முற்றுமோனை—எனவும்,

2 அடியியைபு — கூழையியைபு
இணையியைபு — மேற்கதுவாயியைபு
பொழிப்பியைபு — கீழ்க்கதுவாயியைபு
ஒரூஉவியைபு — முற்றியைபு—எனவும்,

3 அடியெதுகை — கூழையெதுகை
இணையெதுகை — மேற்கதுவாயெதுகை
பொழிப்பெதுகை — கீழ்க்கதுவாயெதுகை
ஒரூஉவெதுகை — முற்றெதுகை—எனவும்

4 அடிமுரண் — கூழைமுரண்
இணைமுரண் — மேற்கதுவாய்முரண்
பொழிப்புமுரண் — கீழ்க்கதுவாய்முரண்
ஒரூஉமுரண் — முற்றுமுரண்— எனவும்,

5 அடியளபெடை — கூழையளபெடை
இணையளபெடை — மேற்கதுவாயளபெடை
பொழிப்பளபெடை — கீழ்க்கதுவாயளபெடை
ஒரூஉவளபெடை — முற்றளபெடை — எனவும்,

அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை எனனும் தொடையும், தொடைவிகற்பமும் ஆமாறுணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை அடிமோனையும், அடியியைபும் அடியெதுகையும், அடிமுரணும், அடியளபெடையும் ஆமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'எழுவாயெழுத் தொன்றின் மோனை' என்பது: அடிதோறும் முதலெழுத் தொன்றிவரத் தொடுப்பது அடிமோனைத்தொடை எனப்படும்: எ - று.

எழுவாயெனினும், ஆதியெனினும், முதலெனினும் ஒக்கும். மோனையெனினும், முதற்றொடையெனினும் ஒக்கும்

'இறுதியிணையு' என்பது : அடிதோறும் இறுதிக்கண் நின்ற எழுத்தானும், சொல்லானும் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அடியிறுதியிணைபுத்தொடை எனப்படும்; எ - று.

'இரண்டாம் வழுவா எழுத்தொன்றின் எதுகை' என்பது, அடிதோறும் முதற்கண் இரண்டாமெழுத் தொன்றி வரத் தொடுப்பது அடியெதுகைத்தொடை எனப்படும், எ - று.

'மாதே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை. 'இரண்டாமெழுத் தொன்றி னெதுகை' என்றது 'வழுவா வெழுத்து' என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், இரண்டாமெழுத் தொன்றிவரினும் முதலெழுத்தெல்லாந் தம்முள் ஒத்த அளவினவாய் வந்து கட்டு என்பதற்குப் பட்டு என்பதல்லது பாட்டு என்பது எதுகையாகாது, காட்டு என்பதற்குப் பாட்டு என்பதல்லது பட்டு என்பது எதுகையாகாது எனக்கொள்க.

'மறுதலைத்த மொழியான வரினு முரண' என்பது : அடிதோறும் முதற்கட் சொல்லானும், பொருளானும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது அடிமுரண் தொடை எனப்படும்; எ - று.

'மொழியான வரினும்' என்ற உம்மையாற் பொருளான வரினும் என்பதாயிற்று. 'அடிதோறும்' என்பது மத்திம தீபகம் எனக் கொள்க.

'முதன்மொழிக்கண் அழியா தளபெடுத் தொன்றுவ தாகும் அளபெடையே' என்பது : அடிதோறும் முதற்கண் உயிரானும், ஒற்றானும் அளபெடுத்தொன்றிவரத் தொடுப்பது அடியளபெடைத்தொடை எனப்படும், எ - று.

'அழியாது' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற் றளபெடையுந் தம்முள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது சிறப்புடைத்து, தொடை விகற்பத்துள் நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற்றள பெடையுந் தம்முள் மறுதலைப்படத் தொடுப்பினும் இழுக்காது எனக் கொள்க.

என்னை,

"முதலெழுத தொனறின் மோனை யெதுகை
முதலெழுத தளவோ டொததது முதலா
அஃதொழித் தொனறி ஞகு மெனப
இவவிரு தொடைககுங் கிளையெழுத துரிய"

எனறூர் பல்காயனூர.

*"இறுவா [1]யொபபினஃ தியைபென மொழிப"

†"மொழியினும் பொருளினு முரணுதல முரணே"

எனறூர் தொல்காப்பியனூர்.

"அளபெடைத் தொடைககே அளபெடை ஒன்றும"

எனறூா நததததனூர.

அந்த முதலாத் தொடுப்பதந் தாதி அடிமுழுதும்
வந்த மொழியே வருவ திரட்டை வரன்முறையான்
முந்திய மோனை முதலா முழுதுமோவ் வாதுவிட்டால்
செந்தொடை நாமம் பெறுநறு மென்குழல் தேமொழியே
(௨௭)

இ கை அந்தாதிதொடையும் இரட்டைதொடையும், செந்தொடையும் ஆமா றுணாத்துதல நுதலிற்று

'அநதமுதலாத தொடுபப தந்தாதி' எனபது: அடி தோறும் இறுதிக்கண் நினற எழுததானும, அசையானும, சீரானும், அடியானும மறறையடிக் காதியாகத தொடுபபது அந்தாதித்தொடை எனபபடும எ - று.

'அடிமுழுதும வநதமொழியே வருவதிரட்டை வரன முறையான்' எனபது, ஓரடிமுழுதும ஒரு சொல்லே வாத தொடுபபது இரட்டைத் தொடை எனபபடும, எ - று

'வரன முறையான' எனறு மிகுத்துச் சொல்லிய வதனல், ஈறறெழுத்தொனறு குறையினும இழுக்காது, நாறசீரின மிக்கு வரபபெறுது, எனக்கொளக.

(பாடம்) 1 யொனற லியைபின யாப்பே.
* தொல பொருள். செயயுளியல கக.
† தொல. பொருள். செய்யுளியல், கஇ.

'முந்திய மோனை முதலா முழுதும் ஒவ்வாது விட்டாற் செந்தொடை நாமம் பெறும்' என்பது, மேற் சொல்லப்பட்ட மோனை முதலாகிய தொடையும்,* தொடை விகற்பமும் போலாது வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை என்ப படும்; எ - று.

'முந்திய மோனை' என்று சிறப்பித்த வதனால் அசையும், சீரும் தம்முள் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது† சிறப் புடைத்தெனக்கொள்க.

'நறுமென் குழல் தேமொழியே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

என்னை ?

"அடியுஞ் சீரும் அசையும் எழுத்தும்
முடிவு முதலாச் செய்யுள் மொழியினஃ
தந்தாதித் [1]தொடையென றறைதல் வேண்டும்"

என்றார் நத்தத்தனார்.

"ஒருசீ ரடிமுழுதும் வருவ திரட்டை"

என்றார் மயேச்சுரர்.

‡"சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற்
சொல்லியற் புலவரது செந்தொடை யென்ப"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"அசையினுஞ் சீரினு மிசையினும் எல்லாம்
இசையா தாவது செந்தொடை தானே"

என்றார் §காக்கைபாடினியார்.

(பாடம்) 1 தொடையென் றறியல வேண்டும்; (யாப்பருங் கல விருத்தி பக்கம் ௧௮௨.)

* தொடை விகற்பம் பின்சொல்லப்படுவது என்க.

† செந்தொடைக்குச் சிறப்புடைத்து என்க.

‡ தொல். பொருள். செய்யுளியல் - ௯௦௦.

§ என்றார் பல்காயனார் என்பது காணப்படுகின்றது, (யாப் பருங்கல விருத்தி.)

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக காரிகை

மாவும்புண் மோனை யியைபின் னகைவடி யேரெதுகைக்
தேவின் முரணு மிருள்பரந் தீண்டள பாஅவளிய
ஓவிலந் தாதி உலகூட ணுமொக்கு மேயிரட்டை
பாவருஞ் செந்தொடை பூத்தவென் றரும் [1]பணிமொழியே
(௧அ)

இ - கை. அடிமோனை முதலாகிய முதற்றொடை எட்டினு னும் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப புணாத்துதல நுதலிற்று

'மாவுமபுண் மோனை'

நேரிசை யாசிரியப்பா

"மாவும புளளும வதிவயிற் படர
மாநீா விரிநத பூவுங கூமப
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலை வநத வாடை
மாயோள இனனுயிர்ப் புறத்திறுத் தன்றே"

இஃது அடிதோறும முதலெழுத் தொனறிவநத தாடுத்தமையான அடிமோனைத்தொடை, எ - று.

'இயைபினனகை'

நேரிசை யாசிரியப்பா

"இன்னகைத துவர்வாய்க் கிளவியும அணங்கே -
நனமா மேனிச சுணஙகுமா ரணஙகே
ஆடமைத தோளி ஊடலும் அணங்கே
அரிமதா மழைககணணும அணஙகே
திருநுதற பொறித்த திலகமும அணங்கே"

இஃது அடிதோறும இறுதிச்சீர் ஒனறிவநத தொடுத தமையான அடியியைபுத்தொடை, எ - று.

'வடியேரெதுகைக்கு'

இன்னிசை வெண்பா

"வடியேர்கண் ணீர்மல்க வானபொருட் சென்றா
கடியாா கணஙகுழாய் காணார்கொல காட்டில்
இடியின முழககஞ்சி யீாஙகவுள வேழம்
பிடியின புறத்தசைத்த கை"

(பாடம்) 1. பனிமொழியே.

இஃது அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுத்தமையான அடியெதுகைத்தொடை, எ - று.

'ஏவின் முரணு மிருள பரந்து'

நேரிசை யாசிரியப்பா

"இருள்பரந் தன்ன மாநீர் மருங்கில்
நிலவுகுவித் தன்ன வெண்மண லொருசிறை
இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னி னன்ன நுண்டா துறைக்குஞ்
சிறுகுடிப் பரதவர் மடமகள்
பெருமதர் மழைக்கண்ணு முடையவா லணங்கே"

இஃது அடிதோறும் முதற்கண்ணே எல்லாம் மறுதலைப் படத் தொடுத்தமையான அடிமுரண்தொடை, எ - று.

ஏவின முரணு மென்பது எல்லா முரண்தொடையாலும் வரப்பெறும் : எ - று

'ஈண்டள பா அவளிய'

பஃறொடை வெண்பா

"ஆஅ வளிய வலவன்றன் பார்ப்பினோ
டிஇ ரிரையுங்கொண் டீரளைப் பள்ளியுள்
தூஉந் திரையலைப்பத் துஞ்சா திறைவனேரீள்
மேஎ வலைப்பட்ட நம்போல நறுநுதால்
ஓஒ உழக்குந் துயர்"

இஃது அடிதோறும் முதற்கண்ணே அளபெடுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான அடியளபெடைத் தொடை எ - று.

'ஒவிலந் தாதி யுலகுடனும்'

நேரிசை யாசிரியப்பா

*"உலகுடன் விளக்கும் ஒளிதிகழ் அவிர்மதி
மதிநலன் அழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசனம்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி அறிவன்

---

* திருப்பாமாலை.

ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி அறிவனை
அறிவுசேர் உள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாந்தர் தெந்ப
பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை உலகே ''*

இது நானகந்தாதித் தொடையும் வந்த செய்யுள்.

('ஒவிலந்தாதி' என்றவ தனால் எல்லாவந்தாதியும் வரப் பெறும் என்று கொள்க)

'ஒக்குமே இரட்டை'

இயைனிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

''ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்
விளக்கினிற் சீறெரி யொக்குமே யொக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவின் நிறம் ''

(இஃது ஓரடி முழுதும் ஒரு சொல்லே வரத் தொடுத்தமையால் இரட்டைத் தொடை எனப்பட்டது)

இஃது இறுதிச்சீர் ஏகாரத்தால் குறைபடினும் இழுக்காது, நாற்சீரின் மிக்குவரப் பெறாது எனக் கொள்க.

'பாவருஞ் செந்தொடை பூத்தவென் றுகுட.'

நேரிசை யாசிரியப்பா

''பூத்த வேங்கை [1]வியன்சினை யேறி
மயிலினம் அகவு நாடன்
நன்னுதற் சொடிச்சி மனத்தகத் தோனே ''

(இது மோனை முதலாகிய தொடையும், தொடை விகற்பமும் போலாது வேறுபடத் தொடுத்தமையாற் செந்தொடை. பாவரு மெனப உம்மை இறுதி விளக்காகக் கொண்டு பொருளுரைத்துக் கொள்க.)

'பணிமொழியே எனபது மகடூஉ முன்னிலை.

இருசீர் மிசையிணை யாகும் பொழிப்பிடை [2]யிட்டொரூஉ
இருசீ ரிடையிட்டத் திறிலி கூழை முதலிறுவாய் [உவாம்
வருசீ ரயலில மேல்கீழ் வகுத்தமை தீர்க்கதுவாய
வருசீர் முழுவதும் ஒன்றின் முற்றுமென்ப மற்றவையே
(சக)

---

* திருப்பாமாலை

(பாடம்) 1. வியன்சினை பூடேயேறி.
2. யிட்டொருவாம்.

இ - கை. இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடை விகற்பமும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'இருசீர் மிசை இணை யாகும்' என்பது: முதலிரு சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது இணைத் தொடை எனப்படும், எ - று.

'பொழிப்பு இடையிட்டு' என்பது: முதற் சீர்க்கண்ணும் மூன்றாஞ் சீர்க்கண்ணும், மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது பொழிப்பு எனப்படும்; எ - று.

'ஒரூஉவாம் இருசீர் இடையிட்டது' என்பது: நடுவிரு சீர்க்கண்ணுமின்றி முதற்சீர்க்கண்ணும், இறுதிச்சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது ஒரூஉ எனப்படும்; எ - று.

'ஈறிலி கூழை' என்பது: இறுதிச்சீர்க்கணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது கூழை எனப்படும்; எ - று.

'முதலிலதுவாய், ஒருசீர் அயலில் மேல்கீழ் வகுத்த கதுவாய்' என்பது: முதலயற்சீர்க்கணின்றி, ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது மேற்கதுவாய் என்றும், ஈற்றயற்சீர்க்கணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாய் என்றும் சொல்லப்படும், எ - று.

இது நிரனிறை யெனக் கொள்க.

என்னை,

"கடையயல் முதலயல் கதுவாய் கீழ்மேல்"

என்றார் அவிநயனார்.

முதலயற் சீர்க்கண் இல்லாததனைக் கீழ்க்கதுவாயென்றும், ஈற்றயற்சீர்க்கண் இல்லாததனை மேற்கதுவாயென்றும் வேண்டினார் கையனார் முதலாகிய ஒருசார் ஆசிரியரென்பதறிவித்தற்கு "மைதீர்கதுவாய்" என்று விதப்புரைத்தார் எனக் கொள்க.

விகற்பத் தொடை வேறுபடுவது விளக்கும்.'

'வருசீர் முழுவதும் மோனையின் முற்றெனப்' என்பது: எல்லாச் சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது முற்று எனப்படும், எ - று.

'மற்றவையே' என்பது இணைமோனை முதலிய முப்பத்தைந்து, தொடை விகற்பமும்; எ - று இஃது 'இறுதி விளக்கு' எனக் கொள்க.

'சீர்முழுது மோனையின் முற்றும்' என்றது, 'வருசீர்' என்று சிறப்பித்தது இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடை விகற்பமும் அளவடிக்கண்ணே வழங்கப்படும் என்பதூஉம், இணையியைபு முதலிய ஏழு விகற்பமும் இறுதிச்சீர் முதற்சீராகக் கொண்டு வழங்கப்படும் என்பதூஉம் அறிவித்தற்கெனக் கொள்க.

என்னை,

*"இருசீர் மிசைவரத் தொடுப்பதை யிணையே"
†"முதலொடு மூன்றுஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே"
‡"சீரிரண் டிடைவிடத் தொடுப்ப தொரூஉத் தொடை."
§"மூவொரு சீரு முதல்வரத் தொடுப்பது
கூழை யெனமனார் குறியுணர்ந் தோரே."
§"முதலடற் சீரொழித் தல்லன மூன்றின்
மிசைவரத் தொடுப்பது மேற்கது வாயே."
¶"ஈற்றய லசீரொழித் தெல்லாந் தொடுப்பது
கீழ்க்கது வாயின கிழமைய தாகும்"
**"சீர்தொறுந் தொடுப்பது முற்றெனப் படுமே."

என்றாராகலின.

இயைபுத் தொடைக்கே ஏழு விகற்பமும் இறுதிச்சீர் முதலாகக் காட்டினார் மயேச்சுரர் முதலிய ஒருசார் ஆசிரியர் எனக் கொள்க.

"மோனை எதுகை முரணியை பளபெடை
பாதம இணையே பொழிப்பொ டொரூஉத்தொடை
கூழை கதுவாய் மிசையதூஉம கீழதூஉம்
சீரிய முற்றொடு சிவணு மாற் அவையே"

என்பது யாப்பருங்கலம் (சூ. 34

*.. ** யாப்பருங்கலம் சஉ - சஅ.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்பு காரிகை

மோனை விகற்பம் அணிமலர் மொய்த்துட னுமிழ்பிற்
கேனை யெதுகைக் கினம்போன்னி னன்ன இனிமுரணிற்
கான விகற்பமுஞ் சீறடிப் பேர் தளப்பெடையின்
தான விகற்பமுந் தாஅட்டாஅ மரையென்ப தாழ்குழலே.
(உ௦)

இ-கை இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடை விகற்பங்களால் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதல்நினைப்பு புணர்த்துத் தகுதலிற்று

'மோனை விகற்பம் அணிமலர்'

நேரிசை வெண்பா

"அணிமல ரசோகின் றளிர்நலங் கவற்றி (இணைமோனை)
அரிக்குரற் கிண்கிணி யரற்றுஞ் சீறடி (பொழிப்பு)
அம்பவளக் கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் கற்றி (ஒரூஉ)
அலங்குற வல்குல் வந்துன மருங்குல (கூழை)
அரும்பிய கொங்கை யவ்வளை யமைத்தோள் (மேற்கது)
அணிமதி யனைய திருநுத லவ்வை (கீழ்க்கது)
அயில்வே லுண்கி யம்பலத் தமர்ந்த (முற்று)
கருங்கயல் நெடுங்க ணோக்கமென்
திருந்திய சிந்தையைத் திறைகொண் டனவே."

இதனுள் இணைமோனை முதலாகிய ஏழு விகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'மொய்த்துடனுமிழ்பிறந்'

நேரிசை யாசிரியப்பா

"மொய்த்துடன் றவழு முகிலே பொழிலே (இணை இயைபு)
மற்றத னயலே முத்துறழ் மணலே (பொழிப்பு)
நிழலே இனியத னயலது கடலே (ஒரூஉ)
மாதர் நகிலே வலலே யியலே (கூழை)
விலலே நுதலே வேற்கண் கயலே (மேற்கது)
பலலே தளவம் பாலே சொலலே (கீழ்க்கது)
புயலே குழலே மயிலே யியலே (முற்று)
அதனால்,
இவ்வயின் இவவுரு இயங்கலின்
எவ்வயி னோரு மிழப்பர்தந் நிறையே."

இதனுள் இணையியைபு முதலிய ஏழு விகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'ஏனை யெதுகைக் கினம் பொன்னி னன்ன'

நேரிசை யாசிரியப்பா

"பொன்னி னன்ன பொறிசுணங் கேந்திப் (இணையெதுகை)
பன்னருங் கோங்கின் நன்னலங் கவற்றி (பொழிப்பு)
மின்னின் ஒளிர்வடந் தாங்கி மன்னிய (ஒரூஉ)
நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருத்தி (கூழை)
என்னையு மிடுக்கண் துன்னுவித் தின்னடை (மேற்கது)
அன்ன மென்பெடை போலப் பன்மலர்க் (கீழ்க்கது)
கன்னியம் புன்னை யின்னிழல் துன்னிய (முற்று)
மயிலேர் சாயலவ் வாணுதல்
அயில்வேல் உண்கணெம் அறிவுதொலைத் தனவே"

இதனுள் இணையெதுகை முதலாகிய ஏழுவிகற்பமும், முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'இனி முரணிற்கான விகற்பமுஞ் சீறடிப் பேரது'

நேரிசை யாசிரியப்பா

"சீறடிப் பேரகல் அல்குல் ஒல்குபு (இணை முரண்)
சுருங்கிய நுசுப்பிற் பெருவடந் தாங்கிக் (பொழிப்பு)
குவிந்துசுணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்து (ஒரூஉ)
சிறிய பரிய நிகர்மலர்க் கோதைதன் (கூழை)
வெள்வளைத் தோளுஞ் சேயரிக் கருங்கணும் (மேற்கது)
இருக்கையு நிலையும் ஏந்தெழி லியக்கமும் (கீழ்க்கது)
துவர்வாய்த் தீஞ்சொலு முவந்தெனை முனியாது (முற்று)
என்றும் இன்னண மாகுமதி
பொன்னறிகழ நெடுவேற் போரவல் லோயே."

இதனுள் இணைமுரண் முதலாகிய ஏழுவிகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க

'அளபெடையின் தொடைவிகற்பமுந் தாஅட்டாஅ மரை யெனப'

நேரிசை யாசிரியப்பா

"தாஅட் டாஅ மரைமலர் உழக்கிப (இணையளபெடை)
பூஉக் குவளைப் போஒ தருந்திக் (பொழிப்பு)
காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய் (ஒரூஉ)

மாஅத் தாஅள் மோட்டெருமை (கூழை)
தேமாம் புனலிடைச் சேர்ந்து பாய்தலின் (மேற்கது)
மீஇ னுடாந் துகளுஞ் சிதறா (கீழ்க்கது)
ஆஅ னுந்தி லொழுகா (முற்று)
உழவர் செய்த கேண்மை
ஆய்வளைத் தோளிக் கலரா னவ்வே ''

இதனுள், இணைப்பெடை முதலிய எழுவிகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'தானவிகற்பம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் இன்னும் பெடையும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

'தாழ்குழலே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

உறுப்பியற் செய்யுட்களின் முதல்நினைப்புக் காரிகை

கந்தமுந், தேனுஞ், சுருக்கமும், காதற் குழல்குழலே
சந்தமுந் தீரசை, தேமாத்தண், குளிறந்தச் சீர்திருவுங்,
கோதவிழ் கோதாய குட்டிளை வெள்ளைக, ளறந்தத்தழுவாய
அந்தமுந், மாவும், இருசீரு மோனையு மாமுறைப்பே. (௨௧)

உறுப்பியல்

முற்றும்

உ. செய்யுளியல்

1. பாவுக்குரிய அடியும் ஓசையும்

வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி வஞ்சியென்னும்
ஒண்பா அடிகுறள் சிந்தென் றுரைப்ப ஒலிமுறையே
திண்பா மலிசெப்பல் சீர்சால் அகவல் சென் றேந்துதுள்ளல்
நண்பா அமைந்த நலமிகு தூங்கல் நறுநுதலே (உஉ)

என்பது காரிகை. இவ்வியல் என்ன பெயர்த்தோ எனின், வெண்பா, வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளி விருத்தம்; ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத் துறை, ஆசிரிய விருத்தம்; கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித் துறை, கலிவிருத்தம்; வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ் சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம்; மருட்பா எனக் கிடந்த செய் யுட்களை ஆமாறுணர்த்தின்றமையால் 'செய்யுளியல்' என்னும் பெயர்த்து.

> "வெண்பா முதலா விளம்புநாற் பாவொலி
> செப்பல் அகவல் சீர்கெழு துள்ளல்
> தூங்க லென்ப தொன்னூற் புலவர்"

என்றாராகலின்,

இவ்வியலுள் இக்காரிகை என்னுதலிற்றோ வெனின், வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என்னும் நான்கு பாவிற்கும் அடியும் ஓசை யும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி'

என்பது: வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், கலிப்பாவும் நாற் சீரடியான் வரப்பெறும், எ - று.

'வஞ்சியென்னும் ஒண்பாவடி குறள் சிந்தென் றுரைப்ப'

என்பது: வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப்பெறுமென்று சொல்லுவர் புலவர்; எ - று.

"வஞ்சியென்னு மொண்பா" என்று சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவின் ஈற்றடியும் நேரிசை யாசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடியும், கலிவெண்பாவின் ஈற்றடியும் முச்சீரான்

வரப்பெறுமென்றும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இடையடிகள் இரண்டும், பலவும், குறளடியானும் சிந்தடியானும் வரப்பெறு மென்றும், கலியினுள்ளும் ஒருசார் அம்போதரங்கவுறுப்பும் இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப்பெறுமென்றுங் கொள்க.

[1]அராகவுறுப்புக்கள் அளவடி முதலாய எல்லாவடியானும் வரப்பெறு மென்றுங் கொள்க.

அவை போக்கித் தந்தம் இலக்கணச் சூத்திரத்துள்ளே காட்டுதும்.

என்னை,

*"கலியொடு வெண்பா அகவல் கூறிய
அளவடி தனாஅல நடக்குமற் றவையே"

†"சிந்தடி குறளடி யென்றிரண் டடியான
வஞ்சி நடக்கும் வழக்கினை யுடைய"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

'ஒலிமுறையே திண்பா மலிசெப்பல் சீர்சால் அகவல் சென்றோங்குதுள்ளல் வண்பா வஞ்சிக்கு நலமிகு தூங்கல்' என்பது. வெண்பா, செப்பலோசையான் வரும், ஆசிரியப்பா, அகவலோசையான் வரும்; கலிப்பா துள்ளலோசையான் வரும், வஞ்சிப்பா, தூங்கலோசையான் வரும்; என்று.

'நறுநுதலே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

‡'திண்பா மலிசெப்பல்' என்று சிறப்பித்தவதனால், செப்பலோசை மூன்று வகைப்படும்; ஏந்திசைச் செப்பலும், தூங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுகிசைச் செப்பலும் என.

---

*†யாப்பருங்கலம் ௨௭, ௨௮. ஈண்டு யாப்பருங்கல விருத்தியில், 'அளவடி தன்னா னடக்கு மன்னவையே' என்றும் 'வஞ்சி நடக்கு மென்மனார் புலவர்' என்றும் உள.

‡இந் நூலாசிரியர் செப்பலோசை முதலியவற்றை மும்மூன்றாகப் பாகுபாடு செய்யாது 'வளப்பட' என்பதனால் பொதுப்பட ஒவ்வோருதாரணமே காட்டினார்.

(பாடம்.) 1. 'அராக உறுப்புக்கள் நாற்சீரின் மிக்குவருவனவும் உள எனக்கொள்க'

என்னை,

[1]"வெண்சீர் வெண்டளை யான வரும் யாப்பை
ஏந்திசைச செபப லெனமனா புலவா"

[2]"இயற்சீா வெணடளை யானவரும யாப்பைத்
தூஙகிசைச செபப லெனமனா புலவா"

"வெணசீ ரொனறலும இயறசீா விகறபமும
ஒனறிய பாடடே யொழுகிசைச செபபல'

எனருராகலின.

அவறறிற்குச் செயயுள வருமாறு.—

குறள் வெண்பா

*"யார்தர்னு நாடர்மால ஊராமால் என்னொருவன்
சாநதுணையும் கல்லாத ஆறு"

இது வெண்சீர் வெண்டளையான வநதமையால், ஏந்திசைச் செப்பலோசை.

குறள் வெண்பா

'பாலொடு—வாலெயிறு றூறிய நீா'

இஃது இயறசீர் வெணடளையான் வந்தமையால, தூங்கிசைச் செப்பலோசை.

(பாடம) 1 "வெணசீா வெணடளை விரவிய தூக்கை
ஏந்திசைச செபபல எனமனா புலவா"

2 "இயற்சீா வெணடளை யானவரும் யாபபை
மயக்கமில் புலவா தூஙகிசை எனப"

3. "வெண்சீ ரொனறலும இயற்சீா விகற்பமும
ஒனறிய யாப்பே ஒழுகிசைச செப்பல்"

இவை மூனறும சஙக யாப்பு என்பது யாப்பருஙகல விருத்தியிற் கண்டது

* குறள். கல்வி - எ

† குறள காதறசிறப்பு க. (இது முன உ அ ஆம் பக்கத்தில் வந்தமை காணக

குறள் வெண்பா

*"கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா வுயிருந் தொழும்."

இது வெண்சீர் வெண்டளையும், இயற்சீர் வெண்டளையும் விரவி வந்தமையால், ஒழுகிசைச் செப்பலோசை.

'சீர்சாலகவல்' என்று சிறப்பித்தமையால் அகவலோசை மூன்று வகைப்படும், ஏந்திசை யகவலும், தூங்கிசை யகவலும், ஒழுகிசை யகவலும் என.

என்னை,

"நேர்நே ரியற்றளை யானவரும் அகவலும்
நிரைநிரை யியற்றளை யானவரும் அகவலும்
ஆயிரு தளையுமொத் தாகிய அகவலும்
ஏந்தல் தூங்கல் ஒழுகல் என்றிவை
ஆய்ந்த திறனிறை ஆகும் என்ப"

என்றாராகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

† "போது சாந்தம்—துன்னு வாரே."

இது நேரொன்றாசிரியத்தளையான் வந்தமையால், ஏந்திசை யகவலோசை.

நேரிசை யாசிரியப்பா

‡"அணிநிழல—பரிசறுப்பவரே"

இது நிரையொன்றாசிரியத்தளையான் வந்தமையால் தூங்கிசை யகவலோசை

நேரிசை யாசிரியப்பா

§"குன்றக் குறவன—சுணங்கே"

---

* குறள். புலான்மறு - ௧0
† இச்செய்யுளை ௨௧ ஆம் பக்கத்திற் காண்க.
‡ இச்செய்யுளை ௨௧ ஆம் பக்கத்திற் காண்க.
§ இச்செய்யுளை ௨௭ ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

இது நேரொன்றாசிரியத்தளையும் நிரையொன்றாசிரியத்தளையும் விரவி வந்தமையால், ஒழுகிசை யகவலோசை.

'சென்றிறுக்கு துள்ளல்' என்று சிறப்பித்தவதனால், துள்ளலோசை மூன்று வகைப்படும்: ஏந்திசைத் துள்ளலும், அகவல் துள்ளலும், பிரிந்திசைத் துள்ளலும் என.

என்னை,

"ஏந்திசைத் துள்ளல் கலித்தளை இயையின
வெண்டளை தன்றளை யென்றிரண் டியையின்
ஒன்றிய அகவல் துள்ளலென் றோதுப"

"தன்றளை பிறதளை யென்றிவை யனைத்தும்
பொருந்தி வரினே பிரிந்திசைத் துள்ளல்"

என்றாராகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு —

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

"முருகவிழ்தா மரைமலர்மேல் முடியிமையோர் புடைவரவே
வருசினனார் தருமறைநூல் வழிபிழையா மனமுடையார்
இருவினைபோய் விழமுனியா வெதிரிபகா தியைஅரியார்
திருமலராய் அருவினையாய நிலவுவர்சோ தியினிடையே"

இது கலித்தளையான் வந்தமையால், ஏந்திசைத் துள்ளலோசை.

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

*செல்வப்போர்—ஒளித்ததே."

இது வெண்சீர் வெண்டளையும், கலித்தளையும் விரவி வந்தமையால், அகவல் துள்ளலோசை.

கலிப்பா

"குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவலர் எடுத்தார்ப்பத்
தடநிலைப் பெருந்தொழுவில் தகையேறு மரம்பாய்ந்து
வீங்குமணிக் கயிறுரீஇத் தாங்குவனத் தேறப்போய்க்

*இச்செய்யுளை ௩௪-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

கலையினொடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப
எனவாங்கு
ஆனொடு புல்லிப் பெரும்புதல் முனையும்
கானுடைத் தவர்தோ சென்ற வாறே ''

இது பல தளையும் விரவி வந்தமையால், பிரிந்திசைத் துள்ளலோசை.

'நண்பா அமைந்த நலமிகு தூங்கல்' என்று சிறப்பித்த வதனால், தூங்கலோசை மூன்று வகைப்படும், ஏந்திசைத் தூங்கலும், அகவற் றூங்கலும், பிரிந்திசைத் தூங்கலும் என.

என்னை,

'ஒன்றிய வஞ்சித் தளையே வரினும்
ஒன்று வஞ்சித் தளையே வரினும்
என்றிவை யிரண்டும் பிறவு மயங்கினும்
ஏந்த லகவல் பிரிந்திசைத் தூங்கலென்
றாய்ந்த திறனறி யாகு மென்ப''

என்றார் நவிலர்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு.—

வஞ்சிப்பா

'வினைத்திணைபகை விழச்செற்றவன்
வனப்பங்கய மலர்த்தாளிணை
நினைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர்
நாளும்,
மயலார் நாற்கதி மருவார்
பெயரா மேற்கதி பெறுகுவர் விரைந்தே.''

இஃது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையான் வந்தமையால், ஏந்திசைத் தூங்கலோசை.

வஞ்சிப்பா

'வானோர்தொழ வண்தாமரைத்
தேனார்மலர் மேல்வந்தருள்
ஆனவருள் கூறிவினைக்
காணா,
மலர்கொண்டேத்தி வணங்குநர்
பலர்புகழ் முத்தி பெறுகுவர் விரைந்தே.''

இஃது ஒனறுத வஞசித்தளையான வநதமையால அகவல் தூங்கலோசை

வஞ்சிபபா

"'மந்தாநிலம—மகிழ்ந்தே.''

இது பலதளையும் விரவி வநதமையால, பிரிநதிசைத் தூங்கலோசை

உதாரண இலககிய முதல் நினைபபுக காரிகை.

வளம்பட வென்பது வெள்ளைக் ககவற் குதாரணஞ்செங்
களம்படக் கொன்று கலிககரி தாயுகண் ணாகொடிபோல
துளங்கிடை மாதே சுறமழ் தோன்னலத் தின புலம்பேன்
றுளங்கொடு நாவல ா ஓதின வஞ்சிக குதாரணமே. (௨௩)

இ - கை அவவடிகளானும, ஓசைகளானும் வந்த இலககியங கட்கு முதலநினைப் புணாததுதல நுதலிறறு

'வளமபட வெனபது வெளளைக்கு'

இன்னிசை வெண்பா

†''வளமபட வேணடாதாா யாாயாரு மிலலை
அளந்தன போக மவரவ ராற்றுன
விளஙகாய் திரட்டினு ரில்லை—களஙகனியைக்
காரெனச் செய்தாரு மில் ''

இஃது அளவடியானும, செபபலோசையானும வந்த இன்னிசை வெண்பா.

'அகவற் குதாரணஞ் செஙகளம்' படக்கொன்று'

நேரிசை ஆசிரியப்பா

‡''செஙகளம படககொன றவுணாத் தேயத்த
செங்கோ லமபிற செஙகோட் டியானை
கழலதொடிச சேஎய குனறம
குருதிப் பூவின குலைககாந் தட்டே.''

---

*இச்செய்யுளை ௩௧ ஆம பககத்திற் காணக.

†நாலடியாா, பழவினை - ௩.　　‡குறுந்தொகை - க.

இஃது அளவடியானும், அகவலோசையானும் வந்த நேரிசை யாசிரியப்பா.

'கலிக் கரிதாய'

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா

*"அரிதாய அறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்
வருவார்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி,

இது தரவு

அடிதாங்கு மளவின்றி அழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாய் காடென்றார் அக்காட்டுள்
துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே,
இன்பத்தின் இகந்தொரீஇ யிலைதீய்ந்த உலவையால்
துன்புறூஉந் தகையவே காடென்றார் அக்காட்டுள்
அன்புகொள் மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறகா லாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே;
கனமிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதலால்
துன்னரூஉந் தகையவே காடென்றார் அக்காட்டுள்
இன்னிழ லின்மையால் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்தனரே

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

இனைநலம் உடைய கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மனைவயிற்
பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழில் உண்கணு மாடுமால் இடனே"

இது சுரிதகம்.

இஃது அளவடியானும், துள்ளலோசையானும் வந்த நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

---

*கலித்தொகை - கக.

'கண்ணொ கொடிபோற நுளங்கிடை மாதே'
என்பது. மகடூஉ முன்னிலை

'சுறமறி தெய்னலத்தின புலம்பென நுளங்கொடு காவல ரோதினா ளுளசிக குதாரணமே'

குறளடி வஞ்சிப்பா

"சுறமறிவன துறையெல்லாம
இறவீனபன விலலெல்லாம்
மீனறிரிவன கிடங்கெல்லாம
தேனருழவன பொழிலெல்லாம
எனவாங்கு,
தனைபனை தழீஇய விருக்கை
படைகெழு [1]நெடுமதின மனன னூரே"

இஃது இருசீரடியானும், தூங்க லோசையானும வந்தமையால், குறளடி வஞ்சிப்பா.

சிந்தடி வஞ்சிப்பா

"தொன்னலத்தின புலம்பலைப்பத் தொடித்தோளமேல்
பன்னலத்த கலநதொலையப் பரிவெய்தி
என்னலததகை யிதுவெனவென்ன எழிலகாட்டிச
சொன்னலை தலைகப பொருள்கருதி விறசிறந்தாங்
கெனைப்பெரிதும்,
கலங்கரு ரெயதி விடுபபவும்
சிலமபிடைச செலவுஞ சேணிவந் தற்றே."

இஃது முசசீரடியானும, தூங்க லோசையானும வந்தமையால் சிநதடி வஞ்சிப்பா. 'உதாரணமே' எனபது: இறுதி விளக்காகக கொளக.

குறள் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா

ஈரடி வெண்பாக் குறள்குறட் பாவிரண் டாயிடைக்கட்
சீரிய வான்றனிச் சொல்லடி மூய்ச்செப்ப லோசைகுன்று
தோரிரண் டாயும் ஒருவிகற் பாயும் வருவதுண்டேல்
நேரிசை யாகு நெறிசுரி பூங்குழல் நேரிழையே. (உச)

(பாடம், 1. செங்கோல.

இ - கை. குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, பஃறொடைவெண்பா, நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா எனவும்,

நேரிசை யாசிரியப்பா, இணைக்குற ளாசிரியப்பா, நிலை மண்டில வாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா எனவும்,

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, கலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தரவு கொச்சகக் கலிப்பா, தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா, சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும்,

குறளடி வஞ்சிப்பா, சிந்தடி வஞ்சிப்பா எனவும்,

புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா, கைக்கிளை மருட்பா, வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா, செவியறிவுறூஉ மருட்பா எனவுங் கிடந்த பாவிகற்பங்களுள், செப்பலோசையுடைத்தாய், ஈற்றடி முச்சீராய், ஏனையடி நாற்சீராய், வெண்சீரும் இயற்சீரும் வந்து, வெண்டளை தட்டு, வேற்றுத்தளை விரவாது, காசு, பிறப்பு, நாள், மலர் என்னும் வாய்பாட்டா லிறும் வெண்பாவினை அடியானும், தொடையானும், ஓசையானும், பெயர் வேறுபாடுணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை குறள்வெண்பாவும், நேரிசை வெண்பாவும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று

'ஈரடி வெண்பாக்குறள்' என்பது. இரண்டடியான் வரும் வெண்பா குறள் வெண்பா எனப்படும்; எ - று. என்னை?

"தொடையொன் றடியிரண் டாகி வருமேற்
குறளின் பெயர்க்கொடை கொள்ளப் படுமே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"ஈரடி யியைந்தது குறள்வெண் பாவே"

என்றார் அவிநயனார்.

குறள் வெண்பா

*"உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து."

†"உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்."

இவை இரண்டடியான் இரண்டு விகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த குறள் வெண்பா.

'குறட்பா விரண்டா யிடைக்கட் சீரிய வான்றனிச் சொல்லடி மூய்ச் செப்பலோசை குன்றா தீரிரண்டாயும் ஒரு விகற்பாயும் வருவதுண்டேல் நேரிசையாகும்' என்பது:

இரண்டு குறள் வெண்பாவாய் நடுவு முதற்றொடைக் கேற்ற தனிச்சொல்லால் அடி நிரம்பிச், செப்பலோசை வழுவாது முதலிரண்டடியும் ஒரு விகற்பமாய்க் கடையிரண் டடியும் மற்றொரு விகற்பமாய் வரினும், நான்கடியும் ஒரு விகற்பமாய் வரினும் இரு குறள் நேரிசை வெண்பா எனப்படும்; எ - று

அவை வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தடமண்டு தாமரையின் றாதா டலவன்
இடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—பெடைநண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரே பொய்கடிந்
தாழி நடாயினா னூர்"

"அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு—[1]தெரியிற்
கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார்
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு"

இவை இரண்டு குறள் வெண்பாவாய், நடுவு முதற் றொடைக்கேற்ற தனிச்சொல்லான் அடி நிரம்பிச், செப்ப லோசை வழுவாது இரண்டு விகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத் தானும் வந்த இருகுறள் நேரிசை வெண்பா.

(பாடம்) 1. நெறியின்.

* குறள், வினைத்திட்பம்-எ. † குறள். கல்வி-௯.

'சீரியவானறனிச் சொல்லடி மூய' என்று சிறப்பித்த வதனால், முதற குறட்பாவினோடு தனிச்சொல் இடைவேறு பட்டு விட்டிசைப்பின் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களை, ஒற்றுமைப்படப் பற்றுசிட்டு விளக்கிறுறபோல முதற குறட் பாவி னிறுதிக்கண் ஒனறும, இரண்டும் அசைகூட்டி உச்சரிக்கப்பட்டு இரண்டு விகறபத்தானும ஒரு விகறபத் தானும் வருவனவு முள ; அவை ஒருசார் ஆசிடை நேரிசை வெண்பா எனக் கொள்க.

அவை வருமாறு —

நேரிசை வெண்பா

"தாமரையின் றுதாடித் தண்டுவலைச சேறளைநது
தாமரையின் நாற்றமே தாஞறுந் — தாமரைபோற்
கண்ணன் முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடியென்
கண்ணார்வஞ[1] செய்யுங் கருத்து"

"கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவவாத்
தருமமுந தக்கார்ககே செயயா—ஒருநிலையே
முட்டின்றி மூனறு முடியுமேல் அஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம."

இவை முதற் குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஈரசை யானும, ஓரசையானும ஆசிட்டு இரண்டு விகற்பத்தான வந்த ஆசிடை நேரிசை வெண்பா.

†"ஆர்த்த[2] வறிவின ராண்டிளைய ராயினுங்
காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குப— மூத்தொறூஉத்
தீத்தொழிலே கனறித் திரிதந் தெருவைபோற்
போத்தறுர் புல்லறிவி னார்.'

"வஞ்சியே னென்றவன்ற னூருரைத்தான் யானுமவன்
வஞ்சியா னென்பதனால் வாய்நேர்ந்தேன் — வஞ்சியான்
வஞ்சியேன் வஞ்சியே னென்றுரைத்தும வஞ்சித்தான்
வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ."

இவை முதறகுறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஓரசையானும ஈரசையானும் ஆசிட்டு ஒரு விகறபத்தான வந்த ஆசிடை நேரிசை வெண்பா.

(பாடம்) 1. செய்த. 2. வரவினரா யாண்டிளைஞ

*நாலடியார், அறிவு - ௧0. †நாலடியார், கயமை - ௪.

'நெறிசுரி பூங்குழ னேரிழையே' என்பது : மகடூஉ முன்னிலை. 'வெண்பா வகவல் கலிப்பா வளவடி வஞ்சி' எனனும் காரிகையுள், வெண்பா செப்பலோசையான் வரு மென்றும், ஈண்டுஞ் செப்பலோசை குன்றுமென்றும் கூறியது, கூறியது கூறிற்றாகாது.

என்னை,

"கூறியது கூறினுங் குற்ற மில்லை
வேறொரு பொருளை விளக்கு மாயின்"

என்றாராகலின்.

ஒருசார் பிற பாக்களைத் தத்தம உதாரண வாய்பாட்டால் ஓசையூட்டும்பொழுது தத்தமோசையிற் சிறிது வழுவி வருவன உளவாயினும், வெண்பாவிற்குச் சிறிதும் செப்பலோசை வழுவலாகாதென்று யாப்புறுத்தற் பொருட்டாகவும் செப்பலோசையிற் சிறிது வழுவிவந்த நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களை ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி வெண்டுறைப்பாற்படுத்து வழங்கினும் இழுக்கா தென்பது அறிவித்தற்காகவும் எனக் கொள்க.

என்னை,

"தத்தம பாவினத் தொப்பினுங் குறையினும
ஒன்றொன் றொவ்வாறு வேற்றுமை வகையாற்
பாத்தம் வண்ணமிலா வாயிற்
பண்போல் விகற்பம் பாவினத் தாகும்"

என்றார் கையனார்.

"குறட்பா இரண்டடி நால்வகைத் தொடையான்
முதற்பா தனிசசொலின் அடிமூஉய் இரண்டு
விகற்பின் நடப்பன நேரிசை வெண்பா"

என்றார் அவிநயனார்.

"இரண்டா மடியின் றீறொரூஉ வெய்தி
முரண்ட வெதுகைய தாயினு மாகா
திரண்டு துணியா இடைநனி போழ்ந்து
நிரந்தடி நான்கின நேரிசை வெண்பா"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

உருவுகண் டெள்ளா வுடையாறு குறண்மட வாயதடமண்
டரிய வரைகீண் டிருந்த நேரிசை தாமரையின்
கருமடு மாராத்தவும் வஞ்சியுங் காமர் தனிச்சொன் முன்னா
னேரிநுண் கருங்குழ னேரிழை யாசிட்ட நேரிசையே. (உரு)

இவ் வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே குறள் வெண்பாவிறகும், நேரிசை வெண்பாவிறகும், ஆசிடை நேரிசை வெண்பாவிறகுங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்கொள்க.

இன்னிசை வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா

ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடி யாய்த்தனிச்சொல்
இன்றி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னும் அடி பலவாயச்
சென்று நிகழ்வ பஃறொடை யாஞ்சிறை வண்டினங்கள்
துன்றுங் கருமென் குழறறுடி யேரிடைத் தூமொழியே. (உசு)

இ - கை. இன்னிசை வெண்பாவும் பஃறொடை வெண்பாவும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று

'ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடியாய்த் தனிச் சொல்லின்றி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னும்' என்பது.

ஒரு விகற்பத்தானும், பல விகற்பத்தானும் வந்து, நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லில்லாமல் நடப்பின் அஃது இன்னிசை வெண்பா எனப்படும்; எ - று.

'அவை வருமாறு'—

*"வைகலும் வைகல வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்,"*

(பாடம் 1. நேரிடைத்.
* நாலடியார், அறன்வலி. - க

*"துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வம்
சகடக்கால் போல வரும்"

இவை நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒரு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

† 'இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் றீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா ரறம்"

இது நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றிப் பல விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

'ஒன்றல்லன வெல்லாம் பல' என்பது தமிழ் நடை.

என்னை,

"ஒன்றல் லவைபல தமிழ்நடை வடநூல்
இரண்டல் லவைபல என்றிசி னோரே"

என்றாராகலின்,

'தானும்' என்ற மிகுதியைச் சொல்லிய பெற்றியால், இரண்டாமடியின் இறுதி தனிச்சொற் பெற்று ஒரு விகற்பத்தான் வருவனவும் மூன்றாமடியின் இறுதி தனிச்சொற் பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான் வருவனவும், பல விகற்பமாகி அடிதோறும் ஒரூஉத்தொடை பெற்று வருவனவும், பிறவாற்றானும், நேரிசை வெண்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டு நான்கடியான் வருவனவும் இன்னிசை வெண்பா எனப்படும்.

அவை வருமாறு :—

‡ 'அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற் —றிங்கண்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்.'

* நாலடியார், செல்வநிலை - ௨ † நாலடியார், அறன்வலி - ௬
‡ நாலடியார், மேன்மக்கள் - ௧.

"மலிதேரான் கச்சியும மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையு மொக்கும்—மலிதேரான
கச்சி படுவ கடலபடா கச்சி
கடலபடுவ எல்லாம் படும்"

இவை இரண்டாமடியின இறுதி தனிச்சொற பெற்று மூன்று விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

*"வளம்பட வேண்டாதார—செய்தாரு மில்"

இது மூன்றாமடியின இறுதி தனிச்சொற பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான வந்த இன்னிசை வெண்பா.

†"கடற்குட்டம போழ்வர் கலவர்—படைகுட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந்—தோமில
தவக்குட்டந தன்னுடையா னீந்தும்—அவைக்குட்டம
கற்றான் கடந்து விடும"

‡"மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை ; மழையும
தவமிலா ரில்வழி யில்லை, தவமும
அரசிய லில்வழி இல்லை, அரசனும
இல்வாழவா ரில்வழி யில்."

இவை அடிதோறும ஒரூஉத்தொடை பெற்று, பல் விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

§"இன்றைமை வேணடி னிரவெழுக—இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேணடி னிசைநடுக—தன்னொடு
செலவது வேண்டி னறஞ்செய்க—வெலவது
வேண்டின் வெகுளி விடல்."

இஃது அடிதோறும ஒரூஉத் தொடைபெற்று மூன்று விகற்பத்தான வந்த இன்னிசை வெண்பா. பிறவும வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

---

* இச்செய்யுள் ருசு - ஆவது பக்கத்திற் செப்பலோசைக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† நான்மணிக்கடிகை - கஅ. ‡ நான்மணிக்கடிகை - சஅ.

§ நான்மணிக்கடிகை - கள.

எனவே

'தனிசசொல் தழுவலு வாகி விகற்பம
பலபல தோன்றினு மொன்றே வரினும்
இதற்பெய ரினனிசை யென்றிசி னோரே'

"ஒருவிகற பாகித் தனிசசொ லினறியும
இருவிகற பாகித் தனிசசொ லினறியுந்
தனிச்சொற் பெற்றுப் பலவிகற பாகியுந்
தனிச்சொ லின்றிப் பலவிகற் பாகியும்
அடியடி தோறும ஒருஉத்தொடை யடைநவும்
எனவைந் தாகும இன்னிசை தானே"

எனறா காக்கைபாடினியார்.

'அடிபலவாய்ச் செனறு நிகழுவ பஃறொடையாம்' எனபது,

(நான்கடியின மிக்க பலவடியான வருவது பஃறொடை வெண்பா எனப்படும்) எ - று.

நேரிசை வெண்பாவிறகும, இனனிசை வெண்பா விறகும நான்கடியே உரிமை சொனனமையான், நான்கடியின மிக்க பலவடியால் வருமெனபது ஆறறலாற போந்த பொருளெனக் கணடுகொளக.

வருமாறு :—

ஐந்தடிப்பஃறொடை வெண்பா

"சேற்றுக்கால் நீலஞ் செருவென்ற வேந்தன்மேல்
கூற்றுறழ் மொய்ம்பிற் பகழி பொருகயல்
தோற்றந் தொழில்வடிவு தம்முள் தடுமாற்றம்
வேற்றுமை யின்றியே யொத்தன மாவடர்
*ஆற்றுக்கா லாட்டியர் கண்."

இஃது ஐந்தடியான வநத ஒரு விகற்பப பஃறொடை வெண்பா.

---

*ஆற்றுக்காலாட்டி - மருதநிலப் பெண.

ஆறடிப் பஃறொடை வெண்பா

"பன்மாடக் கூடல் மதுரை [1]நெடுந்தெருவில்
என்னோடு நின்றா ரிருவர் அவருள்ளும்
பொன்னோடை நன்றென்றாள் நல்லளே பொன்னோடைக்
*கியானைநன் றென்றாளு மந்நிலையள் யானை
யெருத்தத் திருந்த இலங்கிலைவேல் தென்னன்
திருந்தார்நன் றென்றேன் தியேன்."

இஃது ஆறடியான் வந்த பலவிகற்பப் பஃறொடை வெண்பா.

ஏழடிப் பஃறொடை வெண்பா

"வையக மெல்லாங் கழனியா—வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையின் தேயங்கள் - செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு—வான்கரும்பின்
சாறேஅந் நாட்டுத் தலையூர்கள்—சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெலாங்—கட்டியுள்
தானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
ஆனேற்றான் கச்சி யகம்."

இது பலவிகற்பத்தான் வந்த ஏழடிப் பஃறொடை வெண்பா.

இனி ஏழடியின் மிக்க பஃறொடை வெண்பாக்களை யாப்பருங்கல விருத்தியுள்ளும், தேசிகமாலை முதலியவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

'அடிபலவாய் நிகழ்வ பஃறொடை' யென்றது 'சென்று நிகழ்வ' என்று சிறப்பித்தது, செப்பலோசையிற் சிதைந்து வழுவிவந்த பஃறொடை வெண்பாக்களை ஒருபுடை யொப்புமை நோக்கி வெண்கலிப்பா எனப் படுத்து வழங்கினும் இழுக்காதென்பது அறிவித்தற்கெனக் கொள்க.

'சிறை வண்டினங்கள் துன்றுங் கருமென் குழற்றுடி யேரிடைத் தூமொழியே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

(பாடம்) 1. பெருந்தெருவில்.

* ஈண்டுக் குற்றியலிகரம் அலகு பெற்றிலது

"தொடையடி யித்துணை யென்னும் வழக்கம்
உடையதை யன்றி யுறுப்பழி விலலா
நடையது பஃறொடை நாமங் கொளலே"

என்றார் கைக்கைபாடினியார்.

உதாரணம் இலக்கிய முதல் நினைப்புக காரிகை

வைகலும் வைகல் வகைகுர் கடற்கூட்டம் இன்றுமங்கண்
எய்து மலிநேர் வளமழை [1]இன்னுமை இன்னிசைபோல
வையக மெல்லாம் பலவிகற் பேற்றது சேற்றேருகால்
பையர வல்குல்பன் மாடம் [2]பஃறொடைப் *பலவிகற்பே. (உஎ)

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே இன்னிசை வெண்பாவிற்கும், பஃறொடை வெண்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

சிந்தியல் வெண்பா வெண்பாவின் இறுதியடி

நேரிசை இன்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால்
நேரிசை இன்னிசைச் சிந்திய லாகும் நிகரில்வெள்ளைக்
கோரசைச் சீரும் ஒளிசேர் பிறப்பமோ லன்காசுமிற்ற
சீருடைச் சிந்தடி யீற்றடி வாமெனறு தேறுகவே. (உஅ)

இ - கை. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவும் இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவும் எல்லா வெண்பாவிற்கும் ஈறுமாறும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

நேரிசை யின்னிசைபோல நடந்தடி மூன்றின் வந்தால் நேரிசை யின்னிசைச் சிந்தியலாகும் என்பது:

நேரிசை வெண்பாவேபோல இரண்டாமடியின் இறுதி தனிச்சொற் பெற்று இரு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் மூன்றடியான வருவன நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா எனவும், இன்னிசை வெண்பாவே போலத் தனிச்சொலின்றி ஒரு விகற்பத்தானும் பல விகற்பத்தானும் மூன்றடியான வருவன இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா எனவும் வழங்கப்படும்; எ - று.

(பாடம்) 1 இன்னன. 2 பஃறொடை பலவிகற்பே.

* ஈண்டு ஆய்தம் உயிர்க்குறிலே போல நின்று அலகு பெற்றது.

எனவே,

"நேரிசைச் சிந்தும் இன்னிசைச் சிந்துமென்
றீரடி முக்கால் இருவகைப் படுமே"

என்றாராகலின்.

வருமாறு

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

"நற்கொற்ற வாயில் நறுங்குவளைத் தாரகொண்டு
சுற்றுமவண் டார்ப்பப் புடைத்தாளே—பொற்றேரான்
மாலைநல் வாயில் மகள்"

"அறிந்தானை ஏத்தி யறிவாங் கறிந்து
சிறந்தார்க்குச் செவ்வ னுரைப்ப—சிறந்தார்
சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு."

இவை இரண்டாமடியினிறுதி, தனிச்சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

"நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியுந் தீண்டிப்
பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி
அறநாட்டுப் பெண்டி ரடி."

இது தனிச்சொலின்றி ஒரு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

"சுரையாழ அம்மி மிதப்ப—வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை."

"முல்லை முறுவலித்துக் காட்டின—மெல்லவே
சேயிதழக் காந்தள் துடுப்பீன்ற—போயினார்
திண்டேர் வரவுரைக்குங் கார்."

இவை பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

நற்கோற்ற வாயில் அறிந்தா னையுநறும் பூங்குழலாய்
சொற்பெற்ற நேரிசைச் சிந்திய லாஞ்சுரை யாழவம்பி
நிற்றற் குரிய நறுநீல நெய்தலு முல்லையுமென்
றெற்றப் படாதன இன்னிசைச் சிந்திற் கிலக்கியமே. (உ௯)

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்கும், இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

'நிகரில் வெள்ளைக், கோரசைச்சீரு மொளிசேர் பிறப்பு மொண் காசுமிற்ற, சீருடைச் சிந்தடி யேமுடி வாமென்று தேறுகவே' என்பது. எல்லா வெண்பாவிற்கும் நாள் என்னும் நேரசைச் சீரானும், மலர் என்னும் நிரையசைச் சீரானும் காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டிற் குற்றியலுகர மீறுகிய நேரீற்றியற்சீரானும் இற்ற முச்சீரடியே யீற்றடியாவதென்று தெளிக; எ - று.

வெண்பாவி னிறுதிச்சீர்க்குக் குற்றியலுகரம் ஈறுக வேறுதாரண மெடுத்தோதிய தூஉம் அசைச்சீர்க்குதாரணம் வேறு காட்டிப் போந்ததூஉம், வெண்பாவினை அலகிட்டு உதாரண வாய்பாட்டான ஓசையூட்டும்பொழுது, பிற வாய்பாட்டான் ஓசையூட்ட லாகாதாகலின் எனக் கொள்க. இனி அவ்வாற்றான ஓசை யூட்டுமாறு

* "பாலொடு—சீர" என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம், கூவிளம், தேமா, கருவிளம், கூவிளம், கூவிளம், நாள் என் றோசையூட்டுக.

† "நற்றிவாரில்—அவலமிலர்" என்பதனை, அலகிட்டு முறையானே கூவிளம், தேமா, புளிமா, கருவிளங்காய், தேமா, புளிமா, மலர் என்று ஓசையூட்டுக.

---

* இச்செய்யுள் ௩௧ - ஆவது பக்கத்தில் ஓரசைச்சீருக்கும், ௬௩ - ஆவது பக்கத்தில் செப்பலோசைக்கும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† இச்செய்யுள் ௩௧-வது பக்கத்தில் ஓரசைச்சீருக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

*"மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு"

என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம், தேமா, புளிமாங்காய், கூவிளம், கூவிளம், தேமாங்காய், காசு என ஓசையூட்டுக.

†"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு"

என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே புளிமா, புளிமா, புளிமாங்காய், தேமா, புளிமா, புளிமா, பிறப்பு என ஓசையூட்டுக.

பிற வெண்பாக்களையும் இவ்வாறலகிட்டு ஓசையூட்டிச் செப்பலோசை வழுவாமற் கண்டுகொள்க.

('சீரில வெள்ளைக்கு' என்று சிறப்பித்த வதனால் குறள் வெண்பாவினை ஓரடி முக்கால் என்றும், சிந்தியல் வெண்பாவினை ஈரடி முக்கால் என்றும், நேரிசை வெண்பாவினை மூவடி முக்கால் என்றும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை மூவடி முக்கால் என்றும், பஃறொடை வெண்பாவினைப் பலவடி முக்கால் என்றும் பெயரிட்டு வழங்குவா ரொருசா ராசிரியரெனக் கொள்க.

'ஒளிசேர் பிறப்பும் ஒண்காசும்' என்று சிறப்பித்தமையால் காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டான முற்றியலுகரம் ஈருகிய நேரீற்றியற்சீர் இறுதியாகிய மூச்சீரடியானும் இறுவனவு முள ஒருசார் வெண்பா வென்பது அறிவித்தற் கெனக் கொள்க.

வருமாறு :

குறள் வெண்பா

" மஞ்சுசூழ் சோலை மலைநாட மூத்தாலும்
அஞ்சொன் மடவாட் கருளு."

---

* குறள், வாழ்க்கைத்துணை - ௬0.

† குறள், கடவுள் வாழ்த்து - ௧

இது, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரம் ஈறாய இற்ற வெண்பா.

குறள் வெண்பா

"இனமலாக கோதாய இலங்குநீர்ச சேர்ப்பன்
புனமலாத தாரகலம புலவு."

இது, காசு என்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரம் ஈறாய் இற்ற வெண்பா. இவை செய்யுளியலுடையார் காட்டியவெனக் கொள்க.

என்னை,

*"செப்ப லிசையன வெண்பா மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி யாகலும் அவ்வடி
அந்த மசைச்சீ ராகவும் பெறுமே."

"குற்றிய லுகரமும் முற்றிய லுகரமும்
பெற்றவாய் பாட்டான் நின்றிறு மென்ப"

என்றாராகலின்.

மாவாழ் புலிவாழ் சுரமுளா வாக மணியிறுவாய்
ஓவா தளபெடைத் †தூஉங் கெழூஉவு முதாரணமாய
நாவார பெரும்புகழ் நத்தத்தா யாப்பில் நடந்ததுபோல்
தேயவா முகரம்வந் தாமியற் சீரிறுகச செப்பியதே. (௩௦)

இவ் வுரைக்காரிகைச் சூத்திரத்துள், ஓசையூட்டுதற் கருத்தாவது 'மாவாழ்சுரம புலிவாழ்சுரம்' என்னும் வஞ்சி யுரிச்சீ ரிரண்டு முளவாகவைத்து, ஒரு பயனோக்கித் தூஉ மணி, கெழூஉமணி என நளபெடுத்து நோக்குவாகிய வஞ்சி யுரிச் சீர்க்கு உதாரணம் எடுத்துக்காட்டினார் நத்தத்தனார் முதலாகிய ஒருசாராசிரியர் அதுபோல இந்நூலுடையாரும் தேமா, புளிமா என்னும் இரண்டு நேரீற்றியற்சீரு முளவாக வெண்பாவின் இறுதிச் சீருக்கு உதாரண வாய்பாட்டான்

* யாப்பருங்கலம் - ருஎ.

† ஈண்டு அளபெடைகள் இரண்டும் அலகுபெற்றில எனவும், 'அளபெடுத்ததூஉம்' என்பது 'து' தொகுத்தல் விகாரம் பெற்று 'அளபெடுத்தூஉம்' என்றாயிற்று எனவுங் கொள்க.

ஓசையூட்டுதற் பொருட்டாகக் குற்றியலுகரம் ஈறுஇய காசு, பிறப்பு எனனும வாய்பாட்டான் நேரீற்றியற்சீரீாக வேறு தாரணம் எடுத்தோதினா எனக் கொள்க.

குறள் வெண்செந்துறை, குறட்டாழிசை

அந்தமில் பாத மளவிரண் டொத்து முடியின்வெள்ளைச்
செந்துறை யாகுந் திருவே யதன்பெயர் சீர்பலவாய்
அந்தங் குறைநவுஞ் செந்துறைப் பாட்டி னிழிபுமங்கேழச
சந்தஞ் சிதைந்த குறளுங் குறளினத் தாழிசையே (௩௧)

இ - கை குறள்வெணபாவிற் கினமாகிய துறையும், தாழிசையும், ஆமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று

"அந்தமில் பாதம அளவிரண்டொதது முடியின வெள்ளைச செந்துறையாகும" எனபது: இரண்டடியாய்த தம்முள் அளவொதது வருவது வெண்சேந்துறை என்றும, சேந்துறை வெள்ளை எனறும பெயரிட்டு வழஙகப்படும எ - று.

'அந்தமில் பாதம்' என்று சிறபபித்தவதனால், விழுமிய பொருளும ஒழுகிய ஓசையு முடைத்தாய் வருவதெனக் கொளக.

என்னை,

*"ஒழுகிய வோசையின ஒத்தடி யிரணடாய்
விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே"

எனபது யாபபருஙகலம.

வெண்செந்துறை

†"ஆகலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம
ஓதலிற் சிறந்தன றொழுக்க முடைமை"
‡"கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியிணை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே."

---

* யாப்பருங்கலம் - ௬௩. † முதுமொழிக்காஞ்சி - க.
‡ கொன்றைவேந்தன் - க.

இவை விழுமிய பொருளும், ஒழுகிய வோசையுமாய வந்தமையான, வெண்செந்துறை.

'திருவே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

'சீர்பலவாய் அந்தங் குறைநவும்' என்பது:

நாற்சீரின் மிக்க பலசீரான் வந்து அடியிரண்டாய் ஈற்றடி குறைந்து வருவன குறட்டாழிசை எனப்படும் எ - று

இரண்டடியென்ப ததிகாரத்தான் வருவித்துரைக்கப் பட்டது. குறட்டாழிசை யெனினும், தாழிசைக் குறளெனி னும் ஒக்கும் சீரவரையறை யில்லாமையால் எனைத்துச் சீரானும் அடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

குறட்டாழிசை

"நண்ணு வார்வினை நைய நாடொறு நற்ற வர்க்கர சாயஞானநற் கண்ணி னடி யேயடை வார்கள் கற்றவரே."

"நீலமாகட லிடுவார்திரை நின்றுநின்றபோற் பொங்கிய பொன்று [மால்
காலம்பல காலஞ் சென்றுஞ் செல்வா யாக்கை கழிதலுமே."

இவை ஈற்றடி குறைந்து இரண்டடியாயப் பல சீரான் வந்தமையால், குறட்டாழிசை.

'செந்துறைப் பாட்டி னிழிபும்' என்பது:

அடியிரண்டாய் அளவொத்து விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய வோசையுமின்றி இவ்வாறே செந்துறை வெள்ளையிற் சிதைந்து வருவனவெல்லாஞ் செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக்குறள் எனப்படும் எ - று.

குறட்டாழிசை

பிண்டியி னீழற் பெருமான் பிடர்த்தலை
மண்டலந் தோன்றுமால் வாழி யன்னாய் "

" அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங் கவுந்தி
' மறுவறு பத்தினி போல்வையி னீரே "

இவை விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய வோசையுமின்றி இரண்டடியும் தம்முள் ஒத்து வந்தமையிற் செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக்குறள்.

'அங்கேழச் சந்தஞ் சிதைந்த குறளுங் குறளினத் தாழிசையே' என்பது

செப்பலோசையிற் சிதைந்து வேறுபட்ட தனிநடைக் குறள் வெண்பாவிற் சிதைந்து வருவன வெல்லாங் குறள் வெண்பாவின் இனமாகிய குறட்டாழிசை எனப்படும் எ-று.

குறட்டாழிசை

"வண்டார் பூங் கோதை வரிவளைக்கைத் திருநுதலாள்
பண்டைய ளல்லள் படி"

இது சந்தஞ் சிதைந்த தாழிசைக் குறள்.

என்னை,

*"அந்தடி குறைநவுஞ் செந்துறைச் சிதைவுஞ்
சந்தழி குறளுந் தாழிசைக் குறளே"
†"உரைத்தன இரண்டுங் குறட்பா வினமே"

என்பன யாப்பருங்கலம்.

வெளிவிருத்தம், வெண்டாழிசை, வெண்டுறை

மூன்றடி யானு முடிந்தடி தோறு முடிவிடத்துத் [யே
தான்றனிச் சொற்பெறுந் தண்டா விருத்தம்வெண் டாழிசை
மூன்றடி யாயவெள்ளை போன்றிறு மூன்றிழி பேழயர்வாய்
ஆன்றடி தாஞ்சில அந்தங் குறைந்திறும் வெண்டுறையே.
(௩௨)

இ-கை வெளிவிருத்தமும் வெண்டாழிசையும், வெண்டுறையும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'மூன்றடி யானும் முடிந்தடிதோறும் முடிவிடத்துத், தான்றனிச் சொற்பெறுந் தண்டா விருத்தம்' என்பது.

மூன்றடியானும் முற்றுப்பெற்று அடிதோறும் ஒரு சொல்லே இறுதிக்கண் தனிச்சொல்லாய் வருவது வெளி விருத்தம் எனப்படும் எ-று.

---

* † யாப்பருங்கலம் - ௬௪, ௬௫.

'மூன்றடியானும்' என்ற உம்மையால் நான்கடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

என்னை,

"ஒருமூன் றொருநான் கடியடி தோறுந்
தனிச்சொல் தழுவி நடப்பது வெள்ளை
விருத்த மெனப்பெயர் வேண்டப் படுமே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

'தண்டா விருத்தம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் நாற்சீரடியுட்பட்ட டடங்காது வேறாய் வருவது ஈண்டுத் தனிச்சொல் எனக் கொள்க.

வெளி விருத்தம்

"கொண்டன் முழங்கினவா றகோபம் பரந்தனவா—
லெனசெய கோயான
வண்டு வரிபாட வார்தளவம பூத்தனவா—
லென்செய் கோயான
எண்டிசையுந் தோகை யிருந்தகவி யேங்கினவா—
லெனசெய் கோயான"

இது மூன்றடியான என்செயகோயான என்னுந் தனிச்சொற் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம்.

வெளி விருத்தம்

"ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தா—ரொருசாரார்
கூகூ வென்றே கூவிளி கொண்டா—ரொருசாரார்
மாமா வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தா—ரொருசாரார்
ஏகீர் நாய்கீ ரெனசெயது மென்றா—ரொருசாரார்."

இது நான்கடியாய ஒருசாரார் என்னுந் தனிச்சொற் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம்

'வெண்டாழிசையே, மூன்றடியாய வெள்ளைபோன் றிறும' என்பது.

மூன்றடியான் ஈற்றடி வெண்பாவே போல முச்சீரடியான் இறுவது வெண்டாழிசை யென்றும், வெள்ளொத்தாழிசை யென்றும் வழங்கப்படும்; எ - று.

என்னை,

*"அடியொரு மூன்றுவந் தந்தடி சிந்தாய்
விடினது வெள்ளொத் தாழிசை யாகும"

வருமாறு :

வெண்டாழிசை

"நண்பி தென்று தீய சொலலாா
முனபு நின்று முனிவ செய்யாா
அனபு வேண்டு பவா."

இது மூன்றடி யாசிரிய த்தளையான வந்த வெண்டாழிசை.

'மூன்றிழி பேரூயர்வாய, ஆன்றடி தாஞ்சில அந்தங் குறைந்திறும வெண்டுறையே' என்பது :

மூன்றடிச் சிறுமையாய ஏழடிப பெருமையாய் இடையிடை நானகடியானும, ஐந்தடியானும, ஆறடியானும வந்து பினபிற சில அடி சில சீர் குறைந்து வருவன வெண்டுறை எனப்படும், எ - று

'ஆன் றடிதாம' என்று சிறப்பித்த வதனால், முனபிற சிலவடி ஓரோசையாயும, பினபிற சிலவடி மற்றோரோசையாயும வருவன ஒருசாா வேற்றொலி வெண்டுறை எனக் கொள்க,

என்னை,

"அடியைந தாகிய மிகுதும ஈற்றடி
ஒன்று மிரண்டுஞ் சீர்தபின் வெண்டுறை"

என்றார் அவிநயனார்.

†"மூன்றடி முதலா ஏழடி காறும்வந்
தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிறபினும்
வேறொலி விரவினும் வெண்டுறை யாகும்"

என்பது யாபபருங்கலம்.

வெண்டுறை

"தாளாள ரல்லாதாா தாம்பல ராயக்கா லென்னாமென்னாம்
ஆளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடிரண்டும்
பீலிபோற் சாய்த்துவிழும் [1]பிளிற்றி யாங்கே."

(பாடம்) 1. பிலிற்றி

*யாப்பருங்கலம் - சுசு. †யாப்பருங்கலம் - சுஎ.

இது மூன்றடியாய் ஈற்றடி யிரண்டும இரண்டுசீர் குறைந்து வந்த ஒரொலி வெண்டுறை.

"குழலிசைய வண்டினங்கள் கோழிலைய செங்காந்தட்
[குலைமேற்பாய
அழலெரியின மூழ்கினவா லநதோ வளியவென றயலவாழ்மந்தி
கலுழ்வனபோல நெஞ்சயாந்து கல்லருவி தூஉம்
நிழல்வரை நனஞடன நீபபஞே அல்லன் "

இது நானகடியாய ஈற்றடி யிரணடும, இரணடு சீர குறைந்துவந்த ஒரொலி வெண்டுறை.

ஒரொலி வெணடுறை

"வெறியுறு கமழகணணி வேநதாகட் காயினும்
உறவுற வருமவழி யுரைபபன வுரைப்பனமற்
செறிவுறு தகையினா சிறநதன ரிவாநமக்
கறிவுறு தொழிலரென றலலவை சொல்லனமின்
பிறபிற நிகழவன பின் "

இஃது ஐந்தடியாய் ஈற்றடி ஒனறொரு சீா குறைந்து வந்த ஒரொலி வெணடுறை.

"கல்லாதார் நலலவையுட் கலலேபோற் சென்றிருநதாற்
கருமம யாதாம
இலலாதாா செலவரைககண் டிணங்கியே ஏழுறுல
இயைவ தெனஞம
பொலலாதாா நனகலன மெய்புனைப்பப் பூண்டாலும்
பொலிவ தென்ஞம்
புலலாதாா பொய்க்கேண்மை புனைந்துரைத்தா லாவதென்னே
அலலாதாா பொய்யாவ தறிபவேல் அமையாதோ."

இஃது ஐநதடியாய் ஈற்றடியிரண்டும இரணடுசீர் குறைநதுவந்த ஓரொலி வெணடுறை.

"முழங்கு [1]களியானை மூரிக் கடற்படை முரித்தார் மனனர்
வழங்குமிடமெல்லாந தன்புகழேபோக்கிய வைவேல் வின்
செழுந்தண்பூட பழசையுட் சிறநததுநா ளுஞசெய [னன
எழுந்த சேதிகத் துள்ளிருநத அணணலாரடி
விழுந்தணபூ மலாகளால் வியந்துநா ளுநதொழத்
தொடாநதுநினற வெவவினை துறநதுபோ மாலரோ "

இஃது ஆறடியாய் முதலிரணடும அறுசீராய்ப் பின ஞனகடியும நாறசீராய, முதலிரண்டடியும ஒரிசையாய்ப

(பாடம்) 1. கடல்யானை.

பின் நான்கடியும் மறசீராகி ஓசையாய் வந்த வேற்றொலி வெண்டுறை

"முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகு மேவல்செய்ய
முறைசெய் கோமான்
வழங்குதிறல் வாண்மாறன் மாசசெழியன் றுககரிய
வைவேல் பாடிக்
[1]கலங்கிநின் றூரெலாங் கருதலர் காவணம்
இலங்குவா ளிரண்டிஞ் விருகைவீ சிப்பெயர்ந்
தலங்கன்யா லையவிழ்ந் தாடவா டுமிவள்
பொலங்கொளபூந் தடங்கட்கே புரிந்துநின் றூரெலாம்
விலங்கியுள ளந்தப விளிந்தவே றுபவே"

இஃது ஏழடியாய் முதல் இரண்டடியும் அறுசீராய் ஓரோசையாய்ப் பின் ஐந்தடியும் நாற்சீராய் வேறோர் ஓசையாய் வந்த வேற்றொலி வெண்டுறை.

"மூன்றடி யாயவெள்ளை போன்றிறுந் தாழிசைமூன்றிழிபேழ
ஆன்றடி தானுசில வந்தத தடிக ளவைகுறைந்து
தோன்றுந் துறைவெள்ளை தண்டா விருததந் தனிசசொல்
மூன்றடி யானு முடியு முடியுமோர் நான்கினுமே" [வந்து

என்று வெண்பாவிற்கு இனமாகிய தாழிசை துறை விருத்தங்கட்கு முறையானே இலக்கணஞ் சொல்லாது தலை தடுமாற்றமாகக் காரிகை சொல்லவேண்டியது என்னையோ வெனின், ஒருசார் வெண்டுறையின் ஈற்றடி ஒன்றிருசீர் குறைந்து வருதலும் உள்ளதென்பதூஉம், *வெள்ளொத் தாழிசையின் முதல் இரண்டடியும் நான்கு சீரான் வரு மென்பதூஉம், சிந்தியல் வெண்பா ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவன வெல்லாம் வெள்ளொத்தாழிசை என்றுவழங்கப்படும் என்பதூஉம் அறிவித்தற்கு வேண்டப் பட்டது, 'தலை தடுமாற்றந் தந்து புணர்த்துரைத்தல்' என்பது தந்திர உத்தியாகலான்.

வெள்ளொத்தாழிசை முதலிரண்டடியும் நாற்சீராய வருவது 'கணபிது' என்னும் இலக்கியத்துட் கண்டு கொள்க.

(பாடம்) 1 கலந்து நின்றார்

*இச்செய்யுளை அஉ ஆவது பக்கத்திற் காண்க

வெள்ளொத்தாழிசை

"அன்று யறங்கொ ளலங்கிளா சேடசென்னி
ஒன்று ருடைபுலம் போல நலங்கவர்ந்து
[1]துன்றுன துறந்து விடல்"

"ஏடு யறங்கொ ளலங்கிளா சேடசென்னி
கூடா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
நேடான துறந்து விடல்"

"பாவா யறங்கொ ளலங்கிளா சேட்சென்னி
மேவா ருடைபுலம் போல நலங்கவர்ந்து
காவான துறந்து விடல்."

இவை சிந்தியல் வெண்பா ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வந்தமையால், வெள்ளொத்தாழிசை.

என்னை,

"ஈரடி முக்கா லிசைகொள நடந்து
மூன்றுட னடுக்கித் தோன்றினொத் தாழிசை"

என்றார் மயேச்சுரர்.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

கோண்டன் முழங்கின வாவா விருத்தங் குழலிசைய
வண்டினம் வெண்டுறை தாளாண் முழங்கொடு தாழிசையே
நண்டலைத்தன ருகலி கொன்றைவெண் செந்துறை நீலநண்ணும்
பிண்டி யறுவரவண் டாரவெறி தாழிசை பெயவளேயே.

(௫௫)

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே வெண்பா வினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக் கொள்க.

வெண்பாவும் அதன் இனமும்
முற்றும்.

(பாடம்) 1. தூவான் துறந்துவிடல்.

3. ஆசிரியப்பாவும், அதன் இனமும்

நான்குவகை ஆசிரியப்பா

கடையயற் பாதமுச் சீர்வரின் நேரிசை காமருசீர்
இடைபல குன்றின் இணைக்குற ளெல்லா அடியுமொத்து
நடைபெறு மாயின் நிலைமண் டிலநடு வாதியந்தத்
தடைதரு பாதத் தகவல் அடிமறி மண்டிலமே. (௩௪)

இ - கை. அகவலோசையோடு அளவடித்தாகியும், இயற்சீர் பயின்றும் அயற்சீர் விரவியும், தளைதழுவியும் பிறதளை மயங்கியும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் வருதலில்லா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானுந் தொடையானும் ஓசையானும், பொருளானும் பெயர் வேறுபாடுணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை நேரிசையாசிரியப்பாவும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவும், நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவும், அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பாவும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'கடையயற் பாத முச்சீர்வரின் நேரிசை' என்பது.

ஈற்றயலடி முச்சீரான் வருவது நேரிசை யாசிரியப்பா எ - று.

என்னை,

"ஈற்றதன் அயலடி ஒருசீர் குறைய
நிற்பது நேரிசை ஆசிரியமே"[1]

*"அந்த அடியின் அயலடி சிந்தடி
வந்தன நேரிசை யாசிரி யம்மே"

என்றாராகலின்.

வருமாறு :

1. நேரிசையாசிரியப்பா

†"நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கு நாடனொடு நட்பே."

இஃது ஈற்றயலடி முச்சீரான் வந்தமையால், நேரிசை யாசிரியப்பா.

---

1. அவிநயனார்

*யாப்பருங்கலம் - ௭௧. † குறுந்தொகை - ௩.

'காமருசீ, ரிடை பலகுனறி னிணைக்குறள' எனபது.

ஈறறடியும, முதலடியும ஒழிநது, இடையடிகள் இரண்டும பலவும குறளடியானும, சிநதடியானும் வருவன இணைக்குறளாசிரியபபா, எ - று

என்னை,

"இடைபல குறைவ திணைக்குற ளாகும"

எனறார் அவிநயனார

"அளவடி யநதமு மாதியு மாகிக
குறளடி சிநதடி யெனறு இரணடும்
இடைவர நிற்ப திணைககுற ளாகுட"

எனறார காக்கைபாடினியாா.

"இடையிடை சீர்தபின இணைககுற ளாகும"

எனறார சிறுகாககைபாடினியாா.

வருமாறு *

11. இணைக்குறளாசிரியப்பா

"நீயின் தண்மையுந் தீயின வெமமையும
சாரச சார்ந்து
தீரத் தீரும
சாரல நாடன கேணமை
சாரச சாரச சாாநது
தீரத் திரத் தீர்பொல லாதே"

இது முதலடியும ஈறறடியும நாற்சீராய, இடை யடி இருசீரானும, முச்சீரானும வநதமையால், இணைசகுற ளாசிரியப்பா.

இணைக்குறளாசிரியப்பா

*சிறியகட பெறினே யெமக்கீயு மனனே
பெரியகட பெறினே
யாம்பாடத தானமகிழ்ந் துண்ணு மனனே
சிறுசோற றானும

*புறநானூறு - உ௩௫

நளிபல கலத்தன் மனனே
பெருஞசோற றுனும
நளிபல கலதததன மனனே
என்பொடு தடிபடுவழி யெலலாம
எமக்கீயு மனனே
அமபொடு வேல்நுழை வழியெல்லாம்
தானிறகு மனனே
நரநத நாறுந் தனகையாற்
புலவு நாறு மெனறலை
தைவரு மல்னே
அருங்கலை இருமபாண ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
இரப்போா கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புனகண பாவை சோர
அஞசொல்நுண் தோசசிப் புலவா நாவிற்
சென்றுவீழந தனறவன்
அருநிறத் தியஙகிய வேலே
ஆசா கெநதை யாணடுளன கொல்லோ
இனிப் பாடுநரு மிலலைப்
பாடுநருககொன் றீகுநரு மிலலை
பனித்துறைப் பகனறை நறைககொண் மாமலா
சூடாது வைகி யாஙகுப பிறாககொன
றீயாது வீயு முயிாதவப் பலவே''

இஃது இடையிடையே இருசீரடியும, முச்சீரடியுமாய் வந்தமையால், இணைக்குறளாசிரியபபா.

'காமருசீர்' என்று சிறபபிதத வதனால் ஆசிரியபபா நான்கும் 'ஏ' என்னும் அசைச்சொலலான் இறுவதே சிறப்புடைத்து; பிற எழுததும ஈறுய வரபபெறுமாயினும எனக் கொளக.

எனனை,

*''அகவ லிசையன அகவல மற்றவை
ஏ ஓ ஈ ஆய் என ஐ யென் றிறுமே''

என்றாராகலின

'எலலா வடியுமொத்து, நடைபெறுமாயின நிலைமண் டிலம' எனபது,

---

*யாப்பருங்கலம் - ௬௯.

எல்லாவடியுந் தம்முள் அளவொத்து நாற்சீர் அடியாய் வருவது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா ; எ - று

வருமாறு .

111. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

"வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின
சாரல் நாட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே"

இஃது எல்லாவடியும் நாற்சீராய் அளவொத்து வந்தமையால், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா மண்டிலம் எனினும் நிலை மண்டிலம் எனினும் ஒக்கும்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா 'என' என்னும் அசைச்சொல்லான இறுவது சிறப்புடைத்து . மற்றொரு சார் ஓற்றினும், உயிரினும் ஈறாய் வரவும் பெறும் எனக் கொள்க.

என்னை,

"ஒத்த வடித்தாய் உலையா மரபொடு
நிற்பது தானே நிலைமண் டிலமே"

"என்னென் கிளவியை யீறாய் பெறுதலும்
அன்ன பிறவும் அந்த நிலைபெற
நிற்கவும் பெறூஉம் நிலைமண் டிலமே"

என்றார் காக்கை பாடினியார்.

'நடுவாதியந்தத் தடைதரு பாதத் தகவ லடிமறி மண்டிலமே' என்பது

எல்லாவடியும் முதல், நடு, இறுதியாக உச்சரிப்பினும் ஓசையும், பொருளும் பிழையாது வருவது அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா , எ - று.

---

*குறுந்தொகை - கஅ

என்னை,

*"மனப்படு மடிமுத லாயிறின மண்டிலம்"

"உரைப்போர் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி
இடைப்பால் முதலீ றென்றிவை தமமுண்
மதிக்கப் படாதன மண்டில யாப்பே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"எழுவா யிரட்டித் திறுதி யொன்றுய்
வரினது மண்டில வாசிரி யமமே"

என்றாராகலின்.

வருமாறு.

IV அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா

"சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூரர மகளிர் ஆரணங் கினரே
வாரலை யெனினே யானஞ் சுவலே
சாரல் நாட நீவர லாறே."

இதனை எல்லாவடியும் முதல், நடு, இறுதியாக உச்சரித்து ஓசையும், பொருளும் பிழையாது வந்தமையால் அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா ஆமாறு கண்டு கொள்க.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

நேரிசை யாகு நிலத்தினு லேஎங்பதிணைக்குறட்பா
நீரின் சிறிய நிலைமைய தாநிலை மண்டிலப்பா
வேரலென் றகும் விளைமலாக கோதைவில் லோநுதலாய
சூரலபம் மேனட தடிமறி யாகத் துணிந்தனரே (கூரு)

இவவுரைச் சூததிரக காரிகையின வழியே ஆசிரியபபா நானகிறகுங காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்கொள்க

*யாப்பருங்கலம் - எகூ.

ஆசிரியத்தாழிசை துறை விருத்தங்கள

தருக்கியல் (தாழிசை) மூன்றடி யொப்பன நான்கடியாய
எருத்தடி நைந்தும் இடைமடக காயும் இடையிடையே
சுருக்கடி யாயுந் துறையாங் குறைவில் தொல் சீரகவல்
விருத்தங் கழிநெடில் நான்கோத் திறுவது மெல்லியலே
(ரு௯)

இ - கை. ஆசிரியததாழிசையும, ஆசிரியததுறையும் ஆசிரிய விருததமும ஆமாறு உணாததுதல நுதலிறறு

'தருக்கியல தாழிசை மூனறடி யொப்பன' எனபது '

மூனறடியாயத தமமுள அளவொததது வருவன ஆசிரியத்தாழிசை, எ - று.

'தருககியல தாழிசை' எனறு சிறபபிததவதனால அவை ஒரு பொருளமேல மூனறடுககி வருவன சிறப புடையன, தனியே வரபபெறுமாயினும எனக கொளக. என்னை,

''அடிமூன றொத்திறி னொத்தா ழிசையே''

எனறாா காக்கைபாடினியாா

*' மூனறடி யொதத முடிவின வாய்விடின
ஆனற அகவற றாழிசை யாமே.'

''ஒத்த வொருபொருள மூவடி முடியினஃ
தொததா ழிசையாம் உடனமூன் றடுக்கின''

எனறாா மயேச்சுரா

வருமாறு

1 ஆசிரியத்தாழிசை

† 'கனறு குணிலாக [1]கனியுதிதத மாயவன
இனறுநம மானுள் வருமேல அவன வாயிற
கொனறையந தீங்குழல கேளாமோ தோழி ''

(பாடம) 1. கனியுதிாதத

*யாப்பருஙகலம - எ இ

† சிலபபதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவை, பாட்டு - க.

*"பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவன
ஈங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயில
ஆம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி"

†"கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்
எல்லிநம் மானுள் வருமே லவன்வாயில
முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி"

இவை ஒரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த ஆசிரியத் தாழிசை.

ஆசிரியத்தாழிசை

"வானுற நிமிர்ந்தனை வையகம் அளந்தனை
பாலமதி விடுத்தனை பலவுயி ரோம்பினை
நீனிற வண்ணநின் நிரைகழல் தொழுதனம்."

இது தனியே வந்த ஆசிரியத் தாழிசை.

'நான்கடியாய் எருத்தடி நைந்தும் இடைமடக்காயும் இடையிடையே சுருக்கடியாயுந் துறையாம்' என்பது

நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து வருவனவும், நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து இடைமடக்காய் வருவனவும், நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து வருவனவும், நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காய் வருவனவும் ஆசிரியத்துறை , எ - று.

'நான்கடியாய்' என்பதனை எல்லாவற்றினோடுங் கூட்டி 'இடைமடக்காய்' என்பதனை ஒருகால் இருதலையுங் கூட்டி மத்திம தீபமாகப் பொருள் உரைத்துக்கொள்க.

சீர் வரையறுத்திலாமையால் எனைத்துச் சீரானும் அடியாய் வரப்பெறும் முதலயலடி குறைந்தும், நடுவீரடி குறைந்தும் மிகும் வருவன ஆசிரியத்துறையாம், அல்லது ஓரடிகுறைந்து வருவன ஆசிரிய நேர்த்துறை யென்றும், ஈரடி குறைந்து வருவன ஆசிரிய இணைக்குறட்டுறை என்றும் கொள்க.

---

*—† சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவை, பாட்டு - ௨, ௩.

வருமாறு :

2 ஆசிரியத்துறை

"கரைபொரு கானயாறறங கல்லத ரெமமுள்ளி[1] வருதிராயின்
அரையிருள் [2]யாமத் தடுபுலியே றுமமஞ்சி யகனறுபோக
நரையுரு மேறுநுங கைவே லஞ்சு நும்மை
வரையர மங்கையா வெளவுத லஞ்சுதும் வாரலையோ."

இது நானகடியாய ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

ஆசிரியத்துறை

"வண்டுளா பூந்தார வளஙகெழு செமபூட சேய வடிவே போலத்
தணடளிாபபூம பிணடித தழையேநதி மாவினவித் தணநதோன
தணடளிாப பூமபிணடித தழையேநதி வநதுநம் [யாரே
பணடைப் பதிவினவிப பாஙகு படமொழிந்து படாந்தோனன்றே"

இது நானகடியாய ஈற்றயலடி குறைந்து, இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத்துறை

ஆசிரியத்துறை

"இரங்கு குயினமுழவா இனனிசையாழ் தேனு
அரஙகு மணிபொழிலா ஆடும் போலும இளவேனில
அரஙகு மணிபொழிலா ஆடு மாயின
மரஙசொலமணந்தகனறா! நெஞ்சமெனசெய்ததிளவேனில'

இது நானகடியாய இடையிடை குறைநது இடைமடக்காய வந்த ஆசிரிய இணைக்குறட்டுறை.

ஆசிரியத்துறை

*"கொனறாந தமைந்த குருமுகத் தெழில்நிறக
குருதிக சோட்டின் இருந்தாட் பெருஙகைக்

(பாடம்) 1 வருவீராயின 2 "யாமத் தடுபுலியேறு நும்மஞ்சி' (இலக்கண விளக்கம)

*இவ்வாசிரியத்துறையின் ஈற்றடி எளிதாகச சீாபிரித்தற் கியலாததாய அமைநதுள்ளது

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையில் இதே இலக்கணம் பெற்றமைந் துள்ள ஆசிரியததுறையானது நான்கடியும் எளிதாகச் சீா பிரித்தற் கியன்றதாய உளது.

"உண்டாங கெனினு மிலதெனறறிஞர்கள், பொய்யெனப் புகலவு மெய்யெனப் பெயர்பெற், றுனறுமுன்.மின்னுமென வுளதாய் மாய்வது, நிலையில் யாக்கை."

குன்றுமென அன்றுமெனக்
குமுறு நின்றன கொடுந்தொழில வேழம்
வென்றாந் தமைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறைத்
துலங்குவா ளிலங்கெயிற் றழலுளைப் பருஉத்தா
ளதிரும் வாயென வெதிருங் கூற்றெனச்
சுழலா நின்றன சுழிக்கண யாளி

சென்றாந் தமைந்த சிறுநுதி வளளுகிரப்
பொறியெருத் தெறுழ்வலிப் புலவுநா றழலவாய்ப்
புனலாமெனக் கனலாமெனப்
புகையா நின்றன புலிமான ஏற்றை

* "என்றிங் கிவையிவை யியங்கலி னெந்திறத்
தினிவரல் வேண்டலந் தனிவர லெனத்தலை
விலக்கவு மிருவரை மிசையெறி குறுமபிடை
யிரவிடைக் களவுளங் கறறுயது கற்பனறே."

இது நானகடியாய முதலடியும், மூன்றாமடியும் பதினாறு சீராய அல்லாத அடியிரண்டும பதின்று சீரால இடையிடை குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

என்னை,

†"கடையதன அயலடி கடைதபு நடையவும
நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி
[1]இடையிடை குறைநவும் அகவல் துறையே"

என்பது யாப்பருங்கலம்

கண்டாங் கிகழுங் கிழமுதி ரமையத், தைவளி பித்தெனு மெய்தரும வித்திற், கடலிற் றிரையென வுடலிற றிரையொடு, கலியா நின்றன நலிவுசெய் நோயகள்.

புண்டாங் கயின்முக் குடுமிப் படையொடு, மெழிறலைத தழல் விழித் துயிருணக் கனலசேர், புகையாமென நிழலாமெனத் திரியா நின்றது, கொலைசெய் கூற்றம்.

விண்டாங் கசலுபு மெய்ப்பொரு டுணிவோர, மின்பொலி பொன்புனை மன்றிலெம் முயிராம, விமலன் குஞ்சித கமலங்கும் பிட, வேண்டுவர் வேண்டார் விண்மிசை யுலகே"

(பாடம்) 1 இடையடி.

* இவ்வடியில் 20 சீர்கள் இலக்கணத்துக்கு மாறாக இருந்த தால் திருத்தபபட்டுளது.

† யாப்பருங்கலம் - எக.

'குறைவிலதொல் சீரகவல், விருத்தங் கழிநெடிலான கொத்திறுவது' எ - று.

கழிநெடிலடி நான்காயத் தம்முள் அளவொத்து வருவன ஆசிரிய விருத்தம், எ - று.

'குறைவிலதொல் சீர்' என்று சிறப்பித்தவதனால் எண்சீரின் மிக்க சீரான வந்த அடியெல்லாஞ் சிறப்பில என‌க் கொள்க.

வருமாறு —

ii ஆசிரிய விருத்தம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

'விடஞ்சூழ் முரவி னிடை நுடங்க மினல்வாள வீசி விரையார்வேலை
கடஞ்சூழ நாடன காளிங்கன கதிர்வேல் பாடும் மாதங்கி [தாம
வடஞ்சோ கொங்கை மலைதாநதாம் வடிக்கண் ணீலமலர்தாந்
தடந்தோ ளிரணடும வேய்தாந்தா மென்னுந் தன்கைத் தண்
[ணுமையே."

(இஃது அறுசீர்க் கழிநெடிலடியான வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.)

க. 'கணிகொண்ட' என்பது. எழுசீர்க் கழிநெடிலடியான வந்த ஆசிரிய விருத்தம்

உ. 'மூவடிவினுல்' என்பது எண்சீர்க் கழிநெடிலடியான வந்த ஆசிரிய விருத்தம்

ங. 'இடங்கை வெஞ்சிலை' என்பது ஒன்பதின் சீர்க் கழிநெடிலடியான வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

ச. 'கொங்குதங்கு' என்பது. பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

க, உ, ௩எ ஆவது பக்கத்திலும், ௩, ச ௩அ ஆவது பக்கத்திலுங் கழிநெடிலடிக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன.

இவை ஈண்டு எதற்காகக் காட்டப்பட்டனவெனின், அவ்வடியான் வரும் விருத்தத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன என்க

என்னை,

*"கழிநெடி லடிநான் கொத்திறின் விருத்தமஞ்
தழியா மரபின தகவ லாகும"

'மெல்லியலே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக காரிகை

கன்று குணில்வா னுறத்தா ழிசையாங் கரைபொருகான்
என்றலும் வஞ்டுளா பூந்தா ரிரங்கு குயின்மழவா
கொன்றாங் தமைந்த வகவற் றுறைகுறை யாவிருத்தம
பின்றாழ் குழலி விடங்கணி பூவடி வாதியவே. (௩௭)

இவ்வுரைச சூத்திரக் காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பா வினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொளக.

ஆசிரியப்பாவும், அதன் இனமும்
முற்றும்.

4 கலிப்பாவும், அதன் இனமும்

நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

தரவொன்று (தாழிசை மூன்று) தனிச்சொற் சுரிதகமாய
நிரலொன்றி னேரிசை யொத்தா ழிசைக்கலி நீர்த்திரைபோல்
மரபொன்று நேரடி முச்சீ ருறண்டு வேம்படுப்பின்
அரவொன்று மல்குலஃ தம்போ தரங்கவொத் தாழிசையே.
(௩௮)

துள்ளல் ஓசைத்தாய், நேரீற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பாவுரிச்சீர் மிக்கு, நேரடித்தாய்க் கலித்தளையும் அயற்றளையுந்தட்டுத் தரவு, தாழிசை என்னும் முதல உறுப்பும் அராகம், அம்போதரங்கம, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னுந் துணை உறுப்பும் உடைத்தாய் ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலி, கொச்சகக்கலி என்னும் வேறுபாட்டாற் கிடந்த கலிப் பாக்களை உறுப்பினானும் ஓசையானும், பொருளானும் பெயர் வேறுபாடு உணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டார்

---

* யாப்பருங்கலம் - ௧௭.

அவற்றுள், இக்காரிகை நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமாய நிரலொன்றி னேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி' என்பது:

முன் ஒரு தரவு வந்து, அதன் பின்பு மூன்று தாழிசை வந்து, அதன்பின் ஒரு தனிச்சொல் வந்து, அதன் பின் ஆசிரியத்தானாவது, வெண்பாவானாவது ஒரு சுரிதகம் உறுப்புப்பெற்று வருவது நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, எ - று.

தரவு எனினும், எருத்தம் எனினும் ஒக்கும்.

தாழிசை எனினும், இடைநிலைப்பாட்டு எனினும் ஒக்கும்.

தனிச்சொல் எனினும், விட்டிசை எனினும், கூன் எனினும், தனிநிலை எனினும் ஒக்கும்.

சுரிதகம் எனினும், அடக்கியல் எனினும், வாரம் எனினும், வைப்பு எனினும், போக்கியல் எனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

"தந்துமுன் னிற்றலிற் றரவே தாழிசை
யொத்தாழ்ந் திசைத்தலின் ஒத்தா ழிசையே."

'தனிதர நிற்றலிற்[1] றனிச்சொற் குனிதிரை
நீர்ச்சுழி போல நின்றுசுரிந் திறுதலிற்
சோர்ச்சியில் புலவர் சுரிதக மென்ப"

என்று காரணக்குறி சொன்னாருமுளர் எனக் கொள்க.

இனித் தரவு, தாழிசைகட்கு அடிவரையறை யாமாறு *'சுருங்கிற்று மூன்றடி' என்னுங் காரிகையுட் போக்கிச் சொல்லுதும்.

(பாடம்) 1. 'தனிநிலை'

*இஃது ஒழிபியலுள் ஏழாவது காரிகை.

வருமாறு —

1. நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா

" வாணெடுங்கண் பனிகூர வண்ணம்வே றாய்த்திரிந்து
தோணெடுந் தகைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்
பூணெடுங்கு முலைகண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ.

இது தரவு.

சூருடைய கடுங்கடங்கள் சொலற்கரிய வென்பவாற்
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவாரோ பெரியவரே,
சேணுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய வென்பவால்
நாணுடைய நலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமிலரே.
சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் சீரிலவே யென்பவாற்
புலம்படைந்து நலந்தொலையப் போவாரோ பொருளிலரே.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு

இது தனிச்சொல்

அருளெனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர்
பனிநெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெனடுந் தேரொடு தானையிற் பொலிந்தே."

இது சுரிதகம்

இது தரவு மூன்றடியாய்த், தாழிசை மூன்றும் இரண்டிரண்டடியாய்த், தனிச்சொற்பெற்று, மூன்றடி ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

என்னை,

"தரவொன் றாகித் தாழிசை மூன்றாய்த்
தனிச்சொற் கிடந்து சுரிதகந் தழுவ
வைத்த மரபின தொத்தா ழிசைக்கலி"

என்றா மயேச்சுரர்.

"தரவு தாழிசை தனிச்சொற் சுரிதகம்
எனுநான் குறுப்பின தொத்தா ழிசைக்கலி"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

வெள்ளைச் சுரிதகத்தாலிற்ற நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்குச் செய்யுள்

வருமாறு :—

''முத்தொடு மணிதயங்கு முக்குடைக்கீழ் முனைவனே
எத்திசையும் பல்லுயிர்க ளின்புற வினிதிருந்து
பத்துறு திசையனைத்தும் பகைபசி பிணிநீங்க
உத்தமாக் டொழுதேத்த வொளிர்வரைபோற் செல்வினும்.

இது தரவு.

எள்ளனைத்து மிடரின்றி யெழின்மாண்ட பொன்னெயில்
உள்ளிருந்த வுன்னையே யுறுதுணையென் றடைந்தோரை
வெள்ளிலசோ வியன்காட்டு ளுறைகென்றல் விழுமிதோ.

குணங்களின் வரம்பிகந்து கூடிய பன்னிரண்டு
கணங்களுமவந் தடியேத்தக் காதலித்துன் னடைந்தோரைப்
பிணம்பிறங்கு பெருங்காட்டு ளுறைகென்றல் பெருமையோ.

விடத்தகைய வினைநீக்கி வெள்வளைக்கைச் செந்துவர்வாய்
மடத்தகைய மயிலன்னயார் வணங்க நின் னடைந்தோரைத்
தடத்தகைய காடுறைக வென்பதுநின் றகுதியோ.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு,

எனைத் துணையை யாயினு மாகமற் றுனக்கட்
டினைத்துணையு நீயவை யினமையிற் சேர்தும்
வினைத்தொகையை வீட்டுக வென்று.''

இது சுரிதகம்.

'நீர்த்திரை போன், மரபொன்று நேரடி முச்சீர்க் குறணடிவே மடுபின், அது அம்போதரங்க வொத்தாழிசை எனபது :

கரைசாரக் கரைசார ஒருகாலைக் கொருகாற் சுருங்கி வருகின்ற *நீர்த்தரங்கம்போல நாற்சீர் அடியும், முச்சீர் அடியும், இருசீர் அடியும் ஆகிய அசையடிகளைத் தாழிசைக்கும், தனிச்சொற்கும் நடுவே, தொடுத்துத் தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கம் தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஐந்து உறுப்புடைத்தாய் வருவது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா; எ - று.

'அரவொன்று மல்குல்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'மரபொன்று நேரடி' என்று சிறப்பித்தவதனால், அசையடிதான் †ஈரடியால் இரண்டும், ‡ஓரடியால் நான்கும், முச்சீரால் எட்டும் இருசீரால் பதினாறுமாய் வருவது சிறப்புடைத்து, எட்டும், பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்டன, நான்கும் எட்டுமாகச் சுருங்கிவரப் பெறுமாயினும் எனக் கொள்க.

என்னை,

"ஈரடி யிரண்டு மோரடி நான்கும்
முச்சீ ரெட்டு மிருசீ ரிரட்டியும்
அச்சீர் குறையினு மம்போத ரங்கம்"

என்றாராகலின.

அம்போதரங்கம் எனினும், அசையடி எனினும், பிரிந்திசைக்குறள் எனினும், சொற்சீரடி எனினும், எண் எனினும் ஒக்கும்,

என்னை,

"அனைய வாகிய வசையடி நான்குந
தனியொடு தாழிசை யிடைவரு மென்ப"

---

*இது, 'பல உறுப்புக்களு முறையே சுருங்கியும், ஒரோ வழிப் பெருகியும் முடுகியுங் கடைக்கண் விரிந்து, நீர்த்தரங்கம் போறலின' என்பர், நச்சினார்க்கினியரும்.

†—‡ இவை நாற்சீரடி யென்றுணர்க.

அவற்றைப் *பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் என்று பெயரிட்டு வழங்குவாரும் உளர்.

வருமாறு

11　அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

"கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் தொழுதேத்தக்
கடலகெழு கனைசுடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுளைய
அழலவிர் சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத்
தாரொடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க
ஆர்புனை விழிகுருதி யகலிட முடனனைப்பக்
கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்,

இது தரவு

முரசதிர வியன்மதுரை முழுவதூஉந் தலைபனிப்பப்
புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லர்
அடியொடு முடியிறுப்புண் டியாந்தவர் நிலஞ்சேரப்
பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுநின் புகழாமோ.

கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிநடுங்க
வலியிய லவிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சோவும்
மாணுதா ருடம்பொடு மறம்பிதிர வெதிர்கலக்கிச்
சேணுய ரிருவிசும்பிற் சேர்த்ததுநின் சினமாமோ

படுமணி யினநிரைகள் பரந்துட னிரிந்தோடக்
கடுமுர ணெதிர்மலைந்த காரொலி யெழிலேறு
வெரிநொடு மருப்பொசிய வீழ்ந்துதிறல் வேறாக
எருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் னிகலாமோ

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

இலங்கொளி மகரத் தெழின்மிகு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கையின் மாஅ னின்னிறம்,

விரியிணர்க் கோங்கமும் வெந்தெரி பசும்பொனும்
பொருகளி றட்டோய் புரையு நின்னுடை

இவை நாற்சீரடி இரண்டம்போதரங்கம் (பேரெண்)

* நாற்சீரடியாய் வருவன பேரெண் எனவும், நாற்சீரோரடி யாய் வருவன அளவெண் எனவும், முச்சீரோரடியாய் வருவன இடையெண் எனவும் இருசீரோரடியாய் வருவன சிற்றெண் எனவும் கூறி

கணகவா கதிாமுடி கனலுஞ் சென்னியை ,
தண்சுட ருறுபகை தவிாதத வாழியை ,
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை ;
வலிமிகு சகட மாறறிய வடியினை ;

இவை நாற்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம். (அளவெண்)

போரவுணாக் கடந்தோய் நீ ·
புணாமருதம பிளந்தோய் நீ ,
நீரகல மளந்தோய நீ ,
நிழறிகழைம படையோய் நீ ,

இவை முச்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம். (இடையெண்)

ஊழி நீ ,	உருவு நீ ,
உலகு நீ ,	அருவு நீ ,
ஆழி நீ ,	அறமு நீ ,
அருளு நீ ,	மறமு நீ ,

இவை இருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம். (சிற்றெண்)

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

அடுதிற லொருவநிற பரவுது மெங்கோன்
தொடுகழற கொடும்பூண பகட்டெழின் மாாபிற
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக கொடுவரிப்
புயலுறழ தடக்கைப் போரவே லச்சுதன
தொன்று முதிாகட லுலகம் முழுதுடன
ஒன்றுபுரி திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே.''

இது ஆசிரியச் சுரிதகம்.

இஃது எட்டும். பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்ட முச்சீர் அடியும், இருசீர் அடியும், நான்கும் எட்டுமாய் வந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

“ நலங்கிளர் திருமணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார்
இலங்கெயிற றழலரிமா னெருத்தத்தேற ரணையின்மேல்
இருபுடையு மியக்கரச ரிணைக்கவரி [1]யெடுத்தசைப்ப
விரிதாமந் துயல்வருஉம வெண்குடைமூன றுடனிழற்ற
வண்டரற்ற நாறகாதம வகைமாண வுயாந்தோங்குந்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டிக்கீழத் தகைபெறவீற் றிருந்தனையே.”

(பாடம்) 1. ‘யெடுத்தெறிய’

எனனும அமபோ தரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் எட்டும, பதினாறும எனறு சொலலபபட்ட அம்போத ரஙகம குறையாதே வந்தவாறு யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கணடுகொளக.

என்னை,

"நீர்த்திரை போல நிரலே முறைமுறை
ஆககளு சுருஙகிய யசையடி தாழிசை
விட்டிசை விரியத் தொடுததுச சுரிதகந்
தாக்கித் தொடுத்த தரவினோ டேனவும்[1]
யாப்புற றமைந்த வமபோ தரங்கம்"

எனறார் காக்கைபாடினியார்

உதாரண இலககிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

வாணெடுங் கண்பனி நேரிசை யாகு மதாத்திருண்டு
சேணுற வோடிக் குழையிட றிச்செருச் செயயும்விழி
காணுந் திருவு மறிவுஞ் செறிவு முடையநல்லாய்
ஏணுங் கெடலரு மாமுனி யம்போ தரங்கமென்னே. (௩௯)

இவவுரைச் சூததிரக் காரிகையின் வழியே நேரிசை ஒததாழிசைக் கலிபபாவிறகும, அம்போதரங்க ஒததாழிசைக் கலிபபாவிறகும காட்டிய இலக்கியஙகளை முதல் நினைத்துக கொளக

௩௰ வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, வெண்கலிப்பா

அசையடி முன்னர் அராகம்வந் தெல்லா உறுப்புமுண்டேல்
வசையறு வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கலி வான்றனைதட்
டிசைதன தாகியும் வெண்பா இயைந்துமின் பான்மொழியாய்
விசையறு சிந்தடி யாலிறு மாயவிடின் வெண்கலிபே. (௪0)

இ - கை வணணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வெண் கலிப்பாவும் ஆமாறு உணர்ததுதல் நுதலிற்று

* இவை இந்நூலுள் அடுததுவரும வணணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவில் அவவாறே குறையாமல எட்டும, பதினாறுமாய வந்த வாறு காண்க

1. பாடம் டைந்தும்.

'அசையடி முன்னராராகம்வந் தெல்லா வுறுப்புமுண் டேல், வசையறு வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலி' என்பது:

அம்போதரங்க உறுப்பிற்குந் தாழிசைக்கும் நடுவே அராக உறுப்புப்பெற்றுத் தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறு றுப்பினையும் உடைத்தாய் வருமெனின் அது வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எனப்படும், எ - று.

அராகம் எனினும் வண்ணகம் எனினும், முடுகியல் எனினும். அடுக்கியல் எனினும் ஒக்கும்.

'வசையறு வண்ணகம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் அராக உறுப்புத்தான் அளவடி முதலாய எல்லா வடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க

அடிவரையறையாவது: சிறுமை நாற்கடி, பெருமை எட்டடி, இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க

என்னை,

"அளவடி முதலா வனைத்தினு நாற்கடி
முதலா யிரட்டியு முடுகிய னடக்கும்"

என்றாராகலின்.

வருமாறு :—

வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

விளங்குமணிப் பசும்பொனின் விரித்தமைத்துக கதிர்கான்று
துளங்குமணிக் கனைகழற்கா றுறுமுமலா நறும்பைந்தார்ப்
பருஉத்தடக்கை மதயானைப்[1] பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றுங்
குருஉக்கொண்ட மணிப்பூணோய் குறையிரந்து முன்னுட்கண்
மாயாத வனப்பினையாய் மகிழ்வாராகு மலலார்க்குந்
தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்டுறை யூரகேள்,

இது தரவு

(பாடம்) 1 பகட்டெழி லெரிகுஞ்சி.

காட்சியாற கலப்பெய்தி யெத்திறததுங கதிர்பபாகி
மாட்சியாற றிரியாத மரபொததாய கரவினுற்
பிணிநலம பெரிதெய்திப பெருநதடத்தோள வனப்பழிய
அணிநலந தனியேவந் தருளுவது மருளாமோ.

அனபினு லமிழததனெ யறிவினுற பிறிதின்றிப்
பொனபுனே பூணகம பசபபெயதப பொழிவிடததுப
பெருவரைததோ ளருளுதற கிருளிடைத் தமியையாய்க
கருவரைததோள கதிரபபிகருங காதலுங காதலோ;

பாங்கனையே வாயிலாப் பலகாலும வந்தொழுகுந்
தேங்காத கரவினையுந தெரியாத விருளுடைககட [யத்
குடவரைவேயத தோளிணைகள குளிரபபிபபான் தமியையா
தடமலாததாா அருளுநின தகுதியுந தகுதியோ.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

தாதுறு முறிசெறிதடமல ரிடையிடை தழலென விரிவனபொழில்
போதுறு நறுவிரை புதுமலர் தெரிதரு கருநெயதல விரிவனகழி,
தீதுறு திறமறு கெனநனிமுனிவன துணையொடு பிணைவனதுறை,
மூதறு'மொலிகலி நுரைதரு திரையொடு கழிதொடர் புடையது
[கடல்,

இவை நான்கும் அராகம்

கொடுநதிற லுடையன சுறவேறு கொட்பநருல
இடுங்கழி யிராவருதல் வேணடாவென றிசைத்திலமோ,
கருநிறத் தடுதொழிற் சுராமபெரி துடைமையால்
இருணிறத தொருகான லிராவாா லெனறிலமோ.

இவை நாற்சீர் ஈரடி யிரண்டம் போதரங்கம்

நாளொடு கழிந்தனறுற பெணணரசி நலத்தகையே;
துஞ்சலு மொழிந்தனுற் றொடித்தோளி தடங்கண்ணே,
அரற்றொடு கழிந்தன்று லாரிருளு டாயிழைககே,
நயப்பொடு கழிந்தன்று னனவதுவு நனவுதற்கே,

இவை நாற்சீர் ஓரடி நான் கம்போதரங்கம்

அததிறத்தா லிசைநதன தோள,
அலாதறகு மெலிநதன கண,
பொயத்துரையாற் புலர்நதது முகம,
பொன்னிறத்தாற போாததன முலை

(பாடம்) 1. மொழி

அழலின்று லசைநதது நகை,
அணியின்று லொசிநத திடை,
குழலின்று லவிர்நதது முடி
குறையின்று கோடிறறு நிரை;

இவை முச்சீர் ஓரடி யெட்டம்போதரங்கம்.

உட்கொணட தகைதெதாருபால,
உலகறிநத வலதெதொருபால.
கட்கொணடல துளிதெதொருபால;
கழிவெயதும படிதெதொருபால,
பரிவுறூஉந தகைதெதாருபால,
[1]படாவுறூஉம பசபபொருபால்,
இரவுறூஉந துயரொருபால,
இளிவநத எழிறறொருபால,
மெலிவுறூஉந தகைதெதாருபால்,
விளாபபுவந தடைநதொருபால,
பொலிவுசென றகனறொருபால,
பொறைவநது கூாநதொருபால்,
காதலிற கதிாப்பொருபால,
கடபடாத துயரொருபால்,
ஏதிலசென றணைநதொருபால்;
இயறணிற செறிவொருபால,

இவை இருசீர ஓரடிப் பதினறம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

இன்னதிவ வழககம் இத்திறம இவணலம்
எனனவு முனனுட னனு யாகிக
கலநத வணணை மையை யாயினு நலந்தகக்
கிளையொடு கெழீஇத தளையவிழ கோதையைக்
கறபொடு காணிய யாமே
பொறபொடு பொலிகநும புணாசசி தானே ''

இது சுரிதகம்.

இஃது ஆறுறுபபுங குறைவினறி வந்த வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிபபா.

(பாடம்) 1. பசப்புவந்தடைநதொருபால்,

எனவே,

" அச்சொலப் பட்ட உறுப்போ டராகம
வைத்த நடையது வண்ணக மாகும்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

'வானறவே தட டிசைதன தாகியும் வெண்பா விளைந் தும், விசையறு சிந்தடி யாலிறு மாயவின் வெண்கலியே' என்பது கலித்தளை தட்டுக் கலியோசை தழுவியும், வெண் தளை தட்டு வெள்ளோசை தழுவியும் வந்து ஈற்றடி முச்சீரான் இறுமெனின் அது வெண்கலிப்பா என்றும், கலிவெண்பா என்றும் வழங்கப்படும் எ - று.

'இன்பான் மொழியாய்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'விசையறு சிந்தடி' என்று சிறப்பித்தவதனால் *வேற்றுத்தளை தட்டு அருகிவரவும் பெறும் எனக்கொள்க.

வருமாறு :—

IV. வெண்கலிப்பா

"வாளார்ந்த மழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல் வம்பணுங்கக்
கோளார்ந்த பூணுகங் குழைபுரளக் கோட்டெருத்தின
மாலைதாழ் கூந்தலார் வரன்முறையான் வந்தேத்தச்
சோலைதாழ் பிண்டிக்கீழ்ச் சூழ்ந்தவாத் ருச்சொன்முறையான்
மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவாக்கும் விண்ணவாக்கும்
வினையறுக்கும் வகைதெரிந்து வீட்டொடுகட் டிவையுரைத்த
தொன்மைசால் மிகுகுணத்தெந் துறவரசைத் தொழுதேத்த
நன்மைசால் வீடெய்து மாறு"

இது தன்றளையானும், துள்ளல் ஓசையானும் வந்தமையான், வெண்கலிப்பா.

V கலிவெண்பா

†"சுடாத்தொடீஇ கேளாய் தெருவினு மாடும்
மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா அடைச்சிய
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி

---

* இங்ஙனம் பொதுப்படக் கூறினரேனும் வெண்கலிப்பாவே அவ்வாறு வேற்றுத் தளைதட்டு வருமெனக் கொள்க.

† கலித்தொகை, குறிஞ்சி - கடு.

நோதக்க செய்யும் சிறுபட்டி மேலோர்நாள்
அன்னையும் யானு மிருந்தேமா இல்லிரே
உண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை
அடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழாய்
உண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்றா ளென்யானுந்
தன்னை யறியாது சென்றேனமற் றென்னை
வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்
டன்னா யிவனொருவன் செய்ததுகா ணென்றேனா
அன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையான்
உண்ணுநீர் விக்கினா னென்றேனா அன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்
கடைக்கண்ணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானக் கள்வன் மகன் ''

இது வெண்டளை தட்டு வெள்ளோசை தழுவி ஒரு பொருண்மேல் வந்தமையால், கலிவெண்பா.

என்னை,

"ஒருபொரு ளுதலிய வெள்ளடி யியலாற்
றிரிபின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே.''

'வெண்டளை தன்றளை யென்றிரு தன்மையின்
வெண்பா வியலது வெண்கலி யாகும்''

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

இனிப் பிறதளையான் வருமாறு —

வெண்கலிப்பா

'' ஏர்மலர் நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப விறைஞ்சித்தன்
வார்மலர்த் தடங்கண்ணார் வலைப்பட்டு வருந்தியவென்
தார்வரை யகன்மார்பன் றனிமையை யறியுங்கொல்
சீர்மலி கொடியிடை சிறந்து ''

இஃது ஆசிரியத்தளையானும், தன்றளையானும் வந்த வெண்கலிப்பா.

பிறவும் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் காண்க.

---

* தொல், பொருள், செய்யுளியல் - ௧௫௪.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

நின்று விளங்கு மணிப்பசும் பொன்னிற[1] மாறுறுப்பும்
ஒன்றிய வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கலி யோசைகுன்றுத்
துன்றிய வாளார் மழையுஞ் சுடர்த்தொடீஇ யேர்மலரும்
என்றிவை வெண்கலிப் பாவிற் கிலக்கிய மேந்திழையே. (௬௧)

இவ் வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வெண்கலிப்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

கொச்சகக் கலிப்பாவின் வகை

தரவே, தரவிணை, தாழிசை, தாமுஞ் சிலபலவாய
மரபே யியன்று மயங்கியும் வந்தன வாங்கமைத்தோள்
அரவே ரகலல்கு லம்போ நெடுங்கண்வம் பேறுகொங்கைக்
குரவே கமழ்குழ லாய்கொண்ட வான்பெயர் கொச்சகமே.

இ - கை தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று

'தரவே தரவிணை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய், மரபே யியன்று மயங்கியும் வந்தன' என்பது

ஒரு தரவு வந்தும், இரண்டு தரவு வந்தும், தாழிசை சில வந்தும், தாழிசை பல வந்தும், தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறுறுப்புந் தம்முண் மயங்கியும், வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும் மயங்கியும் வருவன வெல்லாங் கொச்சகக் கலிப்பா என்று பெயரிட்டு வழங்கப்படும் : எ - று

'சொல்லின முடிவின் அப்பொருண் முடித்தல்' என்பது, தந்திரவுத்தியாகலின் தரவு கொச்சக முதலாயின அவ்வப் பெயரானே வழங்கப்படும் எனக்கொள்க.

ஒரு *தரவு வந்தால்* தரவு கொச்சகக் கலிப்பா *என்றும் தரவு இரண்டாய் வந்தால்* தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா

(பாடம்) 1. *பொன்னிறை யாறுறுப்பும்*

என்றும், சில தாழிசை வந்தால் சிஃறாழிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா என்றும், பல தாழிசை வந்தால் பஃறாழிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா என்றும், தம்முள் மயங்கியும் பிறவற்றோடு மயங்கியும் வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா என்றும் வழங்கப்படும்.

'தாமும்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் தனிச் சொல்லும், சுரிதகமும் இடையிடை வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

மரபே யியன்றும்' என்று சிறப்பித்தவதனால் வராலாற்று முறைமையோடுங் கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள் வாரா என்ற நேரீற்று இயற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், ஐஞ்சீர் அடியும் வந்து, ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோடு ஒவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா என்று வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.

'வாங்கமைத்தோள ... .. குழலாய' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

*'கொண்டவான பெயர் கொச்சகமே' என்பது இறுதி விளக்கு.

வருமாறு —

௯௧. தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

†"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முதலைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கொண்மூ விடைநுழையு மதியம்போல்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே."

இது சுரிதகம் இல்லாத தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

---

* இதன் பொருள் (மேற்சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தான் வரும் பாக்கள்) அமையப்பெற்ற சிறந்த பெயரானது கொச்சகம் என்பது.

† இச் செய்யுள் ௬௪-வது பக்கத்திற் கலித்தளைக்கும் ௬௨-வது பக்கத்திற் கலிப்பாவின் சிறுமைக்கும், ௯௧ வது பக்கத்தில் அகவற்றுள்ள லோசைக்கும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டது,

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

" குடநிலைத தணபுறவிற் கோவல ரெடுத்தாரப்பத்
தடநிலைப் பெருநதொழுவிற றகையேறு மரம்பாய்ந்து
வீஙகுமணிக் கயிறொரீஇத தாஙகுவனத தேறப்போய்க
கலையினொடு முயலிரியக் கடிமுலலை முறுவலிப்ப "

இது தரவு.

என வாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

" ஆனொடு பலலிப பெருமபுதன முனையுங
கானுடைத் தவர்தோ செனறவாறே."

இது தனிச்சொலலும், சுரிதகமும, பெறறு வந்த தரவு கொச்சகக் கலிபபா.

தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா

" வடிவுடை நெடுமுடி வானவாகரும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறுமபைநதாரக் காவலர்க்குங காவலனாய்
கொடிபடு மணிமாடக் கூடலார கோமானே,

இது தரவு.

எனவாஙகு,

இது தனிச்சொல்.

துணைவளைததோ ளிவளைமெலியத தொன்னலந் துறப்புண்டாங
கிணைமலர்ததா ரருளுமே லிதுவிதற்கோர் மாறென்று
துணைமலர்த தடஙகணணார் துணையாகக் கருதாரோ,

இது தரவு

அதனால,

இது தனிச்சொல்.

செவவாயப பேதை யிவடிறத்
தெவவா றுஙகொலிஃ தெண்ணிய வாறே."

இது சுரிதகம்

இஃது இடையிடைத் தனிச்சொற பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இற்ற தரவிணைக் கொச்சகக் கலிபபா.

சுரிதகமில்லாதது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

vii சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

"பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத் தோன்றிக்
குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப்
படைப்பரிமான் றேரினொடும் பரந்துலவு மறுகினிடைக்
கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே,

இது தரவு.

ஆங்கொருசார்,

இது தனிச்சொல்

உச்சியார்க் கிறைவனா யுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனாப் பாவித்தார்
வச்சிரங் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே,

ஆங்கொருசார்,

இது தனிச்சொல்.

அக்கால மணிநிரைகாத் தருவரையாற் பனிதவிர்த்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார்
சக்கரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே,

ஆங்கொருசார்,

இது தனிச்சொல்

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியவனாப் பாவித்தார்
வேல்கொண்ட தின்மையால் விமமிதராய் நின்றனரே.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

அஃதான்று,

இது தனிச்சொல்.

கொடித்தேர்த் தோன்றல் கொற்கைக் கோமான்
நின்றபுக ழொருவன் செம்பூட் சேஎய்
என்றுதனி யறிந்தனர் பலரே தானும்
ஐவரு ளொருவனென் றறிய லாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே."

இது சுரிதகம்.

இது நான்கடித் தரவும், மூன்றடித் தாழிசை மூன்றும் சுரிதகமுமாய், இடையிடை தனிச்சொற் பெற்று, நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டு வந்தமையால் சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

VIII. பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

"தணமதியோ முகத்தாளைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங்
குணமதியு முடைநிறையு முடனறளர முனனாட்கட்
கணமதியோரப் பிவையினறிக காரிகையை நிறைகவாந்து
பெணமதியின மகிழந்தநின பேரருளும பிறிதாமோ,

இது தரவு.

இறைநல மிவளவாட விருமபொருட்குப பிரிவாயேல்
தளநல முகைவெணபல் தாழகுழல தளாவாளோ,
தகைநல மிவள்வாடத் தருமபொருட்குப் பிரிவாயேல
வகைநல மிவளவாடி வருநதியில லிருப்பாளோ,
அணிநல மிவளவாட அருமபொருட்குப பிரிவாயேல
மணிநல மகிழமேனி மாசோடு மடிவாளோ;
தாம்பிரியே மினியெனறு நறுநுதலைப் பிரிவாயேல்
ஓமபிரியோ மெனவுரைத்த உயர்மொழியும பழுதாமோ,
குன்றளித்த திரடோளாய கொய்புனத்திற கூடியநாள்
அனறளித்த அருணமொழியால [1]அருளியதும பழுதாமோ,
சிலபகலு மூடியககாற சிலமபொலிசசீ றடிபரவிப
பல்பகலுந தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ,

இவையாறுந் தாழிசை

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

[2]அரும்பெற லமிழதினு நதரும்பொரு ளதனினும்
[3]பெரும்பெற லரிதிவள வெறுகவைகயு மற்றே,

அதனால்,

விழுமிய தறிமதி வாழி
கெழுமிய காதலிற றருமபொருள் சிறிதே."

இது சுரிதகம்.

இது நாலடித்தரவும், இரண்டடித் தாழிசை ஆறும், தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

(பாடம்) 1. அருளுவது 2. அரும்பெறல் இவளினும். 3. பெரும் பெறல் அரியள.

IX மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

"மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முனும்போன்
றணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்
நுரைநிவந் தவைபொன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம்
இரைநயந் திறைகூரு மேமஞ்சால் துறைவகேள்;
மலையென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக்
கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும்
விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கலா
தெழுமுந்நீர் பரந்தொழுகு மேமஞ்சால் துறைவகேள்,

இவை இரண்டுந் தரவு

கொடிபுரையு நுழைநுசுப்பிற் குழைசகமாந்த திருமுகத்தோள்
தொடிநிகழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால்.
கணைகவரு மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைஇய சிறுபுறத்தோள்
தெண்பனிநீ ருகக்கண்டுந் திரியலனே யென்றியால்,
நீர்பூத்த நிரையிதழ்க்க ணின்றுருசிந்த புருவத்தோள்
பீர்பூத்த நுதல்கண்டு மிரியலனே யென்றியால்.
கனைவரல்யாற் றிடுகரைபோற் கைநில்லா துணைநெகிழ்ந்து
நினையுமென் னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால்,
வீழ்சுடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கல்லா
தாழுமென் னிலைகண்டு மகல்கிலனே யென்றியால்,
கலங்கவிழ்ந்த நாயகன்போற் களைதுணை பிறிதின்றிப்
புலம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால்,

இவை யாறுந் தாழிசை.

அதனால்,

இது தனிச்சொல்.

அடும்பம லிறும்பி னெடும்பனை மிசைதொறுங்
கொடும்புற மடலிடை யொடுங்கின குருகு,
செறிதரு செருவிடை யெறிதொழி லிளையவர்
நெறிதரு புரவியின் மறிதருந் திமில,
அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரைசென
நுரைவரு திரையொடு கரைபொருங் கடல்,
அலங்கொளி யவிர்சுட ரிலங்கெழின் மலர்தொறுங்
கலந்தெறி காலொடு புலம்பின பொழில.

இவை நான்கும் அராகம்.

விடாஅது கழலுமென் வெள்வளையுந் [1]தவிர்ப்பாய்மன்
கெடாஅது பெருகுமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ;

(பாடம்) 1. செறிப்பாய்மன்.

ஒல்லாது கழலுமென ளொளிவளையுஞ் செறிப்பாய்மன்
நில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ,
தாங்காது கழலுமென றகைவளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
நீங்காது பெருகுமென னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ,
மறவாத வன்பினென மனனிறகு மாறுரையாய்
துறவாத தமருடையேன றுயர்தீரு மாறுரையாய்,
காதலார் மார்பன்றிக காமக்கு மருந்துரையாய்
ஏதிலார் தலைசாய யானுய்யு மாறுரையாய்,
இணைபிரிந்தார் மார்பன்றி யினபக்கு மருந்துரையாய்;
துணைபிரிந்த தமருடையேன துயர்தீரு மாறுரையாய்;

இவை யாறுந் தாழிசை.

எனவாங்கு,

இதை தனிச்சொல்.

பகைபோனறது துறை, | தகையிழந்தன தோள்,
பரிவாயின குறி, | தலைசிறந்தது துயர்,
நகையிழந்தது முகம், | புகைபரந்தது மெய்,
தனி[1]நாணிற றுளம், | பொறையாயிற [2]றெனனுயிர்;

இது இருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம்.

அதனால்

இது தனிச்சொல்

இளையது நிலையா வளையது பொழுதால்
நினையல் வாழி தோழி துனைவர
பனியொடு கழிக உண்கண
எனனொடு கழி[3]விக துனனிய நோயே''

இது சுரிதகம்

இது தரவு இரண்டும், தாழிசை ஆறும், தனிச்சொல லும், அராகம நான்கும், பெயர்த்தும் ஆறு தாழிசையும் தனிச்சொலலும இரு சீரோரடி எட்டம்போதரங்க உறுப்பும் பெற்று நானகடி ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்றுக் கலிக்கோப்பட்ட ஆறுறுப்பும் மிக்கும் குறைந்தும், பிறழ்ந்தும் உறழ்ந்தும், மயங்கியும் வந்தமையான, மயங் கிசைக் கொச்சககலிப்பா

வெண்பாவினொடும், ஆசிரியத்தினொடும் வந்த மயங் கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பருங்கல விருத்தியுள

(பாடம்) 1. வாடிற்றுடம்பு. 2. றுயிர் 3 தொலையாப

"காமர் கடும்புனல்" என்னும் பழம்பாட்டிற் கண்டு கொள்க.

இன்னும், 'மரபா யிடனறும்' என்று சிறப்பித்தவதனால், ஒருபோகு முதலா உடையனவற்றை யெல்லாம் இதனுற் பெயர் கொடுத்துக் கொச்சகம் என்று வழங்கப்படு மெனக் கொள்க.

எனவே.

"எருத்திய லின்றி யிடைநிலை பெற்றும்
இடைநிலை யின்றி யெருத்துடைத் தாயும்
எருத்த மிரட்டித் திடைநிலை பெற்றும்
இடைய திரட்டித் தெருத்துடைத் தாயும்
இடையு மெருத்து மிரட்டுற வந்தும்
எருத்த மிரட்டித் திடைநிலை யாறு
அடக்கியல் காறு மடைந்த வுறுப்பிற்
கிடக்கை முறைமையிற் கிழமைய தாயுந்
தரவொடு தாழிசை யப்போ தரங்கம்
முடுகியல் போக்கிய லென்றிவை யெல்லாம்
முறைதடு மாற மொழிந்தவை யின்றி
யிடையிடை வெண்பாச் சிலபல சேர்ந்தும்
மற்றும் பிறபிற வொப்புறுப் பிலவை
கொச்சக மெனனுங் குறிப்பின வாகும்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"தரவே தரவிணை தாழிசை சிலபல
வரன்முறை பிறழ அயற்பா மயங்கியுந்
தனிச்சொற் பலவா யிடையிடை நடந்தும்
ஒத்தா ழிசைக்கலி யுறுப்பினிற் பிறழ
வைத்த முறையான் வண்ணக விறுவாய்
மயங்கிவந் தனவு மியங்குநெறி முறைமையிற்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறினர் புலவர்"

என்றார் காமவேளைக் கடுத்த புத்தேள் நாமம் தாங்கிய *நல்லாசிரியர்.

"ஓதப் பட்ட வுறுப்பு வகையெல்லாம்
ஏதப் படாமற் கலிக்கியல் பெய்தி

* இவர் மயேச்சுரர் ஆவர்.

மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் உறழ்ந்தும்
வண்ணமு மடியுந் தொடையு மயங்கியும்
அடக்கிய லந்தந் தொடுத்தன் பலகியும்
கலிவயிற் கடிந்த சீரிடை மிடைந்தும்
நாற்சீ ரிறந்த சீரொடு சிவணியும்
முச்சீ ரிருசீ ரம்போ தரங்கம்
அச்சீர் முடிவிடை யழிவில தழுவியுங்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறவும் படுமே"

"கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித்
தேறிய விரண்டுந் *தேவ பாணியுந்
தரவே யொழியினுந் தாழிசை யொழியினும்
இருவகை முத்திறத் தெண்ணே நீங்கினும்
†ஒருபோ கெனப உணர்ந்திசி னோரே"

என்றார் மயேச்சுரர்.

‡"தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றுந்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியும்
எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும்
அடக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேறுபா டுடையது
கொச்சக வொருபோ காகு மென்ப"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டு கொள்க.

---

*தேவபாணியின் இலக்கணந் தொல்காப்பியம், செய்யுளியலில்;

"ஏனை யொன்றே,
தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே"

என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் அதனுரையானும் உணர்க.

†ஒருபோகானது, கொச்சக ஒருபோகும் அம்போதரங்க ஒருபோகும் என இருவகையாம். அடுத்துள்ள 'தரவின் றாகி' என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் கொச்சக ஒருபோகின் இலக்கணங் கூறுவது. அம்போதரங்க ஒருபோகின் இலக்கணச் சூத்திரம் வருமாறு:—

"எருத்தே கொச்சக மராகஞ் சிற்றெண்
அடக்கியல் வாரமோ டந்நிலைக் குரித்தே."

‡ தொல். பொருள். செய்யுளியல் - கசக.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

சூடகிலைத் தண்செல்வட போாக்கதக் கண்ணன் றரவுகுன்று
வடிவுடை யாகுந் தாவிணை மன்னும் பருஉத்தடக்கை
இடமிக வாஞ்சிமீ ருழிசை தண்மதி யோபலவாய்
மடலவிழ் கோதை மணிகிள ராகு மயங்கிசையே (சரு)

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின வழியே கொச்சகக் கலிப்பாக்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைந்துக் கொள்க.

கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம்

அடிவரை யின்றி அளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகுங் கலித்துறையே
நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது நேரடி யீரிரண்டாய
விடினது வாகும் விருத்தந் திருத்தகு மெல்லியலே (சச)

இ - கை கலித்தாழிசையும், கலித்துறையும், கலிவிருத்தமும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப பிற, கடிதலில லாக்கலித தாழிசை யாகும' என்பது

இரண்டடியும், பலவடியும் வந்து ஈற்றடிமிக்கு அல்லாதவடி எல்லாம் ஒத்தும், ஒவ்வாதும் வருவது கலித் தாழிசை எ - று.

'கடிதலில் லாக்கலித தாழிசை' என்று சிறப்பித்த வதனால், ஒரு பொருண்மேல மூன்றடுக்கி வருவது சிறப் புடைத்து, தனியே வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க

வருமாறு :—

i. கலித்தாழிசை

*'கொய்தினை காத்துங் குளவி யடுக்கத்தெம
பொய்தற சிறுகுடி வாரலநீ ஐய நலம்வேண்டின.'*

*''ஆய்தினை காத்தும் அருவி யடுக்கத்தெம்
மாசில் சிறுகுடி வாரலநீஐய நலம்வேண்டின்.'*

"மௌனதினை காதது மிகுபூங கமழுசோலைக்
குன றச சிறுகுடி வாரலநீஜய நலம்வேண்டின.

இவை யிரண்டடியாய் ஈற்றடிமிக்கு ஒரு பொருள் மேல் மூன றடுக்கி வந்தமையால், கலித்தாழிசை;

"வாள்வரி வேஙகை வழங்குசு சிறுநெறியெங
கேளவரும போழதில எழாலவாழி வெணடிங்காள
கேளவரும போழதி லெழாலாய்க குருலியரோ
நீளவரி நாகத தெயிறே வாழி வெணடிங்காள"

இஃது ஈற்றடிமிக்கு, ஏனையடி மூன்றும ஒததுவந்த கலித்தாழிசை.

'அளவொததும' என்ற உம்மையால் ஈற்றடிக்கு ஏனையடி ஒவவாது வரபபெறும எனவுங் கொளக.

"பூணட பறையறைப் பூதமருள
நீணட சடையான ஆடுமே
நீணட சடையான் ஆடுமெனப
மாணட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே"

இஃது ஈற்றடிமிக்கு இரண்டாமடி குறைந்து, முதலடியும மூன்றுமடியும் ஒததுவந்த கலித்தாழிசை.

சீர வரையறுததிலாமையால எனைததுச் சீரானும அடியானும் வரபபெறும எனக் கொளக.
என்னை,

* "அடியெனைத் தாகியும ஒத்துவந் தளவினிற்
கடையடி மிகுவது கலித்தா ழிசையே"

"அநதடி மிகுசச சிலபல வாயடி
தந்தமு ளொப்பன தாழிசை யாகும"

என்றாராகலின்.

கலிததுறையே, நெடிலடி நான்காய நிகழுவது எனபது ஐஞ்சீரடி நானகாய வருவது கலித்துறை; எ—று.

வருமாறு —

---

* யாப்பருங்கலம் - அள.

11. கலித்துறை

"யானுந் தோழியும் ஆயமும் ஆடுந் துறைநணுகித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் நலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல்
கானும் புள்ளுங் கைதையு மெல்லாஞ் சரியன்றே"

*"வென்றான் வினையின்—நீங்கினன்றா."

இவை நெடிலடி நான்காகிய வந்த கலித்துறை.

என்னை,

†"நெடிலடி நானகாய் நிகழ்வது கலித்துறை"

"ஐஞ்சீ ரடியின அடித்தொகை நான்மையோ
டெஞ்சா தியன்றன வெல்லாங் கலித்துறை"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

'நெடிலடி நான்காய், விடினது ஒருங்கும் விருத்தம்' எனாது நாற்சீரடி நான்காய் வருவது கலிவிருத்தம்: எ-று. 'விருத்தமே பெயலிப்பில்' என்றது, கட்டுரை புணர்வில்லை. வருமாறு—

11. கலிவிருத்தம்

"வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலின்
ஆய்தலின் ஒண்சுடர் ஆழியி னானமர்
வாய்தலின் நின்றனா வந்தென மன்னாழன
நீதலை சென்றுரை நீள் கடை காப்போய்."

‡"தேம்பழுத் தினிய—தவள மாடமே."

என்னை,

§"அளவடி நான்கின கலிவிருத் தம்மே"

என்பது யாப்பருங்கலம்.

"நாலொரு சீரான் நடந்த அடித்தொகை
ஈரிரண் டாகி இயன்றன யாவையும்
காரிகை சார்ந்த கலிவிருத் தம்மே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

---

* இந்தச் செய்யுளை ௩௬ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.
† யாப்பருங்கலம் - ௮௮.
‡ இந்தச் செய்யுளை ௩௬ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.
§ யாப்பருங்கலம் - ௮௧.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

கொய்தினை ஆயதினை மென்தினை வாள்வரி பூண்டபறை
எய்திட தாழிசை சயமறும் பொன் முனும் கலித்துறையே
ஐந்திக மேற்ி வரிசெறு கண்ணை என முகிலாய
மெய் தரு பெய நிலை தேம்பழுத் தென்ப விருத்தங்களே (௪௫)

இவ்வுதாரண சூத்திரக் காரிகையின் வழியே கலிப்பா வினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

கலிப்பாவும் அதன் இனமும்

முற்றும்.

5. வஞ்சிப்பாவினமும்
வஞ்சிப்பாவிற் கூறுமாறும்

வஞ்சித்தாழிசை, துறை, விருத்தம், அதன் சிறு
குறளடி நான்கின மூன்றொரு தாழிசைக்கோதில் வஞ்சித்
துறைமற்றொரு வாது தனிவரு மாய்விடிற் சிந்தடி நான்
கறைதற் சால்பேறுடரச் சேர்ந்த சால்வந்து
மறைதலில் வஞ்சித் தெலிறும் வஞ்சிவஞ் சிகக்கொடியே !

(௪௬)

இ - ள். வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சி விருத்தமும் வஞ்சிப்பாவிற்கு ஆமாறும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'குறள் ; நான்கின மூன்றொரு தாழிசை கோதில' என்பது இருசீரடி நான்காய மூன்று செய்யுள் ஒரு பொருண்மேல் அடுக்கி வருவன வஞ்சித்தாழிசையாம், எ - று.

(பாடம்) 1 வடிவேல நெடுங்கண

*இப்பாவிற்கு ஆறுமாரெழிய மற்றைய இலக்கணங்கள் உறுப் பியலில் ௪௪ ஆவது சூத்திரமாகிய 'வெள்ளைக்கிர ுடி' என்னுங் காரிகையினும் இவ்வியலின் முதற்சூத்திரமாகிய 'வெண்பா வகவல்' என்னுங் காரிகையினுங் கூறப்பட்டிருத்தலின் ஈண்டு அவற்றுள் கூறப்பெறுத ஆறுமாறொன்றுமே கூறினார்

வெண்பா முதலிய மற்றைய மூன்று பாக்களுக்கும் அவ் விரு காரிகைகளினுங் கூறப் பெறற இலக்கணம் ஒன்றி வேறாகக் கூற வேண்டிய இலக்கணங்கள் பெரிது முண்மையின், அப் பாக்கள் வெவ்வேறாக விதந்து இலக்கணம் கூறப்பெற்றன

'கோதில்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், அவை யொரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி யல்லது வாரா எனக் கொள்க.

வருமாறு —

1 வஞ்சித்தாழிசை

"மடப்பிடியை மதவேழம்
தடக்கையால் வெயின்மறைக்கும்
இடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்."

"பேடையை யிரும்போத்துத்
[1]தோகையால் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தார்க்கே
ஓடுமென் மனனேகாண்"

"இரும்பிடியை யிகல்வேழம்
பெருங்கையால் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விரும்புமென் மனனேகாண்"

இவை இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி அடிமறியாக வந்த வஞ்சித்தாழிசை.

*"குறளடி நான்கவை கூடின வாகி
முறைமையின் அவ்வகை மூன்றிணைந் தொன்றி
வருவன வஞ்சித் தாழிசை யாகும்"

என்றார் சாக்கைபாடினியார்.

'கோதில் வஞ்சித் துறையொரு வாது தனிவரு மாய் விடின்' என்பது இருசீரடி நான்காய ஒரு பொருள்மேல் ஒன்றாய் வருவது வஞ்சித்துறை, எ - று.

வருமாறு :—

II வஞ்சித்துறை

"மைசிறந்தன மணிவரை
கைசிறந்தன காந்தளும்
பொய்சிறந்தனர் காதலர்
மெய்சிறந்திலர் விளங்கிழாய்"

இது குறளடி நான்காய ஒரு பொருள்மேல் தனியே வந்தமையான், வஞ்சித்துறை.

எனினே,

(பாடம்) 1. கோடையால்

"குறளடி நான்மையிற் கோவை மூன்றாய்
வருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரின்
துறையென மொழிப துணிந்திசி னோரே"

என்றாராகலின்.

'சிந்தடிநான்கு, கடைதரு காலை விருத்தம்' என்பது; முச்சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சிவிருத்தம், எ - று,

வருமாறு

111　வஞ்சி விருத்தம்

'சோலை யார்ந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாயின
நீல வுண்கண் இவள்வாழுமே "

இது சிந்தடி நான்காய் வந்தமையான், வஞ்சிவிருத்தம்.

என்னை,

*"சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சிய
தெஞ்சா விருத்த மென்மனார் புலவர்"

என்பது யாப்பருங்கலம்.

'தனிச்சொல் வந்து, மறைதலில் வாரத்தின்றலிறும் வஞ்சி' என்பது குறளடி வஞ்சிப்பாவும் சிந்தடி வஞ்சிப் பாவும் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிறும்; எ - று

மறைதலில் வாரம்', என்று சிறப்பித்தவதனால் வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தால் இறுவதல்லது வெள்ளைச் சுரிதகத்தால் இறப்பெறாது எனக் கொள்க.

வருமாறு —

1V　வஞ்சிப்பாவுக்கு ஈறு

† "பூந்தாமரை" என்னுங் குறளடி வஞ்சிப்பா "நாளும்" என்னுந் தனிச்சொற் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்றவாறும்,

---

* யாப்பருங்கலம் - ௯௨

† இச்செய்யுளை உ௮ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

வஞ்சிப்பா

"கொடியவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன
வடிவாளெயிற் றழலுளையன வள்ளுகிரன
பணையெருத்தின் றிலையரிமா னணையேறித்
துணையிலாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி
எயினடுவண் இனிதிருந் தெல்லோர்க்கும்
பயில்படுவினை பத்தியலாற் செப்பியோன்
புணையெனத்
திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ
வெருவுறு நாற்கதி வீடுநனி யெளிதே."

இச் சிந்தடி வஞ்சிப்பா "புணையென" என்னுந் தனிச்சொற் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இற்றவாறு கண்டுகொள்க.

எனவே,

"தூங்கல் இசையன வஞ்சி மற்றவை
ஆய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலின் இறுமே"

என்பது யாப்பருங்கலம்.

'அழுதேன்' என்பதும், 'உறுகிகொடியே' என்பதும் மகடூஉ முன்னிலை.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

மடப்பிடி பேடை யிருந்தட வஞ்சியிற் றாழிசையாம்
வடுப்புரை கண்ணினல் லாயமை சிறந்தன வான்றுறையாக்
தடப்பெருஞ் சோலை விருத்தம் தாதுந் தயங்குவஞ்சிக்
கோடித்தொடி பூந்தாமரைச் சேற்றடி வாலனுதாரணமே. (சஎ)

இவ் வுதாரண சூத்திரக் காரிகையின் வழியே வஞ்சிப்பா வினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக் கொள்க.

வஞ்சிப்பாவின் இனமும் வஞ்சிப்பாவிற் கீழுமாறும்
முற்றும்

---

* யாப்பருங்கலம் - கo

6 மருட்பா

பண்பாா புறநிலை, பாங்குடை கைக்கிளை - வாயுறைவாழ்த்,
தோண்பாச் செவியறி வென்றிப் பொருள்பிசை யூனமில்லா
வெண்பா முதல்வந் தகவல்பின் ஞாக விளையுமென்றால்
வண்பால் மொழிமட வாய்மருட்பாவெனும் வையகமே. (௩௰)

இ - கை. மருட்பா ஆமா றுணர்த்துதல நுதலிற்று.

இதன் பொழிப்பு: புறநிலை வாழ்த்தும, | கைக்கிளையும், வாயுறை வாழ்த்தும, | செவியறிவுறூஉவும | என்னும நானகு பொருளின் மேலும வெணபா முதலாக, ஆசிரியபா ஈறாக வருமெனின, அதனை மருட்பா என்று வழஙகுவர் புலவர் எ - று.

'வண்பால மொழி மடவாய்' எனபது மகடூஉ முனனிலை

என்னை,

"வெளளை முதலா ஆசிரிய மிறுதி
கொளளத தொடுப்பது மருட்பா வாகும்"

எனறார் காக்கை பாடினியார்.

வருமாறு

1. புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா

"தென்ற லிடைபோழ்ந்து தேனார் நறுமுல்லை
முனறில முகைவிரிய முத்தநீர்த் தண்கோனூர்க்
குனறமா நத கொலலேறறான நிறகாப்ப என்றுந்
தீரா நணபின் தேவா
சீர்சால செலவமொடு பொலிமதி சிறந்தே"

இது வழிபடு தெயவ நிறபுறங்காபபப பழிதீர் செலவ மோடு ஒருகாலைக் கொருகாற சிறநது பொலிக என்றமை யாற புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா.

என்னை,

*"வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ"

எனறார் தொல்காப்பியனார்.

11. கைக்கிளை மருட்பா

†"திருநுதல் வேரரும்பத் தேங்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயும் - அரிபரந்த
போகிதழ் உண்கணும் இமைக்கும்
ஆகு மற்றிவள் அகலிடத் தணங்கே."

இது துணிதலை நுதலிய ஒருதலைக் காமமாதலிற் கைக்கிளை மருட்பா.

என்னை,

"காட்சி முதலாகக் கலவியி னொருதலை
வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளை யதுதான்
கேட்போ ரில்லாக் கிளவிகள் பெறுமே"

என்றாராகலின்.

111. வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா

"பலமுறையும் ஓம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலல் முறைக்கண் தோன்றிச் சுடர்மணித்தோ ளார்ந்து
நிலமுறையின் ஆண்ட நிகரிலார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்கள் நில்லா
இலங்கும் எறிபடையும் ஆற்றலும் அன்பும்
கலந்ததம் கல்வியும் தோற்றமும் ஏனைப்
பொலன்செய் புனைகலனே டிவ்வாற னாலும்
விலங்கிவரும் கூற்றை விலக்கலும் ஆகா
தனைத்தாதல் நீயிருங் காண்டிர்—நினைத்தக்க
கூறிய வெம்மொழி பிழையாது
தேறிநீ ரொழுகின் சென்றுபயன் தருமே"

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால், வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா.

என்னை,

*தொல். பொருள். செய்யுளியல் - கoகூ.

†புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கைக்கிளை - ௩.

* "வாயுறை வாழ்த்தே வயஙக நாடின்
வேம்புங் கடுவும போல வெஞ்சொல
தாஙகுத லின்றி வழிநனி பயக்குமென
றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தறறே "

IV செவியறிவுறூஉ மருட்பா

"பலயானை மன்னா முருஙக அமருழந்து
கொலயானைத் தேரொடுங கோட்டத்து—நல்ல
தலையாலங கானம பொலியத்—தொலையாப்
படுகளம பாடுபுக காறறிய பகைஞா
அடுகளம வேட்டோன மருக—அடுதிறல
ஆளி நிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்றும
ஈர முடையையாய எனவாயசசொற கேட்டி
உரிய உழவரை நெஞ்சனுஙகக கொண்டு
வருகா லுழவாககு வேளாணமை செயயல
மழவ ரிழைககும வரைக்காண் நிதியீட்டங
காட்டும அமைச்சரை யாறறத் தெளியல
அடைதத வருமபொரு ளாறனறி வெளவல
[1] இனத்தைப் [2] பெரும்பொரு ளாசையிறை சென்று
மனற மறுக அகழாதி—என்றும
மறபபுற மாக மதுரையா ரோமபும
அறப்புறம் ஆசைப்பட் டேறக— அறததால
அவையார் கொடுநாத திருத்தி—நவையாக
நட்டார் குழிசி சிதையாதி—நட்டார்
செவிபுதைககுந் தீய கடுஞ்சொற—கவிபடைத்தாய
கறறாக கினஞ்சிக கலலாக கடிநதொழுகிச்
செறறார்ச செறுததுநிற சோநதாரை யாக்குதி
அற்றம அறிநத அறிவினுய—மறறும
இவையிவை வீயா தொழுகின் நிலையாப
பொருகட லாடை நிலமகள
ஒருகுடை நீழல் துஞ்சுவண மன்னே "

இது வியபபினறி உயர்ந்தோர்கண் ஆவிந்தொழுகுதல் கடனென அரசாக் குரைததமையாற செவியறிவுறூஉ மருட்பா.

என்னை,

---

* தொல் பொருள். செய்யுளியல் - ககஉ.
(பாடம) 1. ஈகை. 2. பெருங்குழிசி.

* "செவியறை தானே
பொங்குதல் இன்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தன்றே."

'என்றிப்பெற்றுளமிசை' என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால் இவ்வாறு ந பொருண்மையேலுமன்றி மருட்பா வரப் பெறுமெனக் கொள்க.

என்னை,

† "புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூஉவெனத்
திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதிற் றெரியின்
வெண்பா வியலினும் ஆசிரிய வியலினும்
பண்புற முடியும் பாவின வென்ப"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

'பண்பா ... நிலை' என்று ... 'ஒண்பா ... வியறிவு' என்று சிறப்பித்தவதனால், புறநிலைவாழ்த்தும் வாயுறை வாழ்த்தும் செவியறிவுறூஉவும் ... வெண்பாவே யாயும், ஆசிரியமேயாயும் ... கலியும் வஞ்சியுமாய் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

என்னை,

"கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ
வாயுறை வாழ்த்தே அவையடக் கியலே
செவியறி வுறூஉவுமென றவையு மன்ன"

என்றாராகலின்

'பாங்குடைக் கைக்கிளை' என்று சிறப்பித்த வதனால் கைக்கிளை எல்லாப் பாவாலும் வரப்பெறும், மருட்பாவே யாய் வருகவென்னும் யாப்புறவில்லை என்றும், கைக்கிளை வெண்பா முதலாக ஆசிரியம் ஈறாக வருமவழி ஆசிரியவடி இரண்டேயாய அவற்றுள், ஈற்றயலடி முச்சீராய் வரும என்றும், வெண்பாவடியும் ஆசிரியவடியும் ஒத்து வருவன சமநிலைமருட்பா என்றும் ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பா

(பாடம்) 1. பாங்கினவாகும்.

* தொல். பொருள் செய்யுளியல் - ககச.

† தொல். பொருள். செய்யுளியல் - களக

என்றும் வழங்கப்படும் என்றுங் கொள்க 'ஊனமில்லா வெண்பா' என்று சிறப்பித்தது வேற்று வண்ணம் விரவாது வெள்ளை வண்ணம் எல்லா வண்ணத்துள்ளும் சிறப்புடைத்தாம் மங்கலமாபிற்றும்; அவ்வாறே வேற்றுத் தளையும் அடியும், சீரும் விரவாமையால் எல்லாப் பாவினுள்ளும் வெண்பா சிறப்புடைத்தென்று முன்வைக்கப் பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு எனக் கொள்க.

வெண்பா

நாற்சீரடியால் நடைபெறுதலும், வேற்றுப்பாவினுல் இருமையும், எல்லாப் பொருள்மேலும் சொல்லப்படுதலும் என்றிவற்றுல் ஆசிரியத்தோடு ஒத்தலும், உயர்ந்த ஓசைத்தாகலும், உத்தமசாதியாகலும், வேற்றுத்தளையும் வேற்றடியும் வேற்றுப்பாவும் விரவாமையும் என்னும் அதிக குணமுடைமையும் நோக்கி வெண்பா ஆசிரியத்தின்முன் வைக்கப்பட்டது.

ஆசிரியப்பா

அளவடியால் நடைபெறுதலும், தனது நடையால் தானினிதிறுதலும், எல்லாப்பொருள்களையுந் தனக்கண்ணே யடக்கலும், ஒருவாத பொருளிற்றுதலும் என்னும் ஒருபுடையால் வெண்பாவோடொத்தலும், அகவியவோசைத் தாகலும், அரசர் குலத்தினதாகலும், வேற்றுத்தளையும் அடியும் விரவி வருதலும் என்னும் வேறுபாடுடைமையும் நோக்கி வெண்பாவின்பின் ஆசிரியப்பா வைக்கப்பட்டது.

கலிப்பா

நேரடியால் நிலைபெறுதலும், அயலடியும் அயற்றளையும் விரவிவருதலும், ஆசிரியத்தோடு ஒத்தலும், அயற்பாவினு லிறுதலும், புறநிலை வாழ்த்து முதலிய பொருள்கண்மேற் புகாமையும், வணிக குலத்தினதாகலும், துள்ளலோசைத் தாகலும் நோக்கி ஆசிரியத்தின்பின் கலிப்பா வைக்கப் பட்டது.

வஞ்சிப்பா

புறநிலை வாழ்த்து முதலிய பொருள்களமேற் புகாமையும், அயற்றளையும் அயலடியும் விரவி வருதலும், அயற

பாவினு லிறுதலும், எனறிவற்றுற கலிப்பாவினே டொத்தலும் நாற்சீரடியால் நடவாமையும் தாழ்ந்த குலத்தினதாகலும் தூங்கலோசைத்தாகலும, அகப்பொருள்கள்மேல் அருகியன்றி வாராமையும நோக்கிக் கலிப்பாவின்பின வஞ்சிப்பா வைக்கப்பட்டது. இது நிறுத்த முறைமை.

"வெண்பா முதலா நால்வகைப் பாவும்
எஞ்சா நால்வகை வருணம் போலப்
பாவினத் தியற்கையும் அதனே ரற்றே"

"வேதவாய் மேனமகனும் வேந்தன் மடமகளும்
நீதியாற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போல்
ஆதிசால பாவு மரசர் வியன் பாவும்
ஓதியவா றோத மருட்பாவாய ஓங்கிற்றே"

"பண்ணுந் திறமும்போற் பாவு மினமுமாய்
வண்ண விகற்ப வகைமையார்—பண்ணின்
திறம்விளரிக் கில்லதுபோற் செப்பல் அகவல்
இசைமருட்கு மிலலை இனம்."

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொளக.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

தென்ற லிடையுந் திருநுதல் வேர்வரும் பன்முறையென்
றேன்றிய பாவும்பல் யானையு மென்பவோண் போதமைந்த
போன்றிக ழோதி புறநிலை கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்
தென்றிவற் றிற்குஞ் செவியறி விற்கு மிலக்கியமே. (சக)

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே மருட்பா நான்கிறகுங காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக் கொளக.

செய்யுளியற் செய்யுட்களின் முதல் நினைப்புக் காரிகை

வெண்பா வளம்பட வீரடி யோன்றுடன் நேரிசையும்
கண்பானல் போன்மயில் அந்தமில் மூன்றுங் கடைதருக்கி
நண்பார் தரவொன் றசைதர வேயடி யோடுகுறள்
பண்பார் புறநிலை செய்யு ளியலலென்ப பாவலரே. (ருo)

செய்யுளியல் முற்றும்.

ந. ஒழிபியல்

எழுத்துக்கள் அலகுபெறுதன, பெறுவன

சீருந் தளையுஞ் சிதையின் சிறிய இஉ அளபோ
டாரும் அறிவ ரலகு பெறுமை ஐ காரநைவேல்
ஓருங் குறிலிய லொற்றள பாய்விடின் ஓரலகாம்
வாரும் வடமுந் திகழும் முகிழ்முலை வாணுதலே. (ருக)

என்பது காரிகை - இவ்வியல் என்ன பெயர்த்தோ வெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்யுளியலுள்ளுஞ் சொல்லா தொழிந்தவைகளை உணர்த்தினமையால் ஒழிபியல் என்னும் பெயர்த்து.

இவ்வியலுள் இக்காரிகை என்னுதலிற்றோ வெனின் ஒருசார் எழுத்துகட் கெய்தியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'சீருந் தளையுஞ் சிதையிற் சிறிய இஉ அளபோ, டாருமறிவ ரலகு பெறுமை' என்பது.

சீருந் தளையுங் கெடவந்த விடத்துக் குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும், உயிரளபெடையும் அலகு காரியம் பெறு என்றவாறு.

'ஒற்றளபாய் விடின் ஓரலகாம்' என்றுரைத்தமையால் ஈண் டுயிரளபெடையே கொள்ளப்பட்டது.

'ஆருமறிவர்' என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும ஒற்றியலபினவாய நிற்கும் உயிரளபெடைகள நெட்டெழுத்தியல்பினவாய நிற்கும் அலகிடும இடத்தெனக் கொளக.

எனவே எதிரது மறுத்தலென்னும் இலக்கணத்தாற் சீருந் தளையுந் திருந்த நிறபுழிச் 'சிறிய இஉ அளபோடாரு மறிவ ரலகுபெறுதல்' என்பதாயிற்று.

இன்னும் 'ஆருமறிவர்' என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், அவை அலகுகாரியம் பெறும்போது குற்றியலிகர

மும், குற்றியலுகரமும் குறநெழுத்தின பயததவாம். உயி ரளபெடை அலகுபெறுமாறு தத்தங் காரிகையுட் போக்கிச் சொல்லுதும.

வருமாறு .—

நேரிசை வெண்பா

"சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தககால் நாளைப்
பெறுநன்றி பின்னும் பெரிதென்—றுறுநனறி
தானவாய்ச் செயவதுந் தானமன் றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவா"

இதனுள, 'இனறிவர்க்கியாம' என்புழி, குறறியலிகரம வந்து வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீராயிறறு, வெண்பா வினுள வஞ்சியுரிச்சீர் விரவுமென்னும ஒத்திலாமையால வெண்பா வழிய நிற்குமாதலால், ஈண்டுக் குறறியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று களையச் சீர் சிதையாதாம.

குறள் வெண்பா

*"குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்."

குறள் வெண்பா

†"அருளலல தியாதெனிற கொலலாமை கோறல்
பொருளல்ல தவவூன் தினல்."

இவறறுள,'குழலினி தியாழினிது' எனபுழி ஆசிரியத் தளையும், 'அருளல்ல தியாதெனில,' எனபுழிக் கலித்தளையுந தட்டு 'வெளளைத்தனமை குனறிப்போகு சீர்கனி புகிற புல்லா தயறறளை' எனனும் இலக்கணத்தோடும், 'வெள்ளை யுட் பிறதளை வாரா, அலலன எல்லாத் தளையும மயஙகியும

* திருக்குறள், மக்கட்பேறு - சு.

"குழலினிது யாழினி தென்பதம் மக்கள்" எனப் பிரிப்பின குற்றிய லிகரம அலகுபெற நினறே இவ்வடி வெண்டளை பொருந்து கின்றதாயினும் அவவாறு பிரிப்பது மரபன்றெனக

† திருக்குறள், புலான்மறுத்தல் - ச.

வழங்கும' எனனும் இலக்கணத்தோடும் மாறுகொள்ளு மாதலால், ஈண்டுக் குறறியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறாதெனறு களையச சீருந் தளையுஞ சிதையாவாம.

இனிக் குறறியலுகரததிற்குச் சொலலுமாறு :

வஞ்சிப்பா

"கொன்று கோடு நீடு குருதி பாயவும்
சென்று கோடு நீடு செழுமலை பொருவன
வென்று கோடு நீடு விறலவேழம்
என்று மூடுநீடு பிடியுள போலும்

அதனால்,

இது தனிச்சொல்.

இணைடிடை யிரவிவண் நசைஇ வரின
வணடுண் கோதை உயிர்வா ழலளே."

இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுட் குறறுகரம் பல வந்து ஆறசைச்சீராயின. இவவாறு வருகவென்னும் ஓத்தில்லாமையிற் குறறுகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகு பெறாதென்று களையச் சீருந் தளையுஞ சிதையா வாம.

இனி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு :

நேரிசை வெண்பா

"பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தோற்றிலவால—நெல்லுக்கு
நூறேஒநூ றென்பாள் நுடங்கிடைக்கும் மென்முலைக்கும்
மாறேமா லன்றளந்த மண்."

இதனுள 'நூறேஒநூ' றென்புழிப பண்டமாறறின் கண் அளபெடை அநுகரணம் வந்து வெண்பாவினுள நாலசைச் சீராயிறறு. அவவாறு வருகவெனனும் ஒத்தில் லாமையால் இவவா றலகிட்டு உதாரண வாயபாட்டால் ஓசையூட்டுமபொழுது ஓசையுண்ணாது செபபலோசை பிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈணடு உயிரளபெடையை இவ விலக்கணத்தால் அலகுபெறாதென்று நெட்டெழுத்தே போலக் கொண்டு அலகிடச் சீருந் தளையுஞ சிதையாவாம.

என்னை,

"ஆய்தமும் ஒற்றும அளபெழ நிற்புழி
வேறல கெய்தும் விதியின வாகும்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

அளபெழாதவிடத்து ஒற்றுக்கள அலகுபெறா வெனப தாம்,

என்னை,

"தனிநிலை ஒற்றிவை தாமல கியலா
அளபெடை யலலாக காலை யான"

என்றாராகலின.

"ஈரொற றாயினு [1]மூவொற் றாயினும்
ஒரொற் றியல எனமனார் புலவா"

என்றாராகலின.

---

[1] மூனறொற்றுட னிலையாய் வருவதற்கு உதாரணம்:—

துவர்ப்பு, பீர்க்கு.

இவற்றுட் குறறுகரத்தை மெய்யெழுத்தாகக் கொண்டு மூன் றொற்றுட னிலையாதலைக் காண்க.

குற்றுகரத்தை மெய்யெழுததாகக் கொள்ளவேண்டுவதென் னெனின் ஒரு மாத்திரையிற் குறைந்து மெய்யெழுத்திற்போல அரை மாத்திரை கொண்டு நிற்றலின் என்பது.

இதனைத் தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், மொழிமரபியலில் 'ஓரெழுத்தொரு மொழி' என்னும் சூத்திரத்திற்கு நச்சினார்க்கினி யர் எழுதிய உரையானு முணர்க.

குற்றிய லிகரத்திற்கும் இவ்விதி யாமாறு கண்டுகொள்க.

'ஆருமறிவா' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனான் 'அவை அலகு காரியம் பெறும்போது குறறியலிகரமும், குறறியலுகரமும் குற்றெழுத்தின் பயத்தவாம' என்று இதற்கு முன்னே கூறப்பட்ட இச்சூத்திர உரையும் ஈணடுக் கவனிக்கத்தக்கது.

இதனால் அலகு காரியம் பெறாதபோது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும் மெய்யெழுத்தின் பயத்தவாம் என்பது பெறப் படுமா றறிக.

நேரிசை வெண்பா

"குற்றிகரக் குற்றுகர மென்றிரண்டும் ஆய்தமும்
ஒற்று மெனவொரு நானககற்றிக்—கற்றோர்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஓதினர் கொள்ளச்
செயிர்தீர்ந்த செய்யுள் அடிக்கு."

இவ்வெண்பாச்சூத்திரமும் ஈண்டுக் கவனிக்கத் தக்கது. இஃது இலக்கண விளக்கத்துட் காட்டப்பட்ட மேற்கோட் சூத்திரம்.

காக்கடல், கார்ச்சேதம், கதிர்ச்செங்கெல, கடாய்க்கனறு என,ா ரொறறுடனிலையாய் நிறபினுங் குறறெழுத்தின் பயத்தவாய அலகுபெரு எனபதூஉம, ஒறறளபெழினும் மறறேரெழுத்தினெடுங்கூடி நிரையசை ஆகாதென்பதூஉம் பெறபபட்டன.

வருமாறு :—

''கண்ண் டணண்ணெனக் கணடுங் கேட்டும்'

இன்னிசை வெண்பா

''கண்ண்கருவிளை கார்முல்லை கூரெயிறு
பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழவாய் இலவமபூ
மின்ன னுழைமருங்கின மேதகு சாயலாள
என்ன[1] பிறமகளா மாறு.''

குறள் வெண்பா

''எஃஃ கிலங்கிய கையராய இன்னுயிா
வெஃஃ குவாாக்கிலலை வீடு.''

இவறறுள, ஒறறும, ஆயதமும அளபெழுந்து ஓரலகு பெறறவாறு கண்டுகொளக.

'வாரும வடமுந் திகழு முகிழுமுலை வாணுதலே' என்பது மகடூஉ முனனிலை.

விட்டிசைத் தல்லால் முதற்கண் தனிக்குறில் நேரசையென்
ருேட்டப் படாததற் குண்ணு னுதாரணம் ஓசைகுன்ரு
நேட்டள பாய்விடின் நோநோ நிரையோடு நேரசையாம்
இட்டத்தி னற்குறில் சேரின் இலக்கிய மோசிதைவே. (ருஉ)

இ-கை. ஒருசார் அசைகட் கெய்தியதோர் இலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று,

---

(பாடம்) 1. குறமகளாமாறு.

'விட்டிசைத்த தல்லால் முதற்கண் தனிக்குறில் நேரசை யென ஒருட்டப்படாது' என்பது

மேற் பொதுவகையால் தனிக்குறில் நேரசை என்றாராயினும், விட்டிசைத்து நின்றவழியல்லது மொழிமுதற்கணின்ற தனிக்குற்றெழுத்து நேரசையாமென றுடம்படப் பெறாது; எ - று.

எனவே விட்டிசையாதவழி மொழிமுதற்கண் தனிக் குறில் குறிலொடும், நெடிலொடுங் கூடி நிரையசையாம் என்பதாயிற்று.

'அதற் குண்ணூன உதாரணம்' என்பது;

நேரிசை வெண்பா

*"உண்ணூன் ஒளிநிறான் ஓங்கு புகழ்செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான்—கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
இழந்தானென் றெண்ணப் படும்."

இதனுள் அஆ எனபுழி அருளினகட் குறிப்பாய் மொழி முதற்கணின்ற குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறும், அல்லாதவழி குறிலோடும், நெடிலோடுங்கூடி நிரையசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க.

நேரிசை வெண்பா

'வெறிகமழ தண்புறவின வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணாமை வேண்டிப்—பறி முன்கை
அ உ அறியா வறிவில இடைமகனே
நொஅலையல நின்னாட்டை நீ''

குறள் வெண்பா

"அ அவனும் இ இவனும் உ உவனுங் கூடியக்கால்.
எ எவனை வெல்லா ரிகல்."

இவற்றின்கண் தனிக்குறில் முதற்கண் விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொள்க.

(பாடம்) 1. தண்சிலம்பின்.
*நாலடியார், செல்வநிலையாமை - க

இவற்றுள் 'அ உ அறியா' என்பது: தற்சுட்டுக் குறிப்புச்சொல். 'நொ' என்பது: செயவென எச்சத் திறுதி தொக்கு முதனிலே குறுகிய குறிப்புசசொல். 'அ இ உ எ' என்பன சுட்டும வினவுமாகிய குறிப்புச்சொல.

'ஒட்டப்படாது' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனை மொழிக்கு மூன்றிடத்தும் விட்டிசைத்து வந்த குற்றெழுத்து நேரசையாம் என்பதூஉம, விட்டிசைப்பதுதான குறிப்பு, ஏவல், தற்சுட்டு, வினு, சுட்டு எனனும் ஐந்தன் கணணும் என்பதூஉம், குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நின்ற விடத்து மற்றோ ரெழுத்தினோடுங் கூடி நிரையசை யாகா தென்பதூஉம பெறப்பட்டன.
எனனே,

''அ இ உ எ குறிய மற்றைய
ஏழுநெட் டெழுத்தா நேரப் படுமே''

இதனுண் மொழிக்கு மூன்றிடத்தும, விட்டிசைத்து வந்த குற்றெழுத்து நேரசையாயினவாறும கண்டுகொளக.

இவை தற்சுட்டு, ஏவல் வந்தவழிக் காண்க.

என்னே,

''ஏவல் குறிப்பே தற்சுட் டல்வழி
யாவையுந் தனிக்குறின் முதலசை யாகா
சுட்டினும் வினவினும் உயிர்வரு காலை
ஒட்டி வருஉம் ஒருசாரு முளவே''

என்றார் மயேச்சுரர்.

'ஓசைகுன்றா நெட்டளபாய விடின நேர்நேர' என்பது. நெட்டெழுத்து அளபெழுந்து வருமெனின், அஃது இரண்டு நேரசையாக வைக்கப்படும, எ - று.

'ஓசைகுன்றா' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனை மூன்று மாத்திரையின மிக உச்சரிப்பினும், நேர் நேராக வைக்கப்படும் எனக் கொளக.

'நிரையொடு நேரசையாம் இட்டத்தினாற் குறில் சேரின்' என்பது : குற்றெழுத்தினோடு புணராத நெட்டெழுத்து அளபெழுந்தால் அவ்விரண்டனையுங் கூட்டி நிரை அசையும், நேர் அசையுமாக வைக்கப்படும், எ - று.

'இலக்கியம் ஏர்சிதைவே' என்பது.

குறள் வெண்பா

"ஏஎர் சிதைய வழாஅல் எலாஅநின்
சேயரி சிந்தின கண்."

இப்பாட்டு நேரசை ராதற்கும் நிரைநே ராதற்கும் இலக்கியமாம் என்க. 'ஏஎர்' என நேர் நேராயிற்று.

'அழாஅல், எலாஅ' என நிரைநே ராயின ;

'இட்டத்தினால்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், பின்னின்ற குறிலொடும், நெடிலொடுங் கூடி அளபெடை நிரை அசையாகாது எனக் கொள்க.

எனவே,

"தனிநிலை அளபெடை நேர்நே ரியற்றே
இறுதிநிலை யளபெடை நிரைநே ரியற்றே"

என்றார் நத்தத்தனார்

மாஞ்சீர் கலியுட் புகா கலிப் பாவில் விளங்கனிவந்
தாஞ்சீ ரடையா அகவ லகத்து நில் லாதவெல்லாந்
தாஞ்சீர் மயங்கு தனையுமஃ தேவெள்ளைத் தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர் கனிபுகின் புல்லா தயற்றளை பூங்கொடியே. (ருரு)

இ - கை. சீருந் தளையுஞ் செய்யுளகத்து நிற்பதொரு முறைமை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'மாஞ்சீர் கலியுட் புகா' என்பது தேமா, புளிமா, என்னும் நேரீற் றியற்சீ ரிரண்டும் கலிப்பாவினுட் புகப்பெறா; எ - று.

'கலிப்பாவில் விளங்கனிவந் தாஞ்சீ ரடையா' என்பது : 'கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, என்னும் நிரைநடு

வாகிய வஞ்சியுரிச்சீ ரிரண்டுங் கலிப்பாவினுட் புகப்பெறா, எ - று.

'அகவலகத்தும்' என்பது: ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் 'கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி' எனனும் இரண்டு சீரும புகப்பெறா; எ - று.

'அல்லாத வெல்லாந் தாஞ்சீர் மயங்கும்' என்பது: இவையொழிந்த சீர்கள் எல்லாப் பாவினுள்ளும, பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறும், எ - று.

'தளையும் மஃதே' என்பது எல்லாத் தளையும் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறும், எ - று.

'வெள்ளைத் தன்மை குன்றிப போஞ்சீர் கனிபுகின' என்பது, 'எல்லாச்சீரும எல்லாப பாவினுள்ளும, பாவினத்துள்ளும வந்து மயங்கப்பெறும்' என்றாராயினும, வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும வெண்பாவிற் புகப்பெறா; புகிற் செப்பலோசை யழிந்து வேறுபட்டு ஓசை யுண்டாகிக் கெடும்; எ - று

'புல்லா தயற்றளை' என்பது 'எல்லாத் தளையும எல்லாப் பாவினுள்ளும, பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப் பெறும்' என்றாராயினும், வெண்பாவில் இயற்சீர் வெண்டளையும், வெண்சீர் வெண்டளையும் அல்லது வேற்றுத்தளை விரவாது, எ - று.

'பூங்கொடியே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

வருமாறு.—

*"குடநிலைத்தண் புறவில—சென் றவாறே"

என்னும் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவில் நேரீற்றியற்சீரும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும வாராது, நிரையீற்றாசிரிய உரிச்சீரும, வெண்பா உரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து, வெண்டளையும, ஆசிரியத்தளையும,

*இச்செய்யுளை ககடு ஆம் பக்கத்திலுள்ள குறிப்பிற் காண்க.

கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"நெடுவரைச் சாரற் குறுங்கோட்டுப் பலவின்
விண்டுவார் தீஞ்சுளை வீங்குகவுட் கடுவன்
உண்டு சிலம்பேறி யோங்கிய இருங்கழைப்
படிகம் பயிறறு மென்ப
மடியாக் கொலைவில என்னையர் மலையே."

இவ்வாசிரியத்துள் தன்சீரும், வெண்சீரும், நேர்நடு வாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து வெண்டளையும், தன்தளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

வஞ்சிப்பா

*"மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயும்
தீமுரணிய நீரும்"

வஞ்சிப்பா

"புன்காற் புணர்மருதின்
போதரும்பிய புனல்தாமரை
தேன்தாழ் தீங்கரும்பின்
பூந்தாட் புனற்றாமரை
வார்காற் செங்கழுநீர்."

இக் குறளடி வஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், தன்சீரும், ஈரசை யியற்சீரும் வந்து, வெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'பூழுங்குதிரைக் கொற்கை வேந்தன' என்னும் வெண்டுறையுள் வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்சீரும் வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும், கலித்தளையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

---

* புறநானூறு - உ.

கலி விருத்தம்

*"வளர்கொடியன மணம்விரிவன மல்லிகையொடு மௌவல்
நளிர்கொடியன நறுவிரையன நகுமலரன [1] வகுளம்
குளிர்கொடியன குழைமாதவி குவிமுகையன [2] கோங்கம்
ஒளிர்கொடியன உயர்தளிரினொ டொழுகிணரன வோடை."*

இக் கலிவிருத்தத்துள், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வஞ்சித்தளையும், இயற்சீர் வெண்டளையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

நேரீற்றியற்சீர் ஒத்தாழிசைக் கலியுள் வாராதவாறும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுள்ளும், ஆசிரியத்துள்ளும் வாராதவாறும், வெண்பாவினுள்ளும் வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தளை விரவாமையும் மேற்காட்டிய செய்யுளகத்தும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

நேரீற்றியற்சீர் வெண்கலியுள்ளும், கொச்சகத்துள்ளும் வருதலும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கொச்சகத்துள் அருகிவருதலுஞ் செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்பட்டன.

நேரிசை வெண்பா

"குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன கோழி
நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேல் [3] நின்று—புலானுணங்கல்
கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ நீபிறர்
உள்ளம்பு காப்ப துரை."

இவ் வெண்பாவினுள், வஞ்சியுரிச்சீர் வந்தனவாலோ வெனின், திருவள்ளுவப்பயன், நாலடி நானூறு முதலாகிய கீழ்க்கணக்குள்ளும், முத்தொள்ளாயிர முதலாகிய சான்றோர் செய்யுளுள்ளும் வஞ்சியுரிச்சீர் வந்திலாமையானும், வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவென்னும் ஓத்தில்லாமையானும், வேற்றுத்தளை வெண்பாவினுள் வந்திலாமையானும் இத் தொடக்கத்தன குற்றமல்லது குணமாகா என்பது காக்கைபாடினியார் முதலாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு. அதுவே இந் நூலுடையார்க்கும் உடன்பாடு.

(பாடம்) 1. நறவம். 2. கோகுடி.
3. நேர்மணன்மேலின்று.

* சூளாமணி, தூது - ௪.

என்னை,

"இயற்சீர் நேரீற்றுத் தன்தளை யடைதல்
கலிக்கியல பிலவே காணும் காலை
வஞ்சி யுள்ளும் வரத்தகா வாயினும்
ஓரோவிடத் தாகு மென்ப"

என்றார் பல்காயனார்.

* "நிரைநடு வியலா வஞ்சி உரிசசீர்
கலியிஞே டகவலிற கடிவரை யிலவே"

என்பது யாப்பருங்கலம்.

இயற்றளை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாதம் அகவலுள்ளான்
மயக்கப்படா வல்ல வஞ்சி [1]மருங்கினேஞ் சாவகவல்
கயற்கணல் லாய்கலிப் பாதமும் நண்ணுங் கலியினுள்ளான்
மயக்கப் படுமுதற் காலிரு பாவும் முறைமையினே. (ருச)

இ - கை அடிமயககம் ஆமாறுணர்த்துதல நுதலிறறு.

'இயறறளை வெளளடி வஞசியின பாதம அகவலுண
மயக்கப்படா வல்ல' எனபது, இயறசீர வெண்டளையான
வந்த வெணபாவடியும, வஞசியடியும், ஆசிரியபபாவினுள்
வந்து மயஙகபபெறும; எ - று,

என்னை,

†"இயற்சீர் வெளளடி யாசிரிய மருஙகின்
நிலக்குரி மரபின நிறகவும் பெறுமே"

எனறார் தொல்காப்பியனார்

'வஞசி விரவ லாசிரிய முரிததே
வெணபா விரவினுங் கடிவரை யினறே"

என்றார் பல்காயனார்.

வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

‡"எறும்பி யளையிற் குறுமபல் சுனைய
உலைக்கல் லனன பாறை யேறிக்
கொடுவில் லெயினர் பகழி மாயக்குங்

(பாடம்) 1. மருங்கிலெஞ்.
* யாப்பருங்கலம் - கரு
† தொல பொருள், செய்யுளியல் - சுக.
‡ குறுந்தொகை - கஉ.

கவலைத் தெனப வவாசென்ற வாறே
அதுமற றவலங் கொள்ளாது
நொதுமற கழறுமிவ வழுங்க லூரே ''

இதனுள், 'எறுமபி யளையிற குறுமபல சுனைய' என்பது இயறறளை வெள்ளடி. இதனை,

''எறும்பி [1]யளையிற குறுமபல் சுனைய
குறுநதொடி யாஞுசெல சுரம''

என உச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டு கொளக.

*''இருஙகட லுடுததவிப் பெருஙகண் மாநிலம
உடையிலை நடுவண திடைபிறர்க கின்றித
தாமே யாணட ஏமங காவலர்
இடுதிரை மணலினும பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப போகித தத்தம
நாடு பிறாகொளச சென்றுமாயந தனரே

அதனால,

நீயுங கேண்மதி யததை வீயா
துடமபொடு நின்ற உயிரு மிலலை
மடஙக லுண்மை மாயமோ வனறே
களளி வேய்ந்த முளளியம் புறஙகாட்டு
வெள்ளில போகிய வியலு ளாஙகண்
உப்பிலாஅ அவிபபுழுககல
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறபபினோன ஈயப்பெற்று
நிலஙகல ஞக விலஙகுபலி மிசையும்
இன்ஞ வைகல வாரா முனனே
செய்நீ முனனிய வினையே
முநநீா வரைப்பகம முழுதுடன துறந்தே.''

இதனுள், 'உபபிலாஅ அவிபபுழுககல, கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா' எனவும, 'இழிபிறபபினோன ஈயபபெறறு' எனவும் வஞ்சியடி விரவி வந்தவாறு கண்டு கொளக

'மயககபபடும' எனறது 'மயக்கப படாவல்ல' என்று இருகால விலக்கிச் சொலலியவதனல் வேண்சீர் விரவிய இயறறளை வெள்ளடியும், கலியடியும் ஆசிரியத்துள அருகி வரபபெறும எனக் கொளக.

(பாடம்) 1. யளையுட்.

* புறநானூறு - ௩௬௩.

வருமாறு :

நேரிசையாசிரியப்பா

"அங்கண மதியம அரவினவாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் பலமபுமனைக் கலங்கி
ஏதில் மாககளு நோவர் தோழி
என்று நோவா ரில்லை
தண்கடற சோப்ப னுணடவென் நலககே"

இதனுள், 'அஙகண மதியம அரவினவாயப பட்டென' என்பது: வெணசீர விரவிய இயறறளை வெள்ளடி. இதனை,

"அங்கண் மதியம் அரவினவாய்ப படடெனப
பொஙகிய பூசல் பெரிது"

என உச்சரிதது வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொளக.

நேரிசையாசிரியப்பா

"குருகுவெண் தாளி கோடுபுய்த் துண்டென
மாவழங்கு பெருஙகாட்டு மழகளிறு காணுது
மருள்பிடி திரிதருஞ சாரல்
அருளா ஞகுதல் ஆயிழை கொடிதே."

இதனுள், இரண்டாமடி கலியடி; இதனை,

"மாவழஙகு பெருங்காட்டு மழகளிறு சாணுது
தீவழஙகு சுழல்விழிக்கட் சீயஞ்சென் றுழலுமே"

என உச்சரிததுக் கலியடி யாமாறு கண்டுகொளக.

'வஞசி மருஙகினெஞ சாவகவல், கலிபபாதழ நண்ணும' என்பது. வஞசிபபாவினுள ஆசிரிய அடியும, கலியடியும விரவி வரபபெறும. எ - று

'எஞசா வகவல்' என்று சிறபபிதத தவததனல், வஞசியுள ஆசிரியவடி பயின்றுவரும; கலியடியும் வெள்ளடியும் அருகி யன்றி வாரா எனக் கொளக

'கயறகண் நல்லாய' எனபது: மகடூஉ முன்னிலை.

'பட்டினபபாலை' எனனும வஞசிநெடுமபாட்டினுள ஆசிரியவடி பயினறு வநதன, கலியடியும, வெள்ளடியும் அருகின எனக் கொளக.

'நேரிழை மகளி ருணங்குணுக் கவரும்' எனறித் தொடக்கத்தன ஆசிரியவடி.

'வயலாமைப புழுக்குணடு வறளடமபின மலர்மிலைந்து' எனபது கலியடி. இதனை,

"வயலாமைப் புழுக்குணடு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து
கயனுட்டக கடைசியர்தங காதலாதோள் மணந்தனரே"

என உச்சரிததுக கலியடியாமாறு கணடுகொளக.

'கோழி யெறிந்த கொடுங்காற கனங்குழை' எனபது: வெள்ளடி, இதனை,

"கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
ஆழிசூழ வையக் கணி"

என உசசரிதது வெளளடியாமாறு கண்டுகொளக.

'கலியினுள மயஙகப படுமதற காலிரு பாவும்' எனபது: கலிப்பாவினுள வெண்பா வடியும, ஆசிரிய வடியும புக்கு மயஙகப்பெறும; எ - று.

'முறைமையினை' எனபது. முறைமையொடுங கூட்டி வழஙகபபடும. எ - று.

எனனை,

நேரிசை வெண்பா

ஆசிரியப் பாவி னயற்பா வடிமயங்கும
ஆசிரியம் வெண்பா கலிக்கண்ணும்—ஆசிரியம்
வெணபாக் கலிவிரவும் வஞ்சிககண் வெண்பாவின்
ஒண்பா வடிவிரவா வுறறு"

இதனை விரிததுரைததுக் கொளக.

'காமர் கடும்புனல்' எனனும மயஙகிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும, ஆசிரியபபாவும் மயஙகினவாறு கண்டுகொளக. ஆல் இரண்டும அசை.

அருகிக் கலியோ டகவல் மருங்கினைஞ் சீரடியும்
வருதற குரித்தென்பர் வான்றமிழ் நாவலா மறறொருசார
கருதிற கடையே,கடையிணை பின்கடைக் கூழையுமென்
றிரணத் தொடைக்கு மொழிவா இடைபுணா
[1]வென்பதுமே

இ - கை. ஒருசார அடிக்கும, தொடைக்கும எய்தியதோா இலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'அருகிக் கலியோ டகவல் மருங்கினைஞ சீரடியும, வருதற குரிததெனபா வானதமிழ நாவலா' எனபது ஒருசார கலிப பாவினுளளும, ஆசிரியப பாவினுளளும ஐஞசீர் அடியும அருகி வரபபெறும எனறு சொலலுவா புலவா, எ - று.

வருமாறு

"அணிகிளா சிறுபொறி அவிர்துத்தி மாநாகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும பனிமுந்நீர் தொட்டுழந்து மலைந்தனையே"

இக்கலிபபாவின முதலடி ஐஞசீரடி வநதவாறு கண்டு கொளக.

நேரிசையாசிரியப்பா

*"உமணாச சோந்து கழிந்த மருஙகின் அகனறலை
ஊர்பாழ்த் தன்ன வோமையம பெருங்காட்
டினறு வெனறிா ஆயின
இனியவோா பெரும தமியேறகு மனையே."

இவவாசிரியத்துண முதலடி ஐஞசீா வந்தவாறு கண்டுகொளக. 'சிறியகட் பெறினே' எனனும இணைக் குறளாசிரியபபாவினுளளும ஐஞசீரடி வந்ததெனக் கொளக. இவவாறே,

†"வெணடளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும
ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப"

எனறாா தொல்காபபியனாா

வெண்பாவினுள ஐஞசீரடி வரபபெறுதெனக் கொள்க.

(பாடம்) 1 வெனபதுவே.

* குறுந்தொகை - ௧௨௪

† தொல், பொருள் செயயுளியல் - ௬௨.

"ஐஞ்சீ ரடுக்கலு மண்டில மாகலும்
வெண்பா யாப்பிற் குரிய வல்ல"

என்று நத்தத்தனார் அடிநூலில் எடுத்தோதினாராகலின்.

'மற்றொருசார், கருதிற் கடையே கடையிணை பின் கடைக் கூழையுமென, நிரணத் தொடைக்கு மொழிவர் இடைப்புணர் வென்பதுமே' என்பது ஒருசார் ஆசிரியர் முரண் தொடையைக் கடைமுரணும், கடையிணை முரணும், பின்முரணும், கடைக்கூழை முரணும், இடைப்புணர் முரணும் என்று வேண்டுவர், எ - று.

இரணத்தொடை எனினும், பகைத்தொடை எனினும், முரண்தொடை எனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

"மொழியினும் பொருளினும் முரணத் தொடுப்பின்
இரணத் தொடையென் றெய்தும் பெயரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"மொழியினும் பொருளினும் முரணுதல் முரணே"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"மறுதலை யுரைப்பினும் பகைத்தொடை யாகும்"

என்றார் அவிநயனார்.

அவற்றுள், கடைமுரணுவது:—அடிதோறும் இறுதிச் சீர்க்கண் மறுதலைப்பட்டத் தொடுப்பது.

கடையிணை முரணுவது:—கடை இருசீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

பின்முரணுவது:—இரண்டாஞ் சீர்க்கண்ணும், நான்காஞ் சீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

கடைக்கூழை முரணுவது:—முதற்சீர்க்கண் இன்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

இடைப்புணர் முரணுவது;—நடு இருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

வருமாறு.

நேரிசையாசிரியப்பா

"கயன்மலைப் பன்ன கண்ணிணை கரிதே
தடமுலை திவளுந் தனிவடம் வெளிதே
நூலி னுண்ணிடை சிறிதே
ஆடமைத் தோளிக் கலகுலோ பெரிதே."

இஃது அடிதோறும் இறுதிச்சீர்க்கண் மறுதலைப் பட்டுத் தொடுத்தமையால், கடைமுரண்.

நேரிசையாசிரியப்பா

"மீன்றோய்ந்து வருந்திய கருங்கால் வெண்குருகு
தேனார் ஞாழல் விரிசினைக் [1]குழூஉம்
தண்ணந் துறைவன் தவிர்ப்பவுந் தவிரான்
தேரோ காணலங் காண்டும்
பீரோ வண்ணமுஞ் சிறுநுதல் பெரிதே"

இஃது அடிதோறும் கடை இருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்பட்டுத் தொடுத்தமையால், கடையிணை முரண்.

நேரிசையாசிரியப்பா

"சார லோங்கிய தடந்தாழ் தாழை
கொய்ம்மலர் குவிந்து தண்ணிழல் விரிந்து
தமியம் இருந்தன மாக நின்றுதன்
நயனுடைப் பணிமொழி நனகுபல பயிற்றி
வீங்குதொடிப் பணைத்தோள் நெகிழத்
துறந்தோன் நல்லனெம் மேனியோ தீதே"

இஃது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாஞ்சீரும் மறுதலைப்பட்டுத் தொடுத்தமையால், பின்முரண்.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"காவியங் [2]கருங்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி
பூவிரி சுரிமென் கூந்தலும்
வேய்புரை தோளும் அணங்குமால் எமக்கே"

(பாடம்) 1. தொகூஉம்.　　2 புகழ்ந்து.

இது முதற்சீரொழிந்த மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால், கடைக்கூழை முரண்.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

"போதவிழ் குறிஞ்சி நெடுந்தண மால்வரைக
கோதையில் தாழ்ந்த வோங்குவெள் ளருவி
காந்தளஞ் செங்குலைப் பசுங்கூ தாளி
வேரல் விரிமலர் பூகையொடு விரைஇப்
பெருமலைச் சீறூ ரிழிதரு நலங்கவாந
தின்னு வாயின இனியோர் மாட்டே."

இஃது இடை இருசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால், இடைப்புணர் முரண்

இவ்வாறு சொன்னார் கையனார் முதலாகிய ஆசிரியர் எனக் கொள்க

இனி, 'இரண்டு தொடைக்கும்' என்ற உம்மையால் ஒழிந்த மோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடை எனனுந் தொடை நான்கிறகும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. அவை கூடி வழங்குமாறு:—

கடைமோனை	கடையெதுகை
கடையிணைமோனை	கடையிணையெதுகை
பின்மோனை	பின்னெதுகை
கடைக்கூழைமோனை	கடைக்கூழையெதுகை
இடைப்புணர்மோனை—எனவும்,	இடைப்புணரெதுகை - எனவும்,
கடையியைபு	கடையளபெடை
கடையிணை இயைபு	கடையிணையளபெடை
பின்னியைபு	பின்னளபெடை
கடைக்கூழையியைபு	கடைக்கூழையளபெடை
இடைப்புணரியைபு—எனவும்,	இடைப்புணரளபெடை

எனவுங் கண்டுகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

வருக்க நெடிலினம், வந்தா லெதுகையும் மோனையுமென்
றுருக்கப் பெயரான் உரைக்கப் படும்மயி ராசிடையிட்
டிருக்கு மொருசா ரிரண்டடி மூன்றும் எழுத்துமொன்றி
நிரக்கு மெதுகையென் றாலுஞ் சிறப்பில நேரிழையே. (கூ)

(பாடம்) 1 போதுவிரி

இ - கை. ஒருசார் எதுகைக்கும், மோனைக்கும் எய்தியதோர் இலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'வருக்க நெடிலின மூன்றா லெதுகையு மோனையு மென், றொருக்கப் பெயரா னுரைக்கப்படும்' என்பது

'வருக்கவெழுத்தும், நெடிலெழுத்தும், இனவெழுத்தும் எதுகையும், மோனையுமாய் வந்தால், அவை வருக்க வெதுகை, நெடிலெதுகை இனவெதுகை எனவும், வருக்க மோனை, நெடின்மோனை, இனமோனை எனவும் பெயரிட்டு வழங்கப்படும் ; எ - று.

வருமாறு :

இன்னிசை வெண்பா

"நீடிணர்க் கொம்பாக் குயிலாலத் தாதூதிப்
பாடுமவண் டஞ்சி அகலும் பருவத்துத்
தோடார் தொடிநெகிழ்த்தா ருள்ளார் படலொல்லா
பாடமை சேக்கையுட் கண்."

இது டகர வருக்க வெதுகை.

*"அறத்தா றிதுவென— னிடை."

இது றகர வருக்க வெதுகை.

†"ஆவாவென்றே—ஒருசாரார்"

என்பது இரண்டாமெழுத் தொன்றாயினும் இரண்டா மெழுத்தின் மேலேறிய நெடில் ஒப்புமை நோக்கி நெடி லெதுகை என்று வழங்கப்படும்.

இனி இனவெதுகை மூன்று வகைப்படும், வல்லின வெதுகையும், மெல்லின வெதுகையும், இடையின வெதுகை யும் என.

---

* இச்செய்யுளை ௬௪ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

† இச்செய்யுளை ௮௪ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

வருமாறு

குறள் வெண்பா

*''தககார தகவில ரெனப தவரவா
எசசத்தாற் காணப் படும ''

இது வல்லின வெதுகை.

குறள் வெண்பா

†''அனபீனும ஆர்வ முடைமை அதுவீனும
நணபெனனும நாடாச் சிறபபு ''

இது மெலலின வெதுகை.

குறள் வெண்பா

‡''எலலா விளக்கும் விளககலல சானறோர்க்குப்
பொயயா விளககே விளக்கு ''

இஃது இடையின வெதுகை.

வருககமோனை முதலாகிய மூனறும் வருமாறு :—

நேரிசை யாசிரியபபா

''பகலே, பல்பூங கானற கிளளை யோப்பியும
பாசிலைக குளவியொடு கூதளம விரைஇப
பினனுப பிணியவிழநத நனனெடுங கூநதல்
பீரங்கப பெயது மேமபடத திருகிப
புனையீ ரோதி செயகுறி நசைஇப
பூநதார மாரப புனததுள தோனறிப்
பெருவரை யடுககத தொருவே லேநதிப
பேயும அறியா மாவழுங்கு பெருங்காட்டுப்
பைங்கண உழுவைப படுபகை வெரீஇப்
பொங்குசின நதணியாப் பூநுத லொருத்தல்
போகாது வழங்கு மாரிரு ணடுநாள்
பௌவத தனன பாயிருள நீநதி
இபபொழுது வருகுவை யாயின
நறறா மாரப தீணடலெங் கதுப்பே ''

இது பகர வருக்க மோனை.

---

* திருக்குறள, நடுவுநிலைமை - ௨.
† திருக்குறள, அனபுடைமை-௫. ‡ திருக்குறள, வாயமை-௧.

*—ஊர்கலி யுலகத்து—ஒழுக்கமுடைமை.”

இது முதலெழுத்தொன்றாதாயினும் முதலெழுத்தின் மேலேறிய நெடில் ஒப்புமை நோக்கி நெடில் மோனை என்று வழங்கப்படும்.

இனி, இனமோனை மூன்று வகைப்படும்: வல்லின மோனையும், மெல்லின மோனையும், இடையின மோனையும் என.

நேரிசை யாசிரியப்பா

“தயங்கோ உண்கண் கலுழ நாளுங்
கூடாபுரை திருநுதல் பசலை பாய்த்
திருந்திழை அமைத்தோள் அரும்பட ருழப்பப்
போகல் வாழி ஐய பூத்த
கொழுங்கொடி அணிமலர் தயங்கப்
பெருந்தண் வாடை வரூஉம் பொழுதே”

இஃது எல்லா அடியும் முதற்கண்ணே வல்லெழுத்து வந்தமையான், வல்லின மோனை. மெல்லின மோனையும், இடையின மோனையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

என்னை,

“வருக்க நெடிலினம் வரையா ராண்டே
நெடிய பிறவும் இனத்தினு மாகும்”

என்றார் பிறருமெனக் கொள்க.

‘ஒருக்கப் பெயரான’ என்று சிறப்பித்தவதனால் ஒரு சார் ஆசிரியர் தலையாகு எதுகை, இடையாகு எதுகை, கடையாகு எதுகை எனவும், தலையாகுமோனை, இடையாகு மோனை, கடையாகுமோனை எனவும் வேண்டுவர் எனக் கொள்க.

---

* இச் செய்யுளை ௭௮ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

என்னை,

*“சீர்முழு தொன்றில் தலையா கெதுகை
யோரெழுத் தொன்றின் இடைகடை பிறவே”

என்றாராகலின்.

இச் சூத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாறே விரித்துரைத்துக் கொள்க.

வருமாறு.

நேரிசை வெண்பா

† “சிலைவிலங்கு—போழ்து”

என்பது தலையாகு எதுகை.

குறள் வெண்பா

‡ “அகர முதல—யுலகு”

என்பது இடையாகு எதுகை.

குறள் வெண்பா

§ “தக்கார்—காணப்படும்”

என்பது கடையாகு எதுகை

---

* அடிதோறுஞ் சீர் முழுதும் எதுகை ஒன்றி வருவது தலையாகு எதுகை எனவும், அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்தொன்றி வருவது இடையாகு எதுகை எனவும், வருக்க வெதுகை முதலாகப் பிறவழியால் வருவன கடையாகு எதுகை எனவும், அவ்வாறே, அடிதோறுஞ் சீர் முழுது மோனை யொன்றிவருவது தலையாகு மோனை எனவும், அடிதோறும் முதலெழுத் தொன்றுமே மோனையொன்றி வருவது இடையாகு மோனை எனவும், வருக்கமோனை முதலாகப் பிறவழியால் வருவன கடையாகு மோனை எனவும் வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.

† இச்செய்யுளை ௯௩ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

‡ இச்செய்யுளை ௭௬ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

§ இச்செய்யுளை ௧௫௩ ஆவது பக்கத்திற் காண்க

குறள் வெண்பா

*"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு"

என்பது தலையாகு மோனை

†"மாவும் புள்ளும்"

என்பது இடையாகு மோனை

நேரிசை ஆசிரியப்பா

‡"பகலே, பல்பூங் கானல்"

என்பது கடையாகு மோனை

'உயிராசிடையிட், டிருகட் கொருசார் இரண்டடி மூன்று மெழுத்துமொன்றி, னிரகட் கெதுகை யென்றலுஞ் சிறப்பில' என்பது.

உயிரெதுகை, ஆசெதுகை, இடையிட் டெதுகை, இரண்டடி யெதுகை. மூன்றுமெழுத்தொன் றெதுகை என்று ஒருசார் எதுகையும் உளவாயினும் பெரியதொரு சிறப்பில எனக் கொள்க.

'நேரிழையே' என்பது. மகடூஉ முன்னிலை.

வருமாறு

நேரிசை யாசிரியப்பா

'துனியொடு மயங்கிய தூங்கிருள் நடுநாள்
அணிகிளர் தாரோய அருஞ்சுர நீந்தி
வடியமை யெஃகம் வலன்வயின் ஏந்தித்
தனியே வருதி நீயெனின்
மையிருங் கூந்த லுயதலோ அரிதே''

இஃது §இரண்டாமெழுத் தொன்றாயினும், இரண் டாமெழுத்தின் மேலேறிய உயிரொன்றி வந்தமையால் உயிரெதுகை.

---

* திருக்குறள் துறவு - கo.

† இசசெய்யுளை ௬ள ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

‡ இசசெய்யுளை கஙூ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

§ ஈண்டு 'இரண்டா மெழுத்து' என்றது மெய்யெழுத்தை என்றுணர்க.

இனி, ஆசெதுகை 'ய, ர, ல, ழ' என்னும் ஒற்று நான்கும் ஆசாய் வரும் எனக் கொள்க.

என்னை,

"யரலழ வென்னும் ஈரிரண் டொற்றும்
வரன்முறை பிறழாது வந்திடை உயிர்ப்பின் அஃ
தாசிடை யெதுகையென் றறைதல் வேண்டும்"

என்றார் *காக்கைபாடினியார்.

வருமாறு :

கலித்துறை

†"காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கமுகின் னெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் தொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங் கதமென் றிசையால் திசைபோய துண்டே"

இது யகர ஒற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

கலிவிருத்தம்

"மாதர்க்கொடி மாலையும் மௌவற் பந்தருங்
கார்க்கொடி முல்லையுங் கலந்து மல்லிகைப்
பூக்கொடிப் பொதும்பருங் கான ஞாழலுந்
தூக்கடி கமழ்ந்துதான் துறக்க மொத்ததே."

இது ரகர ஒற்றிடைவந்த ஆசெதுகை

நேரிசை வெண்பா

‡"ஆவே றுருவின வாயினும் ஆபயந்த
பால்வே றுருவின அல்லவாம்—பால்போல்
ஒருதன்மைத் தாகும் அறநெறி யாபோல்
உருவு பலகொள லீங்கு"

இது லகர ஒற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

(பாடம்) 1. பொன்னின ஞாழலும்

* கையனார் பாட்டெனவுங் கூறுப

† சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம் - ௩௧.

‡ நாலடியார், மெய்ம்மை - அ.

நேரிசை வெண்பா

" அந்தரத் துள்ளே யகங்கை புறங்கையாம்
மந்தரமே போலும் மனைவாழ்க்கை—மந்தரத்து
வாழ்கின்றே மென்று மகிழன்மின் வாழ்நாளும்
போகின்ற பூளையே போன்று"

இது ழகர ஒற்றிடை வந்த ஆசெதுகை.

குறள் வெண்செந்துறை

*"ஆகலி யுலகத்து"

இஃது ஆய்தம் இடையிட்டுவந்த வலியின வெதுகை. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இடையிட்டெதுகை வருமாறு

நேரிசையாசிரியப்பா

"தோடார் ரெல்வளை நெகிழ நாளும்
நெய்தல் லுண்கண் பைதல் கலுழ
வாடா வவ்வரி புதைஇப் பசலையும்
வைகல் தோறும் பைபயப் பெருகின
நீடா ரிவரென நீமனங் கொண்டார்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழி
வாடாப் பௌவ மறனமுகந் தெழிலி
பருவம் பொய்யாது வலனேர்பு வளைஇ
ஓடா மலையன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் காரமழைக் குரலே."

இஃது அடிதோறும் இடையிட்டு வந்தமையால், இடையிட்டெதுகை.

இது கையனார் காட்டிய பாட்டு.

என்னை,

†"தாஅ வண்ணம்
இடையிட்டு வந்த எதுகைத் தாகும"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

---

* இச்செய்யுளை எஅ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.
† தொல், பொருள், செய்யுளியல் உகஉ.

இரண்டடி யெதுகை வருமாறு :

"துவைக்குந் துளிமுந்நீர்க் கொற்கை மகளிர்
அவைப்பதம் பலவிற கழகொவ்வா முத்தம்
மணங்கமழ்தாரா அசசுதன மணிகாக்கும் வேலின
அணங்கும் அமுதமு மநநலாா பாடல"

இது முன இரண்டடியும ஒரெதுகையாய்ப் பின இரண்டடியும மறறோரெதுகையாய் வநதமையால் இரண்டடி எதுகை.

என்னை,

"இரணடடி எதுகை திரணடொருங் கியனறபின
முரண்ட எதுகை யிரணடில வரையார்"

என்றாராகலின.

மோனைக்கும அவவாறே யொட்டிக்கொளக.

வருமாறு

கலிவிருத்தம்

"ஆகங் கண்டக ராலறற ஆடவா
ஆகங் கண்டகத் தாலற்ற அனபினா
பாகங் கொண்டு பயோதரரு சோத்தினா
பாகங் கொண்டு பயோதரம நண்ணினர்."

இது முன இரண்டடியும ஒரு மோனையாய்ப பின இரண்டடியும மறறொரு மோனையாய வநதமையால, இரண்டடி மோனை.

குறள் வெண்பா

"பவழமும் பொனனுங குயிைஇய முத்தின
திகழும் பினறனபுனை"

குறள் வெண்பா

*"பொய்மமையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயககு மெனின."

இவை மூனறாமெழுத்தொன்றா றெதுகை.

* திருககுறள் · வாய்மை - ௨.

'கிரக்கு மெதுகை' என்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை என்றும், விட்டிசை மோனை என்றும் வேண்டுவோரும் உளர் எனக் கொள்க.

வருமாறு :

குறள் வெண்பா

"பற்றிப் பலகாலும் பானமறி உண்ணாமை
நொஅலையல் நின்னாட்டை நீ"

இது வல்லொற்றடுத்தாற்போல, விட்டிசைத்துக் குற்றெழுத்தினோடு புணர்ந்தமையான், விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை.

குறள் வெண்பா

"அ அவனும் இ இவனும் உ உவனுங் கூடியக்கால்
எ எவனை வெல்லா ரிகல்"

இது முதலெழுத்து இரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்து வந்தமையால் விட்டிசைமோனை. இவையெல்லாஞ் சிறப்பில்லவெனக் கொள்க.

இன்னும் 'ஒருக்கப் பெயரான உரைக்கப்படும்' என்று சிறப்பித்தவதனாற் பாவினங்கள் எல்லாத் தொடையானும் வரும் என்றாராயினும், பெரும்பான்மையுந் தலையாகு மோனையிற் றிரிந்தும், தலையாகு எதுகையிற் றிரிந்தும் வாரா வெனவும், செந்தொடை யொழிந்த எல்லாத் தொடைக்கும் இனவெழுத்து வரத்தொடுப்பதூஉம், வழி யெதுகை வரத்தொடுப்பதூஉம் வழிமுரண் வரத்தொடுப்பதூஉஞ் சிறப்புடைத்தெனவுங் கொள்க.

இனவெழுத்துப் பெற்று, மோனை முதலாகிய தொடையும், தொடை விகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுப்பது 'மருட்செந்தொடை' எனக் கொள்க. இனவெழுத்தாமாறு தானமொத்த குறிலும், நெடிலுந் தம்முள் இனமாம்.

அவை,

அகர ஆகார ஐகார ஔகாரங்களை தம்முள் இனமாம.
இகர ஈகார எகர ஏகாரஙகள் தம்முள் இனமாம்.
உகர ஊகார ஒகர ஓகாரங்கள் தம்முள் இனமாம்.

ஒற்றினுள,

இவை ஏறிய உயிர்மெய்களும் இவவாறே கொளக.

சகர தகரங்கள் தமமுள் இனமாம்.
ஞகர நகரஙகள் தம்முள் இனமாம்
மகர வகரங்கள் தமமுள இனமாம்

இவற்றை 'அனு' என்று வழங்குவாருமுளர.

எனனை,

நேரிசை வெண்பா

"அகரமோ டாகாரம் ஐகாரம் ஔவாம்
இகரமோ டீகாரம் எஏ—உகரமோ
டூகாரம் ஒஓ ஞநமவ தச்சகரம்
ஆகாத அல்ல அனு."

என்றாராகலின்

அவற்றுட் சில வருமாறு :

குறள் வெண்பா

*"தத்துவக்கும இனபம அறியாரகொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வனக ணவர"

குறள் வெண்பா

†"அமிழ்தினு மாறற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ."

இவை இனவெழுததுப பெற்று மோனை முதலாகிய தொடையும, தொடை விகறபமும போலாமை வேறுபடத் தொடுத்தமையான, மருட்சேந்தொடை பிறவு மன்ன.

---

* திருக்குறள், ஈகை - அ௲.
† திருக்குறள், மக்கட் பேறு - ௪.

இனி, வழியெதுகை வருமாறு,

கட்டளைக்கலித்துறை

"மண்டலம் பண்டுண்ட திணடோ வரகுணன தொண்டியினவாயக்
கண்டலந் தண்டுறைக் கணடதொன் றுண்டு கன[1]மகர
குண்டலம் கெண்டை இரணடொடு தொண்டையுங் கொண்
டொர்திங்கள்
மண்டலம் வண்டலம் பக்கொண்டல தாழ வருகின்றதே"

*'கொஙகு தங்கு' முதலாயினவுங கொளக 'அனுபபி ராசம்' என்னும வடமொழியை, 'வழியெதுகை' எனபது தமிழ வழக்கு.

இனி, வழி முரண் வருமாறு:

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"செய்யவாய்ப் பசும்பொ னேலைச் சிறடிப் பாவை யல்குல்
ஐயநுண் மருஙகுல நோவ வடிக்கொண்ட புவவுக் கொங்கை
வெய்யவாய்த் தண்ணென் நீலம் விரிந்தென விலங்கி நீண்ட
மையவா மழைக்கட் கூந்தன் மகளிரை வருக வென்றான்."

கட்டளைக் கலித்துறை

"ஒருமால் வரைநின் றிருகட ரோட்டிமுந் நீர்க்கிடந்த
பெருமா நிலனுஞ் சிறுவிலைத் தாவுண்டு பேதையர்கண்
பொருமா தவித்தொங்க லெங்கோனபொரவல் லவன்பொதியிற
கருமா விழிவெண்பற் செவவாய்ப் பசும்பொற கனங்குழைக்கே."

மோனையும எதுகையும திரிநது, பாவும இனமும வாராமை மேறகாட்டியவற றுளளும, பிறவற றுளளும் கண்டுகொளக.

சுருங்கிற்று மூன்றடி ஏனைத் தரவிரு மூன்றடியே
தரங்கக்கும் வண்ணகக் குந்தர வாவது தாழிசைப்பா
சுருங்கிற் றிரண்டடி [2]யோக்கம் இரட்டி சுரும்பிமிருந்
தரங்கக் குழலாய் சுருங்குந் தரவினில் தாழிசையே. (ருஎ)

(பாடம்) 1. வயிரகுண்டலம் கெண்டை.
2 யோங்க விரட்டி ஒட்டி வரும்.

* இச்செய்யுளை கூஅ ஆவது பக்கததில் காண்க.
ṇளாமணி, சீய - கOக.

இ-கை. தரவு தாழிசைகட்கு அடிவரையறையாமா றுணர்த்து தல் நுதலிற்று.

'சுருங்கிற்று மூன்றடி யேனைத் தரவு' என்பது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வண்ணக் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும் ஒழிந்தல்லாத கலிப்பாவிற்குத் தரவு மூன்றடியே சிறுமை, பெருமை பாடுவோனது பொருள் முடிவுக் குறிப்பே, வரையறையில்லை; எ - று.

'இருமூன்றடியே தரங்கக்கும் வண்ணகக்குந் தரவா வது' என்பது: அம்போ தரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற் கும், வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் பெருக்கமு சுருக்கமில்லை; ஆறடியே தரவாவது, எ - று.

'சுருங்கிற்று மூன்றடி யேனைத் தரவு' என்றாராயினும், 'வெள்ளைக்கிரண்டடி' என்னுங் காரிகையுள், கலிப்பாவிற்கு நான்கடிச் சிறுமை சொன்னமையால், தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமை வருவதெனக் கொள்க.

'தாழிசைப்பா சுருங்கிற் றிரண்டடி யோக்கம் இரட்டி' என்பது: பொதுவகையால் தாழிசை சொல்லிப் போந்தா ராயினும், தாழிசைகட்கு இரண்டடி சிறுமை, நான்கடி பெருமை, இடை மூன்றடியானும் வருவது, எ - று.

'சுருங்கிமிருந் தரங்கக் குழலாய்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'சுருங்கும் தரவின்ற ற்ழிசையே' என்பது. தரவடியிற் றாழிசையடி சுருங்கி வருவது, எ - று.

இவற்றிற் கிலக்கியம் மேற்காட்டியவற்றுள்ளும், பிற வற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

பொருளோ டடிமுதல் நிற்பது கூனது வேபொருந்தி
இருள்சேர் விலாவஞ்சி ஈற்றினும் நிற்கும் இனியொழிந்த
மருள்தீர் விகாரம் வகையுளி வாழ்த்து வசைவனப்புப்
பொருள்கோள் குறிப்பிசை யோப்புங்குறிக்கோள்
[பொலங்கொடியே. (௪௨),

இ - கை. மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்திய தோர் இலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று

'பொருளோ டடிமுதல் நிற்பது கூன்' என்பது அடி முதற்கட் பாவினது பொருளைத் தழுவித் தனியே நிற்பது 'கூன்' எனப்படும்.

'அதுவே பொருந்தி இருள சோவிலா வஞ்சி ஈற்றினு நிற்கும்' என்பது: அக் கூன் வஞ்சிப்பாவினது அடியின் இறுதிக்கண்ணும் நிற்கப்பெறும்; எ - று.

'ஈற்றினும்' என்ற உம்மையால் வஞ்சிப்பாவின் அடி நடுவினுங் கூன் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

'இருளசேர் விலாவஞ்சி' என்று சிறப்பித்தவதனால் வஞ்சியடியின் நடுவும், இறுதியும் அசை கூனாய் வருவது சிறப்புடைத்து, சீர் கூனாய் வரினும் உகர இறுதியாகிய நேரீற்று இயற்சீரா யல்லது வாரா எனக் கொள்க. அசைச் சீர் எல்லாப் பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூனாய் வாராது எனக் கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலி என்னும் இவற்றின் இடையும், இறுதியுங் கூன் வரப் பெறாது எனக் கொள்க

என்னை,

"அடிமுதற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய நிற்பது கூனென மொழிப"

"வஞ்சியி னிறுதியும் ஆகும் அதுவே"

"அசைகூ னாகும் என்மனார் புலவர்,"

என்றார் பல்காயனார்.

கூனைத் தனிச்சொல் என்று வழங்குவாருமுளர்.

என்னை,

*"அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொலஃ
திறுதியும் வஞ்சியுள் இயலுமென்ப"

என்றாராகலின்.

---

*யாப்பருங்கலம் - கசு.

கொச்சகக்கலியுள் ஓரடி முழுதுங் கூனாய் வரப்பெறும்; அவை சிறபபில எனக் கொளக

வருமாறு

நேரிசை வெண்பா

"'உதுக்காண, சுரந்தானு வண்கைச சுவணமாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழைப் பாடி—இரந்தார்மாட்
டினமை யகல்வது போல இருணீங்க
மினனும் அளிதோ மழை.''

இவ வெண்பாவினுள அடி முதறகண் 'உதுக்காண' எனக கூன வந்தவாறு கண்டுகொளக.

நேரிசை யாசிரியப்பா

''அவரே, கேடில் விழுப்பொருள தருமார் பாசிலை
வாடா வளளியங் காடிறந தோரே
யானே, தோடா ரெலவளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேககையுட் படர்கூர்ந் திசினே
அனனள அளியள் எனனுது மாமழை
இனனும பெயய முழஙகி
மினனுந் தோழியென இனனுயிர் குறித்தே.''

இவவாசிரியபபாவின அடிமுதறகண் 'அவரே' எனவும், 'யானே' எனவுங கூன வநதவாறு கண்டுகொளக.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

''உலகினுள்,
பெருந்தகையாா பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும
இருநதகைய விறுவரைமேல் எரிபோலச சுடர்விடுமே
சிறுதகையாா சிறுதகைமை சிறப்பெனினும பிறழ்வின்றி
உறுதகைமை யுலகினுக்கோர் ஒப்பாகித தோன்றுமே.''

இக் கலிபபாவினுள அடி முதறகண் 'உலகினுள்' எனக் கூன வநதவாறு கண்டுகொளக.

* குறுந்தொகை — உகக.

வஞ்சிப்பா

"உலகே, முற்கொடுத்தார் பிறகொள்ளவும்
பிறகொடுத்தார் முற்கொள்ளவும்
உறுதிவழி யொழுகுமென்ப
அதனால்.
நற்றிற நாடுதல் நன்மை
பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறந்தே."

இவ் வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் 'உலகே' எனச் சீர் கூனாய் வந்தவாறும்,

"மாவழுங்கலின் மயக்குற்றன—வழி."

இவ் வஞ்சியடியின் இறுதிக்கண் 'வழி' என அசை கூனாய் வந்தவாறும்,

"கலங்கழாலிற் றுறை—கலக்குற்றன."

இவ் வஞ்சியடியின் நடுவில் 'துறை' என அசை கூனாய் வந்தவாறுங் கண்டுகொள்க.

"தேரோடத் துகள் கெழுமின—தெருவு."

இவ் வஞ்சி யடியினது இறுதிக்கண், 'தெருவு' என உகர விறுதியாகிய இயற்சீர் கூனாயினவாறு கண்டுகொள்க.

*'காமர் கடும்புனல்' என்னுங் கொச்சகக் கலியுள் 'சிறுகுடியீரே' சிறுகுடியீரே' என ஓரடியாறு கூன் வந்த வாறு காண்க. பிறவுமன்ன.

இனி ஒழிந்த 'மருடீர் விகாரம வகையுளி வாழ்த்து வசை வனப்புப், பொருள்கோள் குறிப்பிசை யொப்புங் குறிக் கோள்.' என்பது :

மேல் †'எழுத்தசைசீர் பந்த மடிதொடை பாவினங் கூறுவன்' என்று அதிகாரம் பாரித்த காரிகையுள் ஓதப

* கலித்தொகை, ௩௯.

† இச் செய்யுளைத் தற்சிறப்புப் பாயிரம் க ஆவது செய்யுளில் காண்க.

படாத யாபபுறுபபாம் மயக்கந்தீர வகுக்கபபட்ட விகாரமும், வகையுளியும் வாழ்த்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளும், பொருள்கோளும், குறிப்பிசையும், செய்யுள் ஒப்புமையும் ஆமாறு உபதேச முறைமையான உணர்க, எ - று.

'பொலங்கொடியே' என்பது. மகடூஉ முனனிலை.

அவற்றுள், விகாரம் அறுவகைபபடும்: வலித்தலும, மெலித்தலும், விரித்தலும, தொகுத்தலும, நீட்டலும, குறுக்கலும் என.

என்னை,

*"அந்நாற சொல்லுந் தொடுகருங் காலை
வலிக்கும்வழி வலித்தலு மெலிக்குமவழி மெலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்குமவழித் தொகுத்தலும்
நீட்டும்வழி நீட்டலுங குறுக்குமவழிக் குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய என்மனார் புலவர்."

வருமாறு :

"குறுத்தாட் பூதஞ் சுமந்த
அறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத தொழினே."

இதனுள், 'குறுந்தாள்' என்றபாலதனைக் 'குறுத தாள்' என வலிக்குமவழி வலித்தவாறும்,

"தண்டை இனக்கிளி கடிவோள
பண்டையள் அல்லள மானோக் கினளே"

இதனுள், 'தட்டை' என்றபாலதனைத 'தண்டை' என மெலிக்குமவழி மெலித்தவாறும்;

இன்னிசை வெண்பா

'வெண்மணல் லெக்கர் விரிதிரை தந்தநீர
கண்ணுடி மண்டிலத் தாதாவி யொத்திழியுந்
தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே தறசேர்ந்தார்
வண்ணங் கண்டெப்பிடியா தாா"

* தொல். சொல் : ௪0௩.

இதனுள், 'தண்டுறைவர்' என்றபாலதனைத் 'தண்ணந் துறைவர்' என விரிக்கும்வழி விரித்தவாறும்,

நேரிசை வெண்பா

"பூத்தாட் புறவிற் புனைமதில் கைவிடார்
காத்தலிற் காவல ரேனையார்—பார்த்துழீஇ
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதில் தான்கோடல்
வேண்டுமாம் வேண்டார் மகன."

இதனுள், 'வேண்டாரை வணக்கி' என்றபாலதனை 'வேண்டார வணக்கி' எனத் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்த வாறும்,

நேரிசை வெண்பா

"பாசிழை யாகம் பசப்பித்தான்[1] பைந்தொடியை
மாசேனன் என்று மனங்கொளீஇ—மாசேனன்
சேயிதழ்க் கண்ணி தருதலாற் சேர்த்தியென்
நோய்தீர நெஞ்சின்மேல் வைத்து"

*இதனுள், 'பச்சிழை' என்றபாலதனைப் 'பாசிழை' என நீட்டும்வழி நீட்டியவாறும்,

† "யானை, யெருத்தத் திருந்த இலங்கிலைவேல் தென்னன்
திருத்தார்நன் றென்றேன் தியேன்."

இதனுள், 'தீயேன்' என்றபாலதனைத் 'தியேன்' எனக் குறுக்கும்வழி குறுக்கினவாறுங் கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

'மருள்தீர் விகாரம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் வரலாற்று முறைமையோடுங் கூடிப் பொருந்தி வாராதனன்றனவல்லது 'துவைக்குப்பாலில்லை' என்றபாலதனைத் 'தூவைக் குப்பாலில்லை' என்றாற்போலப் புணர்க்கப்படாது எனக.

இன்னும் 'மருள்தீர் விகாரம்' என்று சிறப்பித்தவதனால், தலைக்குறையும், இடைக்குறையும், கடைக்குறையும்

(பாடம்) 1. பைந்தொடி.

*இது நன்னூலார்க்கு உடன்பாடன்று.

† இவை எஉ ஆவது பக்கத்திலுள்ள 'பன்மாடக்கூடல்' என்னும் பஃறொடை வெண்பாவின் கடையடிகள்.

வருவனவு முள. அவையும வரலாறறு முறைமையோடுங் கூடி வழஙகபபடும எனக் கொளக.

வருமாறு.

"மரையிதழ் புரையும் அஞ்செஞ் சீறடி."

இதனுள, 'தாமரை' எனறபாலதனை 'மரை' எனத தலைகுறைதது வழஙகினவாறும,

*"வேதின வெரிநின் ஓதி முதுபோத்து."

இதனுள 'ஓநதி' எனறபாலதனை 'ஓதி' என இடை குறைதது வழங்கினவாறும்,

†"அகலிரு விசும்பி னூஅல் போல
வாலிதின மலர்ந்தன புன்கொடி முசுண்டை."

இதனுள, 'ஆரல்' எனறபாலதனை 'ஆல்' என இடை குறைதது வழஙகினவாறும,

"நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப."

இதனுள, 'நீலமுண் துகிலிகை கடுபப' எனற்பாலதனை 'நீலுண துகிலிகை கடுபப' எனக் கடைகுறைத்து வழங்கின வாறுங் கண்டுகொளக பிறவுமன்ன.

'அநநாறசொலலுந தொடுக்குஙகாலை' என்றவழி நான்கு சொல்லாவன, இயறசோல, திரிசோல், திசைச்சோல், வடசோல் என இவை.

எனனை,

‡"இயற்சொல திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்
றனைத்தே செய்யு ளீட்டச சொலலே."

என்றாராகலின.

---

* குறுநதொகை - கசo.

† மலைபடு கOO - க.

‡ தொலகாப்பியம, சொல - ௩கஎ.

அவற்றுள், இயற்சொல்லாவன சோறு, கூழ், பால், பாளிதம் என்பன.

என்னை,

"இயற்சொல் தாமே இயம்புங் காலைச்
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாமை இசைக்குஞ் சொல்லே"

என்றாராகலின.

அவை நடக்கும் எல்லை யாவையோவெனின், வையை யாற்றின் வடக்கும், மருதயாற்றின் தெற்கும், கருவூரின் கிழக்கும், மருவூரின் மேற்குமாகிய நான்கு எல்லைக்குட் பட்ட சோணாடு என்க.

என்னை,

"மன்ற வாணன் மலர்திரு வருளால்
தென்றமிழ் மகிமை சிவணிய செய்த
அடியவர் கூட்டமு மாதிச் சங்கமும்
படியில்மாப் பெருமை பரவுறு சோழனுஞ்
சைவமா தவருந் தழைத்தினி திருக்கு
மையறு சோழ வளநா டென்ப"

என்றாராகலின.

திரிசொல்லாவன - அடுக்கல், பிறங்கல், ஓங்கல், விலங்கல், விண்டு, குவடு என்பவை, மலை என்னும் ஒருபொருள் குறித்த வேறு சொல்.

உந்தி என்பது - ஆற்றிடைக் குறையும், கொப்பூழும் தேருருளும், யாழுக்கத்தோருறுப்பும் என்னும் வேறு பொருள் குறித்த ஒரு சொல்.

என்னை,

* "ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியும்
இருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி"

என்றாராகலின.

---

* தொல்காப்பியம், சொல், சே, - கூகக

திசைச்சொல்லாவன : மயிலை* 'மஞ்ஞை' என்றும், இளியைக் 'கிளி' என்றும், தாயைத் 'தள்ளை' என்றும், நாயை 'ஞமலி' என்றும் வழங்குவனவாம்.

என்னை,

† "செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி"

என்றாராகலின்.

செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரு கொடுந்தமிழ் நிலமாவன —

நேரிசை வெண்பா

"தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றி யருவா அதன்வடக்கு—நன்றாய
சீத மலாடு புனல்நாடு செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிருநாட் டெண்."

இதை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

வடசொல்லாவன.—குங்குமம், மூலம், சங்கு, சந்தனம் என்பனவாம்.

என்னை,

‡ "வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே."

§ "சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

'வகையுளி' என்பது முன்னும் பின்னும் அசை முதலாகிய உறுப்புக்கள் நிறப்புழி யறிந்து, குறைப்படாமல் வண்ணம் அறுத்தல் எனக் கொள்க.

---

* 'மஞ்ஞை' திசைச்சொல் என்பது சேனாவரையர்க்கு உடம்பாடன்று.

† தொல்காப்பியம், சொல், சே - ௪௦௦

‡ ,, ,, ,, ௪௦௧.

§ ,, ,, ,, ௪௦௨

எனவே,

நேரிசை வெண்பா

"அருளொக்கு நீரா ரசைசீ ரடிககண்
பொருள்நோக்கா தோசையே நோக்கி—மருள்நீக்கிக
கூமபவுங கூமபா தலரவுங் கொணடியற்றல்
வாய்நத வகையுளியின மாணபு"

என்றாராகலின்.

வருமாறு:

குறள் வெண்பா

"கடியாராபூங கோதை கடாயினுன் திண்டேர்
சிறியார்தஞ் சிறறில் சிதைத்து."

இதனைக் 'கடியாா' எனவும, 'பூஙகோதை' எனவும், 'கடாயினுன்' எனவும அலகிடின ஆசிரியததளையும, கலித்தளையும தட்டு வெளளைத தனமை குனறுமாதலால 'கடியார்பூ' எனறு புளிமாஙகாயாகவும, 'கோதை' என்று தேமாவாகவும, 'கடாயினுன' எனறு கருவிளமாகவும அலகிட்டுக் கொளக.

குறள் வெணபா

"மலர்மிசை யேகினன மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ வார"

இதனை, 'நிலமிசை' எனவும், 'நீடு' எனவும, 'வாழவார' எனவும அலகிடின ஆசிரியததளை தடடு, வெண்பாவின இறுதிக்கண அசைச்சீா ஆகறபாலது இயறசீராய், 'நிகரில் வெளளைக் கோரசைச்சீரு மொழிசேர் பிறப்பு மொண்காசு மிறற சீருடைச் சிந்தடியே முடிவாம' எனனும இலக்கணத தோடு மாறுபடுமாதலின 'நிலமிசை' எனக் கருவிளமாகவும், 'நீடுவாழ' எனக் கூவிளமாகவும், 'வார்' என நாள் என்னும் நேரசைச்சீராகவும அலகிட்டுக் கொளக.

* திருக்குறள் கடவுள வாழத்து - ௩.

நேரிசை வெண்பா

"பாடுநர்க்கும் ஆடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கொண்டவர்க்கும்
ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொத்ததலால்—நீடுநீர்
நல்வய லூரன் நறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லலின் ஊட லினிது"

இதனுள் டகர நகரங்கள் பிரிந்திசைத்தன வாயினும் இரண்டடியையுங் கூட்டி நிரையசையாக அலகிடச் சீரும், தளையுஞ் சிதையாவாம். அல்லாவிடின் நாலசைச்சீராய் வண்ணமழிந்து ஓசையுணர்ந்து கெடும். பிறவு மன்ன.

வாழ்த்து இருவகைப்படும், மெய்வாழ்த்தும், இருபுற வாழ்த்தும் என.

வருமாறு:

நேரிசை வெண்பா

* "கார்நறு நீலங் கடிக்கயத்து வைகலும்
நீர்நிலை நின்ற பயன்கொலோ—கூர்நுனைவேல்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுதியால்
கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்"

இது மெய்வாழ்த்து.

நேரிசை வெண்பா

"பண்டு மொருகால்தன் பைந்தொடியைக் கோட்பட்டு
வெங்கடத்து வில்லேற்றிக் கொண்டுழந்தான் - தென்களந்தைப்
பூமான திருமகளுக் கின்னும் புலம்புமால்
வாமானதேர் வையையார் கோ"

இஃது இருபுறவாழ்த்து.

வசையும் இருவகைப்படும் மெய்வசையும், இருபுற வசையும் என.

வருமாறு.—

நேரிசை வெண்பா

"தந்தை இலேச்சுமடன் [1]தாய்தொழிலி தான் பார்ப்பான்
எந்தைக் கிதெங்ஙனம் பட்டதுகொல்—முந்தை
அவியுணவி னோர்தெரியின் ஆவதாங் கொல்லோ
கவிகண்ண னார்தம் பிறப்பு."

(பாடம்) 1. தாய் தோழி

* முத்தொள்.

இது மெய்வகை.

நேரிசை வெண்பா

"படையொடு போகாது நின்றெறிந்தான் என்றுங்
கொடையொடு நல்லார்கண் தாழ்ந்தான்—படையொடு
பாடி வழங்குந் தெருவெல்லாந் தான்சென்று
கோடி வழங்கு மகன்."

இஃது இருபுறவசை.

இனி வனப்பு எட்டுவகைப்படும், அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என.

என்னை,

"அம்மை அழகு தொன்மை தோல்விருந்
தியைபு புலனிழை பெனவனப் பெட்டே"

என்றாராகலின்.

அவற்றுள் 'அம்மை' யாவது சிலவாய், மெல்லியவாய சொற்களால், ஒளியவாய பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லியது.

என்னை,

* "சின்மென் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பின்
அம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே"

என்றாராகலின்.

வருமாறு

குறள் வெண்பா

† "அறிவினுள் ஆகுவ துண்டோ பிறிதினநோய்
தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை."

அழகு என்பது செய்யுட்சொல்லாகிய திரிசொற்களான் ஓசை இனியதாகப் புணர்க்கப்பட்டது.

என்னை,

---

* தொல்; பொருள், செய்யுளியல் - ௨௩௬.
† திருக்குறள், அறன் வலி - ௭.

"செய்யுண மொழியால் சீரபுணைந் தியாப்பின்
அவவகை தானே அழகெனப் படுமே"
அனறுராகலின.

வருமாறு :

நேரிசை யாசிரியப்பா

'துணியிரும் பௌவங் குறைய வாங்கி
அணிகிளர் ரடுக்கல் முற்றிய வெழிலி
காலொடு மயஙகிய கனையிருள் நடுநாள்
யாங்குவந் தனையோ வோங்கல் வெற்ப
நெடுவரை மருஙகிற் [1]பாம்பென இழிதரும்
கடுவரற் கலுழி நீந்தி
வல்லியம் வழங்குங் கல்லதா நெறியே."

'தொன்மை' எனபது பழையதாகி நிகழ்ந்த பெறறி யுரைக்கபபடுவது.

எனனை,

† "தொன்மை தானே
உரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே"
எனறுராகலின.

வருமாறு .

'செறிதொடி யுவகைகேளாய செஞசுடர்த் தெறு கதிர்ச்செலவன செயவதொர்' என்பதூஉம், மாபாரதம் காந்தம் போல்வனவுங கொளக.

'தோல்' எனபது - இழும எனனும் மெல்லியவாகிய சொறகளாய விழுமியவாயக் கிடபபனவும், எல்லாச் சொற்க ளானும பலவடியாயக கிடபபனவும் என இருதிறத்தனவாம்.

என்னை,

‡ "இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியான் அடிநிமிர்ந் தொழுகினுந்
தோலென மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்."
என்றுராகலின்.

(பாடம) 1. பரப்பலெங, பரம்புபட.
* தொல்காப்பியம் - பொருள், செய்யுளியல் உகஅ.
† ,, ,, ,, உகூ.
‡ ,, ,, ,, உகஅ.

வருமாறு:

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

"பாயிரும் பரப்பகம புதையப் பாம்பின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்
துனிதரு வெள்ளந் துயிலபுடை பெயர்கும்
ஒளியோன காஞ்சி யெளிதினிற் கூறின்
இமமை யிலலை மறுமை யிலலை
நனமை யிலலைத் தீமை யிலலை
செய்வோ ரில்லைச் செய்பொரு ளிலலை
அறிவோ ரியாரஃ திறுவுழி யிறுகென."

இது மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி. இஃது இழுமென மொழியால் விழுமியது நுவனறது.

* "திருமழை தலைஇய—சென்றவாறே."

இது பரநத மொழியால அடிநிமிர்ந் தொழுகியது.

'விருந்து' எனபது புதியவறறின மேறறு. அஃது இபபொழுதுளளாரைப பாடுவது

எனனை,

†"விருந்தே தானும்
புதுவது கிளந்த யாப்பின மேற்றே"

என்றாராகலின.

அது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க

'இயைபு' என்பது ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, எனனும பதினொரு புளளியும ஈறாக வநத பாட்டு.

எனனை,

‡"ஞகாரை முதலா ளகாரை யீற்றுப்
புள்ளி யிறுதி இயைபெனப் படுமே"

என்றாராகலின. அவையும வநதவழிக் கண்டுகொளக.

புலன், எனபது இயறசொல்லாற பொருளதோனறச் சொல்லபபடுவது.

---

* இச்செய்யுளை ௩௨ ஆவது பக்கத்திற் காண்க.
† தொல்காப்பியம், பொருள், செய்யுளியல் - ௨௩௭
‡ ,, ,, ,, ௨௩௮.

என்னை,

*"தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதிற் [1]கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றின்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே"

என்றாராகலின்.

வருமாறு

நேரிசை யாசிரியப்பா

"பார்க்கடல் முகந்த பருவக் கொண்மூ
வார்செறி மரசின முழங்கி யொன்னார்
மலைமுற் றினரே வயங்குதுளி சிதறிச்
சென்றவ டிருமுகங் காணக் கடுந்தேர்
இன்றுசெலக் கடவுமதி பாக வுதுக்காண்
மாவொடு புணர்ந்த மாஅல் போலப்
பெருமபிடி யுழைய தாகப்
பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிறே."

'இழைபு' என்பது வல்லொற்று யாதுந் தீண்டாது செய்யுளிய லுடையாரால் எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப்பட்ட குறளடி முதலாகப் பதினேழ் நிலத்தும் ஐந்தடியும் முறைப்பட்டமை யுடைத்தாய ஓங்கிய சொற்களால் வருவது.

என்னை,

†"ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா ஐந்தடி [2]ஒப்பவும்
ஓங்கிய மொழியா னாங்கன மொழியின்
இழைபின் இலக்கண மியைந்த தாகும்"

செய்யுளிய லுடையார் நாற்சீரடி தன்னையே நானெழுத்து முதலா ஆறெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த ‡மூன்றடியுங் குறளடி என்றும்,

(பாடம்.) 1. சேரி. கிளந்தோதல் 2 ஒப்பித்து.

* தொல்காப்பியம், பொருள், செய்யுளியல் - உகக.

† தொல், பொருள், செய்யுளியல் - உ௪0

‡ ஈண்டு 'மூன்றடி' என்றது - நானெழுத்தடியையும், ஐந்தெழுத்தடியையும், ஆறெழுத்தடியையும் எனக் கொள்க. இவ்வாறே மற்றவைகளையுங்கொண்டு பதினேழ் நிலமாமா றுணர்க.

ஏழெழுத்து முதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியுஞ் சிந்தடி என்றும்,

பத்தெழுத்து முதலாப் பதினான்கெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும் அளவடி என்றும்,

பதினைந்தெழுத்து முதலாப் பதினேழெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியும் நெடிலடி என்றும்,

பதினெட்டெழுத்து முதலா இருபதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியும் கழிநெடிலடி என்றும்,

இருபதெழுத்தின் மிக்க நாற்சீரடிப்பா இல்லை என்றும் வேண்டுவர்.

அவ்வெழுத் தெண்ணுங்கால் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஆய்தமும் ஒற்றும் ஒழித்து நின்ற உயிரும் உயிர்மெய்யுங் கூட்டி எண்ணப்படும்.

என்னை;

நேரிசை வெண்பா

"குற்றிகரங் குற்றுகர மென்றிரண்டு மாய்தமும்
ஒற்று மெனவொரு நான்கொழித்துக் — கற்றோர்
உயிரு முயிர்மெய்யு மோதினார் கொள்ளச்
செயிர்தீர்ந்த செய்யு ளடிக்கு."

*"நாற்சீர்கொண்ட தடியெனப் படுமே."

†"நாலெழுத்து முதலா வாறெழுத் தெல்லை
யேறிய நிலத்த குறளடி யென்ப."

"ஏழெழுத் தென்ப சிந்தடிக் களவே
யீரெழுத் தேற்றம் அவ்வழி யான."

"பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே
ஒத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே."

"மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே
யீரெழுத்து மிகுதலும் இயல்பென மொழிப."

---

* தொல். பொருள். செய்யுளியல் - ௩௧.

† ,, ,, ,, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮.

*"மூவா றெழுத்தே கழிநெடிற் களவே
யீரெழுத்து மிகுதலு மிவட்பெறு மென்ப"

நேரிசை வெண்பா

"ஈரிரண்டும் ஒரேழும் ஈரைந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டும் —ஓரா
விளையும் பதின்மூன்றும் ...
தளவு கழிநெடிலோ டைந்து"

என்றாராகலின்.

வருமாறு :

நேரிசை யாசிரியப்பா

†"போந்து போந்து சார்ந்து சார்ந்து
தோ ... ந்து ... ந்து ... நொந்து
வண்டு ... விளைந்து ...
நீர்வாய ... நீண்ட நீலம்
ஊர்வாய் பூதை வீச வூர்வாய்
மதியோ வல்லோ ... மாமை
நறுமண ... கமழும் ... ஊர
அமையோ ... ரெனவே ...
...
...
நறு ... பலவ ... தந்த தலகுல்
அணி ... யுடைய ... மலமினை
மணி ... வள ... நுதல்
ஒளி ... வயங்கிழை யருவுடை மகளிரொடு
...
இருந்த ... கருமபு ... நறுந்தொடை
... களவு ... களவு களவு
பெருமணல் ...
ஒரு ... மறைபயி ... ழுகுவ தன்றே"

இனி ... உபமைத் தொகை :
பொருளும், ...

நேரிசை வெண்பா

‡"அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்"

---

* தொல் பொருள் செய்யுளியல் ...

† இச்செய்யுளின் பாடம் பலவாறு வேறுபட்டுளது.

‡ திருக்குறள், புலான் மறுத்தல் - ௪.

இதனுள் அருளும், அருளல்லதும் எனற்பாலது 'அருளல்லது' என உம்மைதொக்கதாகக் கொள்க.

அவற்றுள், பொருளாவன *குறிஞ்சி, கைக்கிளை முதலிய அகமும், அகப்புறமும்.

† வெட்சி பாடாண்பாட்டு முதலிய புறமும் புறப்புறமு மாம். அவற்றை அவ்விலக்கணங் கூறிய நூல்களிற் கண்டு கொள்க.

இனிப் பொருள்கோள் ஒன்பது வகைப்படும் :—

நிரனிறைமொழிமாற்றும் சுண்ணமொழிமாற்றும், அடிமறிமொழிமாற்றும், அடிமொழிமாற்றும், பூட்டுவிற் பொருள்கோளும், புனல்யாற்றுப் பொருள்கோளும், அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோளும் என.

இவற்றுள் நிரனிறை இரண்டு வகைப்படும்; பெயர் நிரனிறையும் வினைநிரனிறையும் என. அவற்றுள் பெயர் நிரனிறை வருமாறு

இன்னிசை வெண்பா

"கொடிகுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி
மதிபவள முத்த முகமவாய் முறுவல்
பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்குச் சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகள்."

இனி 'வினை நிரனிறை' வருமாறு :

---

* குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்தும் அகம் எனவும்.

கைக்கிளை, பெருந்திணை என்னும் இரண்டும் அகப்புறம் எனவும்,

† வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை என்னும் ஏழும் புறம் எனவும்,

வாகை, பாடாண், பொதுவியல் என்னும் மூன்றும் புறப்புறம் எனவும் அறிக.

நேரிசை வெண்பா

"காதுசேர் தாழ்குழையாய் கள்ளித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தாமமாப் போர்ச்செழிய — நீதியால்
மண்ணமிர்த்த மங்கையர்தோள் மாறழுறை யேற்றூர்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள்"

எனவும்,

இன்னிசை வெண்பா

"அடல்வே லமர்நோக்கி நின்முகங் கண்டே
உடலு முடைந்தோடும் ஊழ்மலரும் பார்க்கும்
கடலுள் [illegible] பிலும் பாம்புந
[illegible] தாம்"

எ[illegible]

இ[illegible] ஒற்றை, [illegible] இரட்டை, மயக்க [illegible] [illegible] சீரனிறை' [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] வேலைக்கு
[illegible] மூன்றை
[illegible]
[illegible] வேலக்
[illegible]
கதிர [illegible] கணைய [illegible] பிணையும்
[illegible] நெரிந்துக் குடி
உந்நிலைப்பதான [illegible] யுடைய கோவே"

எனவும்,

நேரிசை வெண்பா

"காதய [illegible] புருவஞ்
சீந்[illegible] திரண்டவாய — ஓதக
[illegible] பட்டத்
[illegible] குழலாக [illegible]"

எனவுங் கண்டுகொள்க.

இனிச் 'சுண்ணமொழிமாற்று' வருமாறு:

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

"சுரையாழ அம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை."

இதனுள், 'சுரை' என்பதனை 'மிதப்ப' என்பதனொடு பொருள் கொள்ளவும், 'அம்மி' என்பதனை 'ஆழ' என்பதனொடு பொருள் கொள்ளவும், 'யானை' என்பதனை 'நிலை' என்பதனொடு பொருள் கொள்ளவும், 'முயல்' என்பதனை 'நீத்து' என்பதனொடு பொருள் கொள்ளவும் வந்தமையால், சுண்ண மொழிமாற்று.

இனி 'அடிமறி மொழிமாற்று' வருமாறு:

*"சூரல் பம்பிய—நீவர லாறே"

என்னும் ஆசிரியம், வேண்டும் அடியை முதலாகச் சொன்னாலும் ஓசையும் பொருளும் பிழையாது வந்தமையால் அடிமறி மொழிமாற்று.

இனி 'அடிமொழிமாற்று' வருமாறு:

குறள் வெண்பா

"ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள
வாலின நெடிய குரங்கு"

என்பதனுள், 'ஆலத்து மேல குரங்கு, குளத்துள குவளை' என இரண்டடியினும் மொழிமாற்றிப் பொருள் கொண்டமையால், அடி மொழிமாற்று.

இனிப் 'பூட்டுவிற் பொருள்கோள்' வருமாறு:

நேரிசை வெண்பா

"திறந்திடுமின் தீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறந்து படிற்பெரிதாம் ஏதம்—உறந்தையர்கோன்
தண்ணார மார்பின் தமிழர் பெருமானைக்
கண்ணாரக் காணக் கதவு."

* இச்செய்யுளை கூ0 ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

இதனுள், 'திறந்திடுமின்' என்பதனோடு 'கதவு' என்பது நோக்குமாறு பொருள் கொண்டமையால் பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

இனி 'புனல்யாற்றுப் பொருள்கோள்' வருமாறு:

*இன்னிசை வெண்பா

"அலைப்பான் பிறிதுயிரை ஆக்கலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டூன் மிசைதலுங் குற்றஞ்
சொற்பால அல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றங்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்."

இஃது அடிதோறும் பொருளற்று வந்தமையால் புனல்யாற்றுப் பொருள்கோள்.

இனி 'அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோள்' வருமாறு:

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

"தாழ்ந்த உணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டூன்றித்
தளர்வார் தாமும்
சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற்
சுழல்வார் தாமும்
மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே
முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி
முயலா தாரே."

இதனுள், 'வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறி முன்னி முயலாதார்' என்னும் இறுதிச்சொல் இடையும், முதலுஞ் சென்று பொருள் கொண்டமையால், அளைமறி பாப்புப் பொருள்கோள்.

இனித் 'தாப்பிசைப் பொருள்கோள் வருமாறு;

குறள் வெண்பா

†"உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு."

---

* நான்மணிக். உஅ † திருக்குறள். புலான்மறுத்தல் - ரு.

இதனுள், 'ஊனை உண்ணுமை உள்ள துயிர்நிலை' எனவும், 'ஊனையுண்ண அண்ணாந்தல் செய்யா தளறு' எனவும் நடுநின்ற 'ஊன' என்னுஞ் சொல் முதலும், இறுதியுஞ் சென்று பொருள் கொண்டமையால், தாப்பிசைப் பொருள் கோள்.

இனிக் 'கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்' வருமாறு;

இன்னிசை வெண்பா

"தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல்
வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி
அஞ்சனத் தன்னபசலை தணிவாமே
வங்கத்துச் சென்றார் வரின்."

இதனுள், 'அஞ்சனத் தன்ன பைங்கூந்தல்' எனவும், தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட மென்றோள் வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன பசலை எனவும் மாற்றிக் கொண்டு கூட்டிய பொருள் கொண்டமையால் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள்.

நேரிசை வெண்பா

"ஆரிய மன்னா பறையின் எழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேல் தண்ணுமை—காரி
விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ நாறுமென் தோளாள்
நிறனுள்ளு ருள்ள தலர்."

இதனுள், 'தண்ணுமை பறம்பின்மேல்' எனவும், 'வீநாறும் வேங்கைவீ' எனவும் 'அலர் ஆரிய மன்னர் பறையின் எழுந்தியம்பும்' எனவுஞ் சொற்களைக் கூட்டிப் பொருள் கொண்டமையால் இதுவுங் கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள். பிறவு மன்ன.

இனிக் 'குறிப்பிசை' என்பது எழுத்தல் ஓசையான் வந்து முறுதும், விளியும், இசைநயும், அநுகரண முதலாக உடையன செய்யு ளகத்து வந்தால் அவை செய்யுள் நடையழியாமல் (அசையும், சீரும், அடியும், தொடையும் பிழையாமல்) அலகிட்டு வழங்கப்படும் எ - று.

வருமாறு:

நேரிசை வெண்பா

"மனறலங் கொன்றை மலர்மிலைந் தஃகுவஃ
கெனறு திரியும இடைமகனே—சென்று
மறியாட்டை உன்னுமை வஙகையால் வல்லே
அறியாயோ அன்னைக்கு மாறு"

ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனார் பாடிய* ஊசிமுறி' யுட் கண்டுகொள்க.

எனவே,

'எழுத்த லிசையை அசைகொடு சீர்தளை
நிரைப்பவும் படுமென நேர்ந்திசி னோரே"

என்றாராகலின் [illegible]

இனி, 'ஒட்பு' [illegible] மறுசீரும, தளையும், அடியும, [illegible] [illegible] மிகுதி [illegible] [illegible]டுக்கு வழங்கப்படும், [illegible]

வருமாறு:

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]"

[illegible] வந்தவாறும [illegible] [illegible] [illegible]. இதனை [illegible] இழுக்காகாது.

"சுறறுநீர் சூழகிடங்கிற்
[illegible]ருமரைப் பூப்பட்டபை[illegible] தெணணீர
நல்வய லூரன் [illegible]
யலலிருட் கூந்தற கலரா [illegible]"

*இஃது இலக்கண விளக்கத்து '[illegible]முறி' என எழுதப் பட்டிருக்கின்றது

மேல் வஞ்சிப்பாவிற்கு மூவடிச் சிறுமை என றெடுத்தோதினார். இஃது இரண்டடிச் சிறுமையான் வந்ததாயினும் ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி வஞ்சிப்பாவின் பாற்படுத்தி வழங்கப்படும் எனக் கொள்க. இவையும் புராண கவிஞராற் [illegible] இவ் விசேடங் கண்டார் ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி ஒன்றன்பாற் படுத்து வழங்கப்பட்ட [illegible]

'[illegible] துறையும், [illegible] கொள்க.

ஆறுள வண்ணம் நூற் றிருபதனாவன. அவை சொல்லுமாறு:—

தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம் என்னும் இவ் வைந்தினையும் முதல் வைத்து,

அகவல் வண்ணம், ஒழுகிசை வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம் என்னும் இந்நான்கினையும் இடை வைத்து, குறில் வண்ணம், நெடில் வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம், இடையிசை வண்ணம் என்னும் இவ்வைந்தினையும் கடை வைத்துக் கூட்டி உறழ நூறு வண்ணமும் பிறக்கும்.

என்னை,

கட்டளைக்கலித்துறை

*"தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதல் மயங்கிசை வைத்துப்பின்னும்
பாங்கே அகவ லொழுகல் வலிமெலிப் பாற்படுத்திட்
டாங்கே குறினெடில் வல்லின மெல்லின மோடிடையைத்
தாங்கா துறழ்தரத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப்படுமே"

---

*இச்செய்யுள், நூலாசிரியர் இயற்றியதே என்பது, நூற் பொருள்களைத் தொகுத்துக் கூறிய செய்யுளில் 'ஒழுகிய வண்ணங்களைநூறு' என்பதனாலும், ஒழிபியற் காரிகை 'தனியினைப் புணர்த்திய செய்யுளில் "சீரிய தூங்கேந் தடுக்கு" என்றதனாலும் தெரிகின்றது

அவற்றின் விரியாவன —

I. தூங்கிசை வண்ணம்

குறிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற் றூங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலி வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும் தூங்கிசை வண்ணம் ௨௰.

II. ஏந்திசை வண்ணம்

குறிலகவ லேந்திசை வண்ணம், நெடிலகவ லேந்திசை வண்ணம், வலியகவ லேந்திசை வண்ணம், மெலியகவ லேந்திசை வண்ணம், இடையகவ லேந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுக லேந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுக லேந்திசை வண்ணம், வலியொழுக லேந்திசை வண்ணம், மெலியொழுக லேந்திசை வண்ணம், இடையொழுக லேந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலி வல்லிசை யேந்திசை

வண்ணம், மெலி வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடை வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்—ஏந்திசை வண்ணம் ௨௦.

iii. அடுக்கிசை வண்ணம்

குறிலகவல் அடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவல் அடுக்கிசை வண்ணம், வலியகவல் அடுக்கிசை வண்ணம், மெலியகவல் அடுக்கிசை வண்ணம், இடையகவல் அடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுகல் அடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகல் அடுக்கிசை வண்ணம், வலியொழுகல் அடுக்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகல் அடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுகல் அடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், வலி வல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்—அடுக்கிசை வண்ணம் ௨௰.

iv. பிரிந்திசை வண்ணம்

குறிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியகவற் பிரிந்திசை வண்ணம் இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம்

மெலியொழுகற பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுகற பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில வல்லிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைப பிரிந்திசை வண்ணம, வலி வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம மெலி வல்லிசைப பிரிந்திசை வண்ணம, இடை வல்லிசைப பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில மெல்லிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், வலி மெல்லிசைப பிரிந்திசை வண்ணம, மெலி மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம, இடை மெல்லிசைப பிரிந்திசை வண்ணம எனவும—பிரிந்திசை வண்ணம் ௨௦

V. மயங்கிசை வண்ணம்

குறிலகவல மயங்கிசை வண்ணம, நெடிலகவல் மயங்கிசை வண்ணம, வலியகவல மயங்கிசை வண்ணம், மெலியகவல் மயங்கிசை வண்ணம, இடையகவல் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும,

குறிலொழுகல் மயங்கிசை வண்ணம, நெடிலொழுகல் மயங்கிசை வண்ணம, வலியொழுகல மயங்கிசை வண்ணம, மெலியொழுகல மயங்கிசை வண்ணம் இடையொழுகல் மயங்கிசை வண்ணம எனவும,

குறில வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம, நெடில வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம, மெலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம, இடை வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம எனவும,

குறில மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம, மெலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும—மயங்கிசை வண்ணம் ௨௦

ஆக வண்ணம ௱ (100).

இவவாறு விரித்துரைத்தார் அவிநயனார்.

இனித் தொல்காப்பியர் முதலிய ஒருசார் ஆசிரியர் வண்ணம் இருபது என்பர்.

என்னை,

*"வண்ணந் தாமே நாலைந் தென்ப"

†"அவைதாம்,
பாஅ வண்ணந் தாஅ வண்ணம்
வல்லிசை வண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம்
இயைபு வண்ணம் அளபெடை வண்ணம்
நெடுஞ்சீர் வண்ணங் குறுஞ்சீர் வண்ணம்
சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்
அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
ஒழுகு வண்ணம் ஒரூஉ வண்ணம்
எண்ணு வண்ணம் அகைப்பு வண்ணந்
தூங்கல் வண்ணம் ஏந்தல் வண்ணம்
உருட்டு வண்ணம் முடுகு வண்ணமென
ஆங்கவை யென்ப அறிந்திசி னோரே"

"அவற்றுள்,
பாஅ வண்ணஞ் சொற்சீர்த் தாகி
நூற்பாற் பயிலுந் தாகுமென்ப"

‡"தாஅ வண்ணம்
இடையிட்டு வந்த எதுகைத் தாகும்"

"வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுமே"

"மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே"

"இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே"

"அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்"

"நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்"

"குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும்"

"சித்திர வண்ணங் குறியவு நெடியவும்
ஒத்துநேர் தொடுக்கிய வியற்கைத் தென்ப"

---

*, † இவை தொல். பொருள், செய்யுளியல் - ௨௧௨, ௨௧௩.

‡ இந்நூற்பாக்களில் சிற்சில பாடவேற்றுமைகள் உள்ளன. இவை முறையே தொல். பொருள், செய்யுளியல் ௨௧௪ முதல் ௨௩௧ வரையிலுள்ள சூத்திரங்கள்.

"நலிபு வண்ணம் ஆய்தம் பயிலும்"

"அகப்பாட்டு வண்ணம்
முடியா ததுபோன்று முடிந்ததன் மேற்றே"

"புறப்பாட்டு வண்ணம்
முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்"

"ஒழுகு வண்ணம் ஓசையி னொழுகும்"

"ஒரூஉ வண்ணம் ஒரீஇத் தொடுக்கும்"*

"எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும்"

"அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழுகும்"

"தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்"

"ஏந்தல் வண்ணம்
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்"

† "உருட்டு வண்ணம் அராகந் தொடுக்கும்"

‡ "முடுகு வண்ணம் முடிவிறந் தொழுகும்"

இவை [illegible] யாப்பருங்கல விருத்தியுரை[illegible]

இனிப் [illegible] பெரியதனைச் சுருக்[illegible] சொல்லு தலும் [illegible]

§ "உரைப்படு பொருட்கும் [illegible] கூறுதந் தவையெல்லாம்
புகழ்ச்சியின் மிக்க புணர்ந்துரை யாகும்"

என்றாராகலின்.

---

* 'ஒரூஉத் தொடை [illegible]' என்றும் பாடம் (இஃது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம்).

†, ‡ தொல். பொருள், செய்யுளியல் - ௨௨௨, ௨௨௩.

§ இச்சூத்திரம் இலக்கண விளக்கத்துள்,

"உரைப்படு பொருட்கும் [illegible] கூறுதந் தவையெல்லாம்
புகழ்ச்சியின் மிக்க புணர்ந்துரை யவைதாம்
பெரியதைச் சுருக்கலுஞ் சிறியதைப் பெருக்கலு
மெனவிரண் டாகு மென்மனார் புலவர்"

என்றிருக்கிறது.

வருமாறு:

நேரிசை வெண்பா

"அடையார் பூங்கோதைக் கலகுலுந் தோனறும்
புடையாரா வனமுலையுந் தோன்றும்—இடையாதுங
கணடுகொள்ளா தாயினும காரிகை நீரமையாட
குண்டாக வேணடு நுசுப்பு"

இது பெரியதனைச் சுருக்கிற்று.

"அவாப்போ லகன்றத னல்குலமேற சானரேர்
உசாப்போல வுணடே மருஙகுல்—உசாவினைப்
பேதைக் குரைபபான பிழைபபிற பெருகினவே
கோதைககொம் பனனாள் குயம."

இது சிறிய தனைப பெருக்கிற்று.

"பொன்மலி கசசி பூமலி கூடல
மாரி யிகை மணிமாடம"

என னும் தொடக்கத்தனவு. ...

இனி அடியினறி நடபபன—பாட்டுரையும், நூலும மந்திரமும், *பிசியும, முதுசொல்லும, ...ம வாழ்த்தும் என னு மிவை ஓரடியானும, பலவடியானும வரபபெறும.

என்னை,

"செயிரதீர் செய்யு டெரியுங் காலை
அடியி னீட்டத் தழகுபெற றியலும்"

"ஓரடி யானு மொரோவிடத் தியலும"

"அவைதாம்,
பாட்டுரை நூலே மநதிரம பிசியே
முதுசொல லஙகதம வாழ்தெடொடு பிறவும
ஆகுந வென்ப வறிநதிசி னோரே"

என்றாராகலின.

இனி, நாலாவது மூவகைத்தாய், மூவரினடைபெறறு நால்வகைப பயத்ததாய், எழுவகை ஆசிரிய மதவிக...

* 'சந்தோபிசிதமும்' என்றும் பாடம்.

பத்ததாய்ப், பத்துவகைக் குற்றந் தீர்ந்து, பத்துவகைக் குணத்ததாய்ப், பதின்மூன்று வகையான உரை பெற்று, முப்பத்திரண்டு தந்திர உத்தியோடும் புணர்ந்தது எனக் கொள்க.

அவற்றுள் மூவகையாவன—தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தி என இவை.

முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல் எனினும் அமையும். மூவரினடைபெறுதல் என்பது—அவை மூன்றும் நடாத்தும் ஆசிரியர் மூவர் எனக் கொள்க

நால்வகைப் பயன் ஆவன:—அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என இவை

ஏழுவகை ஆசிரிய மதவிகற்ப மாவன :—உடன்படல், மறுத்தல், பிறர்தம் மதமேற்கொண்டு களைதல், தா அனுட்டித்த தனது நிறுத்தல், இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிதல, பிறர்நூற் குற்றங்காட்டல், பிறிதொடுபடாஅ தனமதங் கொளல் எனனும் இவை.

பத்துவகைக் குற்றமாவன :—குன்றக்கூறல், மிகை படக்கூறல, கூறியது கூறல், மாறுகொளக் கூறல், வழூஉச் சொற்புணர்த்தல, மயங்கவைத்தல, வெற்றெனத் தொடுத்தல், மற்றொன்று விரித்தல், சென்றுதேய்ந்திறுதல், நின்று பயனின்மை என இவை.

பத்துவகைக் குணமாவன :—சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல், நவின்றோர்க்கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின வைப்பு, உலகமலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்குதாரணத்ததாகுதல் என இவை.

பதின்மூன்று வகை உரையாவன :—சூத்திரந்தோற்றல், சொல் வகுத்தல், சொற்பொருளுரைத்தல், வினாதல், விடுத்தல், விசேடங் காட்டல், உதாரணங் காட்டல், ஆசிரியவசனங் காட்டல், அதிகார வரவு காட்டல், தொகுத்து முடித்தல், விரித்துக்காட்டல், துணிவு கூறல், பயனொடு புணர்த்தல் என இவை.

மூப்பத்திரண்டு தந்திர உத்தியாவன:—நுதலிப்புகுதல் ஓத்துமுறை வைப்பு, தொகுத்துச் சுட்டல், வகுத்துக் காட்டல், முடித்துக் காட்டல், முடிவிடங் கூறல், தானெடுத்து மொழிதல், பிறன்கோட் கூறல், சொற்பொருள் விரித்தல், தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல், இரட்டுற மொழிதல், ஏதுவின் முடித்தல் ஒப்பின் முடித்தல், மாட்டெறிந் தொழுகல், இறந்தது விலக்கல், எதிரது போற்றல், முன் மொழிந்து கோடல், பின்னது நிறுத்தல், விகற்பத்தின் முடித்தல், முடிந்தது முடித்தல். உரைத்து மென்றல், உரைத்தா மென்றல், ஒருதலை துணிதல், எடுத்துக்காட்டல், எடுத்தமொழியி னெய்த வைத்தல், இன்ன தல்லது இதுவென மொழிதல், எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல், பிறநூன் முடிந்தது தானுடன் படுதல், தன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல், சொல்லின் முடிவி னப்பொருள் முடித்தல், ஒன்றின முடித்தல், தன்னின முடித்தல், உய்த்துணர வைப்பு என இவை.

இவ்வாறு சொன்னார், பாடலனார் என்னும் ஆசிரியர் எனக் கொள்க. ஒருசார் ஆசிரியர் தந்திர உத்தி முப்பத்திரண்டினும் பல வென்பாரும் உளர்.

எழுத்துப் பதின்மூன் றிரண்டசை சீர்முப்ப தேழ்தளை யைந்
திழுக்கி லடிதொடை நாற்பதின் மூன்றைந்து பாவினமூன்
றொழுக்கிய வண்ணங்கள் நூறென்ப தொண்பொருள்
[கோளிருமூ
வழக்கில் விகாரம் வனப்பெட் டியாப்புள் வகுத்தனவே.
(௫௪)

இ - கை இந்நூல் வகுத்த பொருளெல்லாம் தொகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

எழுத்துப் பதின்மூன்றாவன.—குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து, உயிரெழுத்து, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஐகாரக்குறுக்கம், ஆய்தம், மெய்யெழுத்து, வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிர்மெய், அளபெடை, என இவை

இரண்டசையாவன:—நேரசை, நிரையசை என விவை.

சீர் முப்பதாவன :—ஈரசைச்சீர் நான்கும், மூவசைச்சீர் எட்டும், நாலசைச்சீர் பதினாறும், ஓரசைச்சீர் இரண்டும் என இவை

ஏழ் தளையாவன :—நேரொன்று ஆசிரியத்தளை, நிரையொன்று ஆசிரியத்தளை, இயற்சீர் வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, ஒன்றாத வஞ்சித்தளை, கலித்தளை என இவை.

ஐந்தடியாவன :—குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என இவை.

தொடை நாற்பத்து மூன்றாவன :—அடிமோனை, அடியெதுகை, அடிமுரண், அடியியைபு, அடியளபெடை, அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை எனக் கிடந்த தொடையும், இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடை விகற்பமும் என இவை.

ஐந்து பாவாவன :—வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா வஞ்சிப்பா, மருட்பா என இவை.

இனம் மூன்றாவன :—தாழிசை, துறை, விருத்தம் என இவை.

ஒழுக்கிய வண்ணம் நூறாவன :—குறில் அகவற் றூங்கிசை வண்ணம் முதலாக மேற்காட்டிப்போந்தன.

ஒன்பதோண் பொருள்கோளாவன :—நிரனிறை, சுண்ணமொழிமாற்று முதலியன.

இருமூ வழக்கில் விகாரமாவன :—வலிக்கும் வழி வலித்தல் முதலியன.

வனப்பெட்டாவன :—அம்மை முதலியன.

'யாப்புள வகுத்தனவே' என்பது. யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் யாப்பிற் சொல்லப்பட்டன; ஏ - று ஏகாரம் ஈற்றசை.

'ஐந் திழுக்கி லடி' என்று சிறப்பித்த அதனால், திணை வழுவும், பால் வழுவும், மரபுவழுவும், வினா வழுவும், விடை

வழுவும், காலவழுவும், இடவழுவும என்று சொல்லப்பட்ட ஏழு வழுவும படாமற புணாக்கபபடும் எனக்கொளக.

'வழுக்கில் விகாரம்' என்று சிறப்பித்த வதனல்—எழுத்துக்குற்றம், சொற்குறறம, பொருட்குற்றம், யாபபுக் குறறம, அலஙகாரக் குறறம, ஆநந்தக் குறறம் என்னும ஆறு குறறமும் படாமற புணாக்கபபடுவ செய்யுட்கள் எனக் கொள்க.

அவற்றுள், எழுததுக்குறற முதலிய ஐந்தும அவவவ விலக்கண நூலகளால அறிநதுகொளக.

ஆநந்தக் குற்றமாவன —எழுதது முதலிய திரிதல.

என்னை,

''எழுத்துநிலை திரிந்த எழுத்தா நந்தமும்
சொன்னிலை திரிநத சொலலா நநதமும்
பொருணிலை திரிநத பொருளா நநதமும்
யாபபுநிலை திரிநத யாபபா நந்தமும
நடைபெறு புலவா நாட்டின ரவையே''

என்றாராகலின.

அவற்றுள, எழுத்தாநந்தம் வருமாறு.

நேரிசை வெண்பா

''ஆழி இழைப்பப் பகல்போம இரவெல்லாந்
தோழி துணையாத துயாதீரும—வாழி
நறுமாலை தாராய திரையவோஓ வென்னுஞ்
செறுமாலை சென்றடைநத போது.''

இதனுள, 'திரையவோஓ என்று இயறபெயரைச் சார்ந்து அளபெழுநதமையால, எழுத்தாநநதம்.

எனனை,

''இயற்பெயர் சார்த்தி யெழுத்தள பெழினே
யியறபா டில்லா எழுத்தா நநதம''

என்றாராகலின.

சொல்லாநந்தம் வருமாறு :

நேரிசை வெண்பா

"என்னிற் பொலிந்த திவள்முக மென்றெண்ணித்
தன்னிற குறைபடுப்பான் தண்மதியம்—மின்னி
விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல் விசயன்
எரிந்திலங்கு வேலி னெழும்"

இதனுள், தலைமகனமேல் 'எரிந்தது' என்னுஞ் சொற் புணர்த்தமையால், சொல்லாநந்தம்.

என்னை,

"இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கலம் அழியத்
தொழிற்சொற் புணர்ப்பினது சொல்லா நந்தம்"

என்றாராகலின்.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

நேரிசை வெண்பா

"இந்திரனே போலும் இளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்தரமே போன்றிலங்கு மல்லாகம்—மந்தரத்தில்
தாழருவி போன்றுளது தாரமாலை அம்மாலை
ஏழுலகு நாறும் இணர்."

இதனுள், சாத்தன் என்னுங் கீழ்மகனை அரசனை உவமித்தாற்போல் உவமித்தமையால், இறப்ப உயர்ந்த ஆநந்த உவமை.

நேரிசை வெண்பா

"வள்ளெயிற்றுப் பேழ்வாய் ஞமலிக்கு மானகுழாம்
எள்ளி இரிந்தாற்போல எவ்வழியும்—வள்ளற்கு
மாலார் கடலன்ன மண்பரந்த வாட்டானை
மேலாரு மேலார் விரைந்து."

இதனுட், புலியினோடுவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனுடைய வீரனோடு நாயை உவமித்தமையால், இறப்ப இழிந்த ஆநந்த உவமை.

என்னை,

"இறப்ப இழிந்ததும் இறப்ப உயர்ந்ததும்
அறத்தகை வழீஇய ஆநந்த உவமை"

என்றாராகலின்.

அலங்காரக் குற்றமாவது :

நேரிசை வெண்பா

"வெண்டிங்கள் போன்றிலங்கும் வெண்சங்கு சங்கினைய
வண்டிலங்கு தாழை வளாதோடு—விண்டெடுங்குங்
கள்ளாவி நாறுங் கருங்கழிசூழ் கானகத்தெம்
உள்ளாவி வாட்டு முரு."

இதனுள், வெண்டிங்களைபோலுஞ் சங்கு; சங்கு போலுந் தாழைப்பூ என்று உவமைக்குவமை சொன்னமையால், 'அடுத்துவர லுவமை' என்னும் அலங்காரக் குற்றம்.

என்னை,

"உவமைக் குவமை யில்லென மொழிப"

என்றாராகலின்.

இனி எல்லாக் குற்றமுந் தீர்ந்த செய்யுள் வருமாறு.

நேரிசையாசிரியப்பா

*"தாமரை புரையுங் காமர் சேவடிப்
பவளத் தன்ன மேனித் திகழொளிக்
குன்றி யேய்க்கும் உடுக்கைக் குன்றின்
நெஞ்சுபக வெறிந்த செஞ்சுடர் நெடுவேற்
சேவலங் கொடியோன் காப்ப
ஏம வைகல் எய்தின்றா லுலகே."

ஒழிபியல் செய்யுட்களின் முதனினைப்புக் காரிகை

சீரொடு விட்டிசை மாஞ்சீ ரியற்றனை சோர்ந்தருகி
வாரடர் கொங்கை வருக்கஞ் சுருங்கிற்று வான்பொருளுஞ்
சீரிய தூங்கேந் தடுக்குச் சிறந்த எழுத்துமன்றே
ஆகும் ஒழிபியற்பாட்டினை முதல்நினைப் பாகுமன்றே. (ருக)

ஒழிபியல் முற்றும்

யாப்பருங்கலக்காரிகை குணசாகரர் உரையுடன்

முற்றும்.

---

* குறுந்தொகை, கடவுள் வாழ்த்து.